

Scan

**การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ
เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส**

นางสาวมาริษา ตันติพรเดชา

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

พ.ศ. 2550

**The Comparison of Management Administration in Terms of People Services
According to the Sufficiency Economy Philosophy between Narathiwat
and Sungaikolok Municipalities in Narathiwat Province**

Miss. Marisa Tantiporndecha

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University**

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาล
 เมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ชื่อและนามสกุล นางสาวมาริษา ตันติพรเดชา

แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ

สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ
 2. อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปเกล้า

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
 (อาจารย์ อุดร ตันติสุนทร)

..... กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ)

..... กรรมการ
 (อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ชูปเกล้า)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
 ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
 บริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
 (รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิสวธีรานนท์)

วันที่...21...เดือน.....สิงหาคม..... พ.ศ.2551.

ชื่อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส

ผู้วิจัย นางสาวมาริษา ดันดิพรเคชา ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2) อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐูปกล้า

ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) การบริหารจัดการ (2) ปัญหา และ (3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในจังหวัดนราธิวาส โดยนำการบริหารจัดการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ ซึ่งประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึ่งตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย และ ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบ รวมทั้งการหาค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.92 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,402 คน แบ่งเป็น (1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบางนาศ อำเภอนราธิวาส (2) เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นเทศบาลเมืองนราธิวาส (3) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลสุโหงโกลก อำเภอสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส และ (4) เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสุโหงโกลก กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบกลับคืนมาได้ 1,303 ชุด เท่ากับร้อยละ 93.00 ของแบบสอบถามที่แจกออกไปทั้งหมด (1,402 ชุด) ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำคอมพิวเตอร์และสถิติที่นำมาใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้านของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไม่แตกต่างกัน (2) ปัญหาที่สำคัญ คือ เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อสนับสนุนกิจกรรมสาธารณะ และ (3) สำหรับแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ คือ เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรฝึกอบรมหรือพัฒนาผู้บริหารทุกระดับให้มีความเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อสนับสนุนกิจกรรมสาธารณะ นอกจากนี้ เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรนำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้กับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ การเปรียบเทียบ การบริการประชาชน เทศบาลในจังหวัดนราธิวาส

Thesis title: The Comparison of Management Administration in Terms of People Services According to the Sufficiency Economy Philosophy between Narathiwat and Sungaikolok Municipalities in Narathiwat Province

Researcher: Miss Marisa Tantiporndech; **Degree:** Master of Public Administration;

Thesis advisors: (1) Dr. Wiruch Wiruchnipawan, Associate Professor; (2) General Sirindra Dhupklum; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The objectives of this research were to compare the opinions of samples on (1) the management administration, (2) the problems, and (3) the development guidelines of management administration in terms of people services between Muang Narathiwat and Muang Sungaikolok Municipalities. The Sufficiency Economy Philosophy Consisted of 8 factors: moderation, rationality, self-immunity, self-reliance, strengthening the qualities of people in both knowledge and morality, cohesiveness, network establishment, as well as equilibrium and sustainable development was applied as conceptual framework.

This research was a survey research using questionnaires as instrument that had been pre-tested and checked for validity, with reliability at 0.92. Samples of 1,402 were divided into 4 groups: (1) local residents in Bang Nak Subdistrict, Muang Narathiwat District, (2) local officials of Muang Narathiwat District Municipality, (3) local residents in Sungaikolok Subdistrict, Muang Sungaikolok District, (4) and local officials of Muang Sungaikolok District Municipality. The questionnaires were retrieved at the amount of 1,303 (93%). In data analysis, computer and statistics of percentage, mean, standard deviation, and t-test were applied.

The research results revealed that (1) the samples agreed that the management administration in terms of people services according to the Sufficiency Economy Philosophy of 8 factors of both municipalities was not different; (2) the main problem was that both municipalities was not concerned of the importance of cohesiveness in order to support public activities; and (3) the significant develop their own executives at all levels to understand and pay more attention on the importance of cohesiveness to support public activities. Besides, both municipalities should apply the Sufficiency Economy Philosophy to their people service delivery in the future.

Keywords: Management administration, Public Services, the Sufficiency Economy Philosophy

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส” ในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์พลเอกศิรินทร์ ชูปกกล้า อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ อาจารย์อุคร ตันติสุนทร ประธานกรรมการ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ และติดตาม การศึกษาครั้งนี้อย่างใกล้ชิดด้วยดีตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษา รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณนายนคร นางสัมฤทธิ์ นายณัฐพล ตันติพรเดชา ที่คอยให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ทำให้การศึกษานี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณนายแพทย์ศิริชัย ภัทรนุชาพร นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง, นางเขมวรรณ เหลืองวัฒนพงศ์ นักวิชาการสาธารณสุข 8 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา, นายพิชิต รัตนวงศ์ นักวิชาการสาธารณสุข 7 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส, นางวรรณา เหมือนภู นักวิชาการสาธารณสุข 7 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส, นายทรงศิน ลีวัฒนากร ทันตแพทย์ 7 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส, และนายสวัสดิ์ ภิวัตต์ตันติ นักพัฒนาชุมชน 7(ว.) สำนักงานเทศบาลเมืองนราธิวาส ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนในการศึกษานี้ และขอขอบคณพนักงานเทศบาลเมืองนราธิวาสและพนักงานเทศบาลเมืองสุโหงโกลก รวมทั้งประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองนราธิวาสและเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสุโหงโกลก ทุก ๆ ท่านที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือใน เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีอุปสรรคมากมาย ผู้ศึกษาสามารถผ่านพ้นได้ สำเร็จอันเนื่องมาจากกำลังใจและแรงสนับสนุนจากครอบครัว คณาจารย์สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อนนักศึกษา เพื่อนร่วมงานจากโรงพยาบาลดอกคำใต้และผู้ที่เกี่ยวข้องกับในการศึกษานี้ทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้วยดีมาโดยตลอด คุณค่า หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษานี้ ขอมอบความดีให้กับทุก ๆ ท่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น ด้วยความรักและเคารพยิ่ง

มาริษา ตันติพรเดชา

ธันวาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน.....	13
ความหมายของการบริหารจัดการ.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง.....	26
แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ในเชิงเปรียบเทียบ.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ระยะเวลาทำการวิจัย.....	44
แผนการดำเนินงาน.....	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม.....	52
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากกลุ่มตัวอย่าง.....	140
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	160
สรุปการวิจัย.....	160
อภิปรายผล.....	179
ข้อเสนอแนะ.....	204
บรรณานุกรม.....	212
ภาคผนวก.....	215
ก แบบสอบถาม.....	216
ประวัติผู้วิจัย.....	226

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	เปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมือง นราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโหงโกลก.....	34
ตารางที่ 3.1	ประเภทของประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บ รวบรวมได้จริง.....	37
ตารางที่ 3.2	แผนการดำเนินงาน.....	45
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสที่ตอบ แบบสอบถาม (n = 695) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	48
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโหงโกลกที่ตอบ แบบสอบถาม (n = 608) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	50
ตารางที่ 4.3	การเปรียบเทียบจำนวนและร้อยละระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมือง นราธิวาส (n = 695) กับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก (n = 608) ที่ตอบ แบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	51
ตารางที่ 4.4	ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนก ตามการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ.....	53
ตารางที่ 4.5	ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ.....	54
ตารางที่ 4.6	ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนก ตามการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล.....	56
ตารางที่ 4.7	ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล.....	57
ตารางที่ 4.8	ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.9 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน.....	60
ตารางที่ 4.10 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง.....	61
ตารางที่ 4.11 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกจำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง.....	62
ตารางที่ 4.12 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน.....	64
ตารางที่ 4.13 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน.....	65
ตารางที่ 4.14 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม.....	67
ตารางที่ 4.15 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกจำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม.....	68
ตารางที่ 4.16 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครือข่าย.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครือข่าย.....	70
ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน.....	71
ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน.....	73
ตารางที่ 4.20 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน.....	74
ตารางที่ 4.21 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน.....	75
ตารางที่ 4.22 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ.....	77
ตารางที่ 4.23 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล.....	80
ตารางที่ 4.24 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน.....	82
ตารางที่ 4.25 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง.....	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.26 คำสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	86
ตารางที่ 4.27 คำสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม	88
ตารางที่ 4.28 คำสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย	90
ตารางที่ 4.29 คำสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	92
ตารางที่ 4.30 คำสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการในภาพรวม ทั้ง 8 ด้าน	94
ตารางที่ 4.31 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	96
ตารางที่ 4.32 คำสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	103
ตารางที่ 4.33 คำสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.34 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของ เทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน	117
ตารางที่ 4.35 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน	122
ตารางที่ 4.36 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน	127
ตารางที่ 4.37 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส	133
ตารางที่ 4.38 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก	136
ตารางที่ 4.39 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก	138
ตารางที่ 4.40 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ <u>หนึ่ง</u> การบริหารจัดการ <u>สอง</u> ปัญหา <u>สาม</u> แนวทางการพัฒนา และ <u>สี่</u> ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก	145
ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา	164

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5.2	สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน.....	165
ตารางที่ 5.3	สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน.....	171
ตารางที่ 5.4	สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส.....	175
ตารางที่ 5.5	สรุปผลการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส.....	178
ตารางที่ 5.6	สรุปการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส.....	180
ตารางที่ 5.7	การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส.....	199

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้..... 5
ภาพที่ 3.1	ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม..... 43
ภาพที่ 4.1	ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโหงโกลก..... 141
ภาพที่ 5.1	ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในจังหวัดนราธิวาส โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาประยุกต์ใช้..... 189

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เรื่องการจัดตั้งเทศบาลปรากฏชัดเจนในพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พุทธศักราช 2461 โดยกำหนดให้จัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่น “เทศบาล” ในเมืองจำลอง “คูสิดธานี” บริเวณพระที่นั่งอัมพรสถาน เพื่อให้เป็นเมืองทดลองการปกครองตนเองในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยพระบรมราชโองการฯ ต่อมา คณะราษฎรได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช 2476 และได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2478 โดยยกฐานะสุขาภิบาลทั้ง 35 แห่งขึ้นเป็นเทศบาล

ในปี พ.ศ. 2496 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาลและมีการแก้ไขเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องถึง 12 ครั้ง ปัจจุบันการปกครองท้องถิ่นไทยรูปแบบเทศบาลเป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก 12 ฉบับ สำหรับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ตัวอย่างเช่น อำนาจหน้าที่ในการให้บริการประชาชน ซึ่งรวมทั้งการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ เป็นต้นว่า น้ำสะอาด โรงฆ่าสัตว์ และดำเนินกิจการโรงรับจำนำ รวมตลอดถึงอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเทศบาล

ในส่วนของเทศบาลที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบในที่นี้ คือ เทศบาลเมือง ได้แก่ เทศบาลเมืองนราธิวาส มีชุมชนในเขตเทศบาลจำนวน 32 ชุมชน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 40,423 คน มีรายได้ 280,876,178.58 บาท และเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก มีชุมชนในเขตเทศบาลทั้งสิ้น 25 ชุมชน และมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 38,585 คน มีรายได้ 258,920,737.74 บาท (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปี 2548 ข้อมูล ณ วันที่ 4 ตุลาคม 2549 โดยส่วนวิจัยและพัฒนาแบบรูปแบบและโครงสร้าง สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง) ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรนำการบริหารจัดการของเทศบาล ทั้ง 2 แห่งนี้ มาเปรียบเทียบกัน เพราะเทศบาลทั้ง 2 แห่ง มีความแตกต่างกันในลักษณะของพื้นที่ คือ เทศบาลเมืองนราธิวาส ตั้งอยู่ระหว่างศูนย์กลางของจังหวัด

และมีความเจริญน้อยกว่าเทศบาลเมืองสุโขทัย ซึ่งเป็นอำเภอชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นศูนย์กลางธุรกิจ

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เป็นแนวทางหนึ่งของการบริหารจัดการที่โดยเนื้อแท้แล้วนำร่องโดยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ โดยเน้นหลักการคำสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องทางสายกลาง กล่าวคือ เศรษฐกิจพอเพียงได้ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนทุกระดับยึดถือในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด คือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขอย่างมั่นคงและยั่งยืน แนวทางดังกล่าวนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ คือ ความพอเพียง ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึ่งตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย ความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ 2550: การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางคุณธรรม) อย่างไรก็ตาม เทศบาลได้ประสบกับปัญหาด้านการบริหารจัดการ เช่น การบริหารจัดการของเทศบาลไม่ได้คำนึงถึงหลักความพอเพียง ขาดภูมิคุ้มกันที่ดี มิได้พึ่งตนเอง และมีได้เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันมากเท่าที่ควร ตัวอย่างเช่น เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไปจนความจำเป็นหรือให้บริการโดยใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย เป็นต้น

จากการศึกษาความเป็นมา ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา อำนาจหน้าที่ของเทศบาล และความสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งปัญหาด้านการบริหารจัดการของเทศบาลอันเนื่องมาจากการมิได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย จังหวัดนราธิวาส” โดยนำ “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” มาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญ การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน สังคม และประเทศชาติ ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์ข้อนี้เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) ในปัจจุบัน เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง 2 แห่ง ในจังหวัดนราธิวาสในเชิงเปรียบเทียบ

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

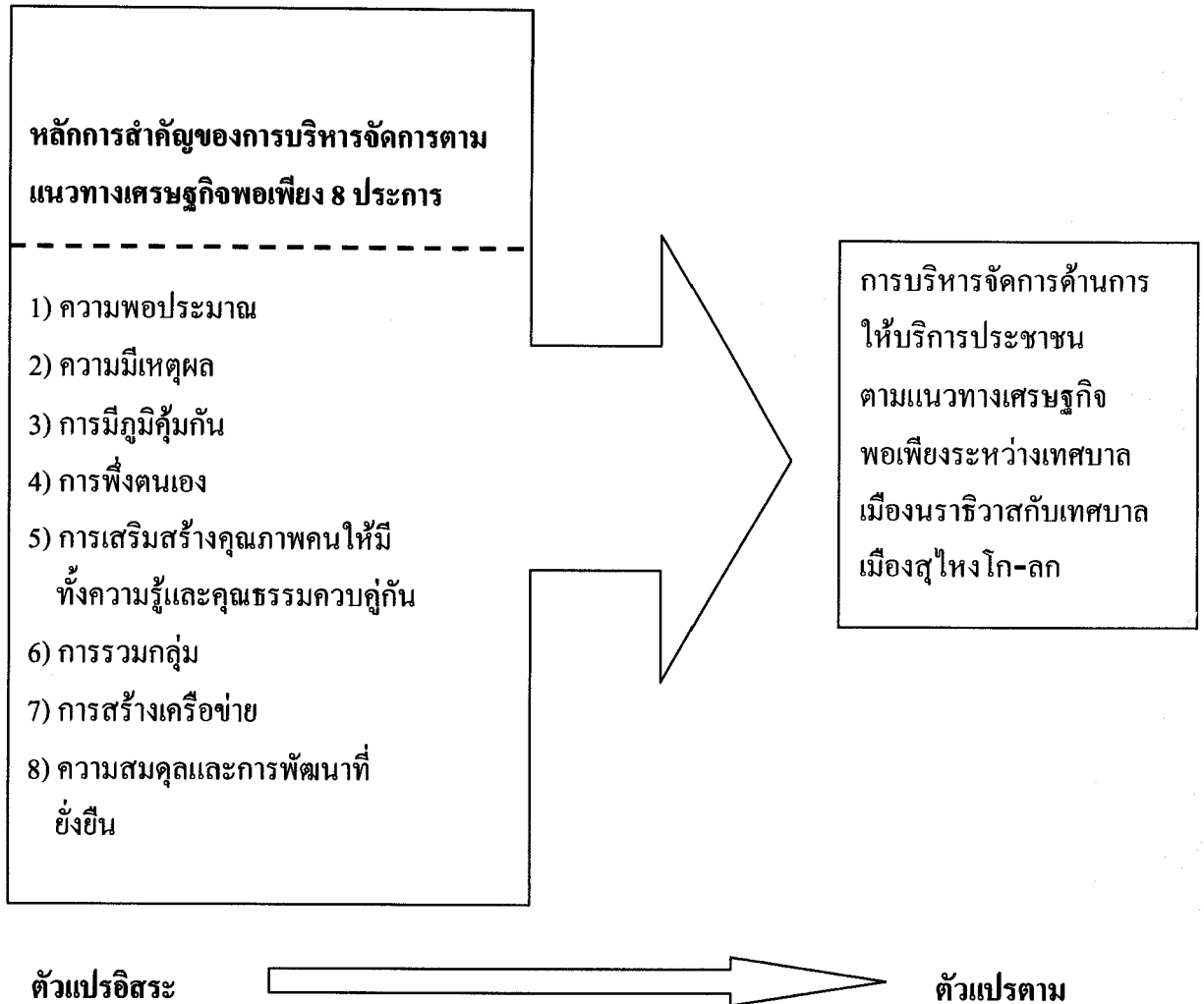
เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์ข้อนี้เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในเชิงเปรียบเทียบระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก โดยถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงในปัจจุบันอันจะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อไปอย่างเป็นระบบ

2.3 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์ข้อนี้เพราะต้องการทราบและเข้าใจแนวทางการพัฒนาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างเทศบาลเมือง 2 แห่งดังกล่าว เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาที่ดีที่สุดสำหรับแก้ไขปัญหา ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการของเทศบาลในอนาคตต่อไป วัตถุประสงค์ข้อนี้เป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (opinion) ของกลุ่มตัวอย่างและผู้ศึกษา โดยมีพื้นฐานมาจากการศึกษาปัญหาหรือข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ข้อ 2.1 และ ข้อ 2.2 ข้างต้น เช่นนี้ ทำให้มีแนวโน้มว่าจะมีข้อมูลมากเพียงพอที่จะทำนายหรือแสดงความคิดเห็นสำหรับการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ในอนาคตได้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบมากขึ้น

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลจริงเกี่ยวกับการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลสุโข-ลกในจังหวัดนราธิวาส ผู้ศึกษาจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ หรือหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการหรือ 8 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่ง วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางคุณธรรม” (2550) โดยผู้ศึกษาถือว่า “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” เป็นตัวแปรอิสระ ส่วน “การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก” เป็นตัวแปรตาม สำหรับตัวแปรอิสระ 8 ประการดังกล่าว ประกอบด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การสร้างเครือข่าย (7) การรวมกลุ่ม และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

สำหรับเหตุผลที่นำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ เพราะการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจและยังเป็นเครื่องมือทางวิชาการที่สำคัญหรือเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่จะช่วยให้ทราบและเข้าใจถึงการจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาสอีกด้วย ไม่เพียงเท่านั้นกรอบแนวคิดดังกล่าวยังเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการโดยครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ ถึง 8 ด้านอย่างสมบูรณ์และครบถ้วนด้วย อย่างไรก็ตาม กรอบแนวคิดนี้มีข้อจำกัด เช่น ในมุมมองหนึ่งอาจเป็นนามธรรมมากเกินไปจนยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยแบ่งเป็น 3 ด้าน

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตรอบคลุมการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ตามความเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำ “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นกรอบ แนวคิดสำคัญในการศึกษาเปรียบเทียบ ทั้งนี้ แบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 บท แต่ละบทมี สาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ ครอบคลุมความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย นิยามศัพท์ เฉพาะ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการนำเสนอแนวคิดและผลการศึกษาวิจัยที่ ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารหลายประเภท เช่น หนังสือ งานวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล (5) ระยะเวลาทำการวิจัย และ (6) แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางและภาพประกอบตามความเหมาะสม พร้อมคำอธิบาย หรือเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ใน พื้นที่อำเภอเมืองนราธิวาส และอำเภอสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส เท่านั้น

4.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.3.1 ประชากร คือ ประชาชนเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด ซึ่ง แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

หนึ่ง ประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาล เมืองสุโหงโกลก ดังนี้

- ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
 - ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุโข-ลก มีจำนวน 38,585 คน
- รวมประชากรประเภทที่หนึ่ง จำนวน 79,008

สอง บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโข-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 125 คน

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโข-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 53 คน

รวมประชากรประเภทที่สอง จำนวน 178 คน

รวมประชากร ทั้ง 2 ประเภท (79,008 + 178) ได้ 79,186 คน

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนของประชากรที่เลือกนำมาศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท เช่นกัน

หนึ่ง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 612 คน

- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุโข-ลก มีจำนวน 612 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่หนึ่ง (612 + 612) ได้ 1,224 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1976) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04

สอง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน

- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำนวน 53 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่สอง (125 + 53) ได้ 178 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้คือประชากรทั้งหมด

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท (1,224+178) ได้จำนวน 1,402 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ถือได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากเพียงพอ อีกทั้งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ศึกษาและเป็นผู้เคยรับบริการ โดยตรงจึงทำให้มีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องศึกษาอย่างมาก นอกจากนี้ การศึกษารุ่นนี้ให้ความสำคัญกับการวิจัยสนาม (field research) เพราะต้องการให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) อย่างไรก็ตามในการศึกษารุ่นนี้ผู้ศึกษายังคงให้ความสำคัญกับการวิจัยเอกสาร (documentary research) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อขอบเขตการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย จึงแบ่งเป็น 3 หัวข้อเช่นกัน

5.1 ข้อจำกัดด้านเนื้อหา

การศึกษารุ่นนี้มุ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาเนื้อหาเฉพาะที่เป็นปัจจุบันและเนื้อหาที่เป็นความคิดเห็นในอนาคต โดยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอดีต วิวัฒนาการ หรือความเป็นมาอย่างน้อยมาก เนื่องจากผู้ศึกษาประสงค์จะได้เนื้อหาที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งประกอบด้วย 8 ประการ เป็นหลัก เพื่อเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จะได้นำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาหน่วยงานตนเองต่อไปในอนาคต มากกว่าการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ที่ควรแยกศึกษาเป็นอีกเรื่องต่างหากได้ ดังนั้น สัดส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงการบริหารจัดการของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง สำหรับอนาคตมากเป็นพิเศษ ขณะเดียวกัน การศึกษานี้เน้นการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนเท่านั้น โดยไม่ศึกษาด้านอื่น ๆ

5.2 ข้อจำกัดด้านพื้นที่

การศึกษารุ่นนี้จำกัดพื้นที่อยู่ในตำบลบางนาศ อำเภอมือเมือง จังหวัดนราธิวาส และตำบลสุไหงโก-ลก อำเภอสูไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตเทศบาล ไม่ครอบคลุมพื้นที่อื่น เพราะวัตถุประสงค์หลักของการศึกษานี้มุ่งเน้นเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะ/รูปแบบหรือแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนในอนาคต

5.3 ข้อจำกัดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารุ่นนี้จำกัดกลุ่มตัวอย่างเพียง 1,402 คน เท่านั้น เพราะมีเวลาจำกัด

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เนื่องจากการให้ความหมายศัพท์หรือคำหนึ่ง ๆ นั้น เป็นเรื่องยากพอสมควรที่จะได้รับการยอมรับจากทุกคน เนื่องจากการให้ความหมายของคำแต่ละคำอาจเหมือนหรือแตกต่างกันได้เสมอที่เป็นเช่นนี้เพราะความแตกต่างกันในด้านความรู้ ประสบการณ์ ความคิดเห็น และมุมมองของผู้ให้ความหมายแต่ละคน ดังนั้น เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายหรือคำจำกัดความแต่ละคำที่ใช้ในการศึกษาคำนี้ตรงกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผู้ศึกษารวมทั้งให้ผู้ศึกษาไม่หลงประเด็นและสามารถศึกษาให้ตรงกับความหมายที่ได้ให้ไว้ในคำจำกัดความด้วย จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษาคำนี้ไว้ ดังนี้

6.1 การบริหารจัดการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในที่นี้ต่อจากนี้ไปขอใช้คำว่าแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางหนึ่งของการบริหารจัดการ หรือการบริหารจัดการที่โดยเนื้อแท้แล้วนายกองเลื่อมใสศรัทธาท่านองเดียวกับหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องทางสายกลาง กล่าวคือ เศรษฐกิจพอเพียงได้ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนทุกระดับยึดถือในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด คือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข แนวทางดังกล่าวนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ 8 ประการ หรือ 8 ด้านดังนี้

6.1.1 ความพอเพียง หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนเน้นการผลิตและบริโภคโดยยึดทางสายกลาง ความพอประมาณ และความพอดี ในเวลาเดียวกัน ก็ก้าวให้ทันโลกในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือการประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย และการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมามากเกินไป

6.1.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งนี้ การตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส โดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

6.1.3 การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรในการเตรียมความพร้อมรู้เท่าทันต่อผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว มีความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการ

ประชาชน โดยได้เตรียมความพร้อม และ โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

6.1.4 การพึ่งตนเอง หมายถึง ประชาชนและชุมชนสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพิงคนอื่นหรือคนอื่นจนเกินความจำเป็น โดยเน้นความสามารถของประชาชนและชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงประชาชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก โดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่

6.1.5 การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน หมายถึง การเสริมสร้างคุณภาพของคนหรือประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ด้านวัตถุครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีความรู้ มีวิชาการ มีความรอบรู้ มีความรอบคอบ และมีความระมัดระวัง ส่วนด้านจิตใจ ครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีคุณธรรม คือ คิดและทำคุณงามความดีเป็นประจำเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมให้ละความชั่วและทำความดี ไม่เบียดเบียน มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทน มีความรอบคอบ มีความประหยัด มีความเมตตา มีความเอื้ออาทรและมีความสามัคคี เพื่อร่วมแรงร่วมใจกันประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

6.1.6 การรวมกลุ่ม หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม โดยประชาชนหรือองค์การในชุมชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม คำนึงถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม

6.1.7 การสร้างเครือข่าย หมายถึง ประชาชนและชุมชนร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชน โดยยึดถือความร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

6.1.8 ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกาภิวัตน์และกระแสท้องถิ่นนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบ สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ

6.2 การเปรียบเทียบ หมายถึง การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย

6.3 การบริหารจัดการ (management administration) หมายถึง วิธีการทำงานหรือการปฏิบัติงานของเทศบาล และ/หรือบุคลากรที่ปฏิบัติราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย จังหวัดนราธิวาส ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

6.4 การให้บริการประชาชน หมายถึง การจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานแก่ประชาชนด้วยมาตรฐานเดียวกันอย่างใกล้ชิด ทัวถึง เท่าเทียม และตอบสนองความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ

6.5 เทศบาล หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นไทยรูปแบบที่เรียกว่า เทศบาลในจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ เทศบาลเมือง 2 แห่ง ที่นำมาเปรียบเทียบกัน คือ เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้ ให้ความสำคัญหรือมีประโยชน์ใน 3 ส่วน ได้แก่ องค์ความรู้ใหม่ ประโยชน์ในทางวิชาการ และประโยชน์ในทางปฏิบัติ ดังนี้

7.1 องค์ความรู้ หมายถึง ตัวความรู้ที่กำหนดขอบเขตได้และระบุเฉพาะเจาะจงได้ เป็นสิ่งที่สร้าง ผลิต และพัฒนาได้ เผยแพร่ ถ่ายทอด นำมาใช้ประโยชน์ได้ โดยการศึกษาครั้งนี้ จะช่วยสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในการสนับสนุนการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย โดยใช้การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ เป็นกรอบแนวคิดสำคัญ

7.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ

การศึกษาครั้งนี้ช่วยให้ทราบและเข้าใจข้อเท็จจริงและปัญหา รวมทั้งแนวทางการพัฒนา ที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเชิงเปรียบเทียบ โดยหน่วยงานและสถาบันการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยทำนองเดียวกันนี้

7.3 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

ผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย ในการกำหนดแนวทางพัฒนา ปรับปรุง วางแผนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อีกทั้งบุคคลและหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ฯลฯ จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้า โดยอาจนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อมูลที่เป็น โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการหน่วยงาน

ในส่วนของประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนจะได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล เมื่อได้มีการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปศึกษาประชาชน อาจนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องนี้ โดยจัดแบ่งเป็นหัวข้อ ซึ่งสอดคล้องกับชื่อเรื่อง กรอบแนวคิดการวิจัย และขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้เป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน (ตัวแปรตาม)
2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
4. แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส ในเชิงเปรียบเทียบ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ผู้ศึกษาจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ได้จากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยเฉพาะที่สัมพันธ์กับการศึกษามาเสนอไว้ ซึ่งได้แก่ ความหมายของการบริหารจัดการ และความหมายของการให้บริการประชาชนตามลำดับ ดังนี้

1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

วิช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 5) ในหนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ” ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือ

ใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ หนึ่ง ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ สอง มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

วิลเลียม ที. กรีนวูด (William T. Greenwood) (อ้างถึงใน สถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, 2539: 4) ได้อธิบายถึงปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญของการบริหารจัดการควรมีอย่างน้อย 7 ประการ คือ (1) คน (Men) (2) เงิน (Money) (3) วัสดุสิ่งของ (Material) (4) อำนาจหน้าที่ (Authority) (5) เวลา (Time) (6) กำลังใจในการทำงาน (Will) และ (7) ความสะดวกต่าง ๆ (Facilities)

บาร์โทล และมาร์ติน (Bartrol and Martin) (อ้างถึงใน ประจักษ์ ผลเรื่อง, 2546: 32) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่าเป็นกระบวนการ (Process) ทำให้เป้าหมาย (Goals) ขององค์กรบังเกิดผลสมฤทธิ์โดยการวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำหรือการจูงใจ (Leading) และการควบคุม (Controlling) งานสมาชิกขององค์กรและการใช้ทรัพยากรขององค์กรที่มีอยู่ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การจัดการเป็นกระบวนการของการได้มาและการผนวกทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณ และทรัพยากรทางกายภาพเข้าหากัน เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายพื้นฐานขององค์กรในการผลิตสินค้าและบริการที่พึงปรารถนา

จากการศึกษาความหมายของนักวิชาการที่ได้ให้อธิบายถึงการบริหารจัดการข้างต้นนั้น นักวิชาการแต่ละท่านก็ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการไว้แตกต่างกันไป เช่น วิลเลียม ที. กรีนวูด ได้อธิบายถึงปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญของการบริหารจัดการ อย่างน้อยนั้นจะต้องมี 7 ประการ คือ (1) คน (2) เงิน (3) วัสดุสิ่งของ (4) อำนาจหน้าที่ (5) เวลา (6) กำลังใจในการทำงาน และ (7) ความสะดวกต่าง ๆ ในขณะที่ บาร์โทล และมาร์ติน ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่าเป็นกระบวนการทำให้เป้าหมายขององค์กรบังเกิดผลสมฤทธิ์โดยการวางแผน การ

จัดองค์กร การนำหรือการจูงใจ และการควบคุม ผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่านักวิชาการดังกล่าวข้างต้น นั้นให้ความหมายของการบริหารจัดการไม่ครอบคลุมและไม่เหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้กับ หน่วยงานภาครัฐในยุคปัจจุบัน สำหรับ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการ ไว้ 3 ประการ คือ (1) ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ (2) มี กระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิดหรือการวางแผน การดำเนินงาน และการ ประเมินผล และ (3) มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการให้ ความหมายได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วน และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานภาครัฐ ในยุคสมัยนี้ได้เพราะชัดเจนและเข้าใจง่ายอีกทั้งยังเป็นที่รู้จักกันและนิยมนำไปใช้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ การให้ความหมายของการบริหารจัดการของนักวิชาการแต่ละท่านนั้นล้วนแล้วแต่มี จุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้านำไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

สรุป ผู้ศึกษาได้นำความหมายของการบริหารจัดการของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ข้างต้นมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความหมายของคำว่า การบริหารจัดการ ที่ใช้ในที่นี่ ว่า หมายถึง หมายถึงวิธีการทำงานหรือการปฏิบัติงานของเทศบาล และ/หรือบุคลากรที่ปฏิบัติราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโหงโก-ลก จังหวัด นราธิวาส ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

1.2 ความหมายของการให้บริการประชาชน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ในหนังสือเรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การ ประยุกต์ และการพัฒนา” ได้ให้ความหมายของ การให้บริการประชาชน ว่า แนวคิดที่หน่วยงาน ของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้บริการประชาชน อำนวยความสะดวก หรือการปฏิบัติ ราชการเพื่อประชาชน ขยายความได้ว่า เป็นลักษณะการเป็นลักษณะการดำเนินการของหน่วยงาน ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจนแล้วเสร็จตามคำขอที่ประชาชนยื่นตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญาที่หน่วยงานของรัฐทำกับประชาชน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐกระทำการอันมีผลในทาง ราชการไม่ว่าในทางที่สมประโยชน์แก่ผู้ยื่นคำขอหรือไม่ เช่น การอนุญาต การอนุมัติ การให้ความ เห็นชอบ การรับรอง การรับจดทะเบียน การรับแจ้ง การยกเว้น การผ่อนผัน การขยายเวลา การทำ เอกสารที่ประชาชนต้องมี การให้สัมปทาน การตรวจสอบ การควบคุม การวิเคราะห์ การตรวจรับ งาน หรือสิ่งของ การชำระหนี้ การให้คำวินิจฉัย และยังมีหมายรวมถึงการดำเนินการที่ไม่ จำเป็นต้องมีคำขอ เช่น การให้บริการที่มีลักษณะเป็นการให้บริการสาธารณะ การสงเคราะห์ การให้

ความอนุเคราะห์แก่ประชาชนด้วย ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องออกระเบียบเพื่อกำหนดให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของคนที่ให้บริการประชาชนหรือการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนในลักษณะที่สะดวก รวดเร็ว และแน่นอนชัดเจนแก่ประชาชนผู้ขอรับบริการ ที่สำคัญคือ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงระลึกเสมอว่า “มีหน้าที่ให้บริการประชาชน” และ “ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ”

สรุป จากศึกษาความหมายของการให้บริการประชาชน ผู้ศึกษาเห็นว่า แนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ เป็นแนวคิดที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้กับหน่วยงานภาครัฐในยุคสมัยนี้ที่ให้ ความสำคัญกับการให้บริการที่ดีเลิศเนื่องจากแนวคิดนี้มุ่งเน้นให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ให้บริการ ประชาชนหรือการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนในลักษณะที่ สะดวก รวดเร็ว และแน่นอนชัดเจน แก่ผู้มารับบริการ ที่สำคัญ คือ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงระลึกเสมอว่า “มีหน้าที่ ให้บริการประชาชน” และ “ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ” ทำให้ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่มองเห็นเป้าหมายในการทำงานได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)

การศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัด นราธิวาส” ผู้ศึกษาได้นำ “การบริหารจัดการหรือหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” มาเป็นกรอบแนวคิดและเป็นตัวแปรอิสระ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้ นำเสนอหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550) ในหนังสือเรื่อง “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน” ได้ทำการศึกษาและประมวลจากพระบรมราโชวาทและพระ ราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังต่อไปนี้

1. พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในที่นี้ขอ อัญเชิญพระบรมราโชวาทที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1.1 พระบรมราชโองการในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 19 กรกฎาคม 2517

“.....ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นเริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อนด้วยวิธีการที่ประหยัด ระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว.... จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นสูงขึ้นตามลำดับต่อไป

“.....การถือหลักที่จะส่งเสริมความเจริญ ให้ค่อยเป็นไปตามลำดับด้วยความรอบคอบ ระวัง และประหยัดนั้นก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลวและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์”

1.2 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2517

“.....คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัยว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งที่ดีสมัยใหม่ แต่เราอยู่อย่างพอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพอมีพอกิน มีความสงบ ช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขออย่าพอกินพอมีพอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้.....”

1.3 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2540

“.....อันนี้เคยบอกว่า ความพอเพียงนี้ ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัว จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควรบางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการ ก็ขายได้ แต่ขายในที่ที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก”

“.....คนอื่นเขาต้องมีการเศรษฐกิจที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียกว่า เป็นเศรษฐกิจการค้า ไม่ใช่เศรษฐกิจความพอเพียง เลย์รู้ลึกลงว่าไม่หรูหรา แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่าผลิตให้พอเพียงได้.....”

“.....เศรษฐกิจแบบค้าขาย ภาษาฝรั่งเขาเรียกว่า “Trade Economy” ไม่ใช่ “แบบพอเพียง” ซึ่งฝรั่งเรียก “Self Sufficient Economy” คือ เศรษฐกิจแบบพอเพียงกับตัวเอง เราที่อยู่ได้ไม่ต้องเดือดร้อน.....”

“.....ถ้าสามารถจะเปลี่ยนแปลงให้กลับเป็นเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด แม้ไม่ถึงครึ่ง อาจจะเป็นเศษหนึ่งส่วนสี่ ก็สามารถที่จะอยู่ได้ การแก้ไขจะต้องใช้เวลา ไม่ใช่ง่าย ๆ โดยบางคนก็ใจร้อนเพราะเดือดร้อน แต่ว่า ถ้าทำตั้งแต่บัดนี้ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้.....”

“.....การจะเป็นเสียได้นั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกินแบบพอมีพอกินนั้น หมายความว่า อุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอกินกับตนเอง อันนี้ก็เคยบอกว่าความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่า ทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวจะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิต

ได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไรไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก อย่างที่ท่านนักเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ ก็มาบอกว่าถ้าสมัยจริงอาจจะถ้าสมัย คนอื่นเขาต้องการมีเศรษฐกิจก็ต้องมีการแลกเปลี่ยน เรียกว่าเป็นเศรษฐกิจการค้า ไม่ใช่เศรษฐกิจความพอเพียง เคยรู้สึกว่ามีหรือหา แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่าผลิตให้พอเพียงได้ อย่างเช่นข้าวที่ปลูก เคยสนับสนุนให้ปลูกข้าวให้พอเพียงกับตัวเองแต่ละครอบครัว เก็บเอาไว้ในยุ้งเล็ก ๆ แล้วถ้ามีพอมิขาย แต่คนอื่นกลับบอกว่าไม่สมควร โดยเฉพาะในทางภาคอีสาน เขาบอกว่าต้องปลูกข้าวหอมมะลิเพื่อจะขาย อันนี้ถูกต้อง ข้าวหอมมะลิขายได้ดี แต่เมื่อขายแล้วจะบริโภคเองต้องซื้อต้องซื้อจากใคร ทุกคนก็ปลูกข้าวหอมมะลิ ในภาคอีสานส่วนมาเขาชอบบริโภคข้าวเหนียว ซึ่งใครจะเป็นคนปลูกข้าวเหนียว เพราะประกาศโฆษณาว่าคนที่ปลูกข้าวเหนียวเป็นคนโง่ อันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เคยได้สนับสนุน บอกว่าเขาปลูกข้าวบริโภค เขาจะชอบข้าวเหนียวก็ปลูกข้าวเหนียว เขาจะชอบข้าวอะไรก็ตาม ให้เขาปลูกข้าวอย่างนั้นและเก็บไว้ เพื่อที่จะบริโภคตลอดปี ถ้ามีที่ที่จะทำนาปรังหรือมีที่มากพอสำหรับปลูกข้าว ก็ปลูกข้าวหอมมะลิเพื่อที่จะขาย.....”

1.4 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2541

“ปีที่แล้วพูดว่า เศรษฐกิจพอเพียง เพราะหาคำอื่นไม่ได้ และได้พูดอย่างหนึ่งว่า เศรษฐกิจพอเพียงนี้ ให้ปฏิบัติเพียงครั้งเดียว คือไม่ต้องทั้งหมด หรือแม้จะเศษหนึ่งส่วนสี่ก็พอ.... ไม่ได้แปลว่าเศษหนึ่งส่วนสี่ของพื้นที่ แต่เศษหนึ่งส่วนสี่ของการกระทำ... หมายความว่า วิธีปฏิบัติ เศรษฐกิจพอเพียงนั้น ไม่ต้องทำทั้งหมด และขอเดิมว่าถ้าทำทั้งหมดก็จะทำไม่ได้. ถ้าครอบครัวหนึ่ง หรือแม่หมู่บ้านหนึ่งทำเศรษฐกิจพอเพียงร้อยเปอร์เซ็นต์ก็จะเป็นการถอยหลังถึงสมัยหิน สมัยคนอยู่ในอุโมงค์หรือในถ้ำ ซึ่งไม่ต้องอาศัยหมู่อื่น เพราะว่าหมู่อื่นก็เป็นศัตรูทั้งนั้น ตีกัน ไม่ใช่ร่วมมือกัน จึงต้องทำเศรษฐกิจพอเพียง แต่ละคนต้องหาที่อยู่ ก็หาอุโมงค์หาถ้ำ ต้องหาอาหาร คือไปเด็ดผลไม้หรือใบไม้ตามที่มีหรือไปใช้อาหารที่ได้สร้างได้ประดิษฐ์เอง ไปล่าสัตว์. กลุ่มที่อยู่ในอุโมงค์ในถ้ำนั้นก็มีการพอเพียง 100 เปอร์เซ็นต์ ก็ปฏิบัติได้แต่ต่อมาเมื่อออกจากถ้ำ ในสมัยต่อมาที่สร้างบ้านเป็นที่อาศัย ก็เริ่มจะเป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหลือประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ เพราะว่ามีคนไปผ่านมา ซึ่งไม่ได้เป็นศัตรู เอาอะไร ๆ มาแลกเปลี่ยนกัน เช่น คนที่มาจากไกล ผ่านมามีหนังสัตว์ที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม ก็ซื้อด้วยการแลกเปลี่ยนด้วยอาหาร เช่น ปลาที่จับได้ในบึง อย่างนี้ก็ไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียงแล้ว เวลาก้าวล่วงมาอีก มาถึงปัจจุบันนี้ ถ้าคนที่อยู่ทั้งข้างนอกทั้งข้างในนี้ จะปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียง 100 เปอร์เซ็นต์ คงทำไม่ได้และถ้าสำรวจตัวเอง หรือเศรษฐกิจของตัวเองก็เข้าใจว่า จะเห็นได้ว่าไม่ได้ทำ เข้าใจว่าทำได้ไม่ถึง 25 เปอร์เซ็นต์ ไม่ได้ถึงเศษหนึ่งส่วนสี่ เพราะว่าสิ่งที่ตนผลิตหรือทำ ส่วนใหญ่ก็เอาไปแลกเปลี่ยนกับของอื่นที่มีความจำเป็น ฉะนั้น จึงพูดว่า เศรษฐกิจพอเพียง ปฏิบัติเพียงเศษหนึ่งส่วนสี่ ก็ควรจะพอและทำได้ อันนี้เป็นข้อหนึ่ง ที่จะอธิบาย

คำพูดที่พูดมาเมื่อปีที่แล้วคำว่าพอเพียงมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง มีความหมายกว้างออกไปอีก ไม่ได้หมายถึงการมีพอสำหรับใช้เองเท่านั้น แต่มีความหมายว่าพอมีพอกิน. พอมีพอกินนี้ ถ้าใครได้มาอยู่ที่นี้ ในศาลานี้เมื่อ เท่าไหร่ 20-24 ปี เมื่อปี 2517 ถึง 2541 นี้ก็ 24 ปี ไร่ใหม่ วันนั้นได้พูดว่า เราควรจะทำปฏิบัติให้พอมีพอกิน พอมีพอกินนี้ก็แปลว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนพอมีพอกิน ก็ใช้ได้. ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดี และประเทศไทยเวลานั้น ก็เริ่มจะไม่พอมีพอกิน บางคนก็มีมาก บางคนก็ไม่มีเลย สมัยก่อนนี้พอมีพอกินมาสมัยนี้ชักจะไม่พอมีพอกิน จึงต้องมีนโยบายที่จะทำเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อที่จะให้ทุกคนมีพอเพียงได้ ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่า มีกินมีอยู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหราก็ได้ แต่ว่าพอ แม้บางอย่างอาจจะดูฟุ่มเฟือย แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควรที่จะทำ สมควรที่จะปฏิบัติ. อันนี้ก็ความหมายอีกอย่างของเศรษฐกิจหรือระบบพอเพียง เมื่อปีที่แล้วตอนที่พูดพอเพียง แปล ในใจ แล้วก็ได้พูดออกมาด้วย ว่าจะแปลเป็น *Self-sufficiency* (พึ่งตนเอง) ถึงได้บอกว่าพอเพียงแก่ตนเอง แต่ความจริงเศรษฐกิจพอเพียงนี้ กว้างขวางกว่า *Self-sufficiency* คือ *Self-sufficiency* นั้นหมายความว่า ผลิตอะไรที่มีพอที่จะใช้ ไม่ต้องไปขอซื้อคนอื่น อยู่ได้ด้วยตนเอง (พึ่งตนเอง)... แต่พอเพียงนี้มีความหมายกว้างขวางยิ่งกว่านี้ อีก คือคำว่าพอก็เพียงพอ เพียงนี้ก็พอดังนั้นเอง. คนเราถ้าพอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้ามีความคิดอันนี้ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พูดจากี่พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง ปฏิบัติตนก็พอเพียง.... ถ้า (หากต้องการเบียดเบียน) อย่างนั้นก็เดือดร้อนกันแน่เพราะว่าอึดอัด จะทำให้ทะเลาะกัน เมื่อมีการทะเลาะกัน ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย..... จากการทะเลาะด้วยวาจาก็กลายเป็นการทะเลาะด้วยกาย ซึ่งในที่สุดก็นำมาสู่ความเสียหายเสียหายแก่ผู้ที่เป็นตัวละครทั้งสองคน. ถ้าเป็นหมูกี่เลยเป็นการตีกันอย่างรุนแรงได้ ซึ่งจะทำให้คนอื่นอีกมากเดือดร้อน.... ฉะนั้น ความพอเพียงนี้ก็แปลว่า ความพอประมาณและความมีเหตุผล.....”

1.5 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 23 ธันวาคม 2542

“.....เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า *Sufficiency Economy*... คำว่า *Sufficiency Economy* นี้ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะว่าเป็นทฤษฎีใหม่.....*Sufficiency Economy* นั้น ไม่มีในตำราเพราะหมายความว่า เรามีความคิดใหม่..... และโดยที่ท่านผู้เชี่ยวชาญสนใจ ก็หมายความว่า เราก็สามารถที่จะไปปรับปรุง หรือไปใช้หลักการเพื่อที่จะให้เศรษฐกิจของประเทศ และของโลกพัฒนาดีขึ้น”

“.....ขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพออยู่พอกินมีความสงบ และทำงานตั้งอธิฐาน ตั้งปณิธานในทางนี้ ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพอกิน ไม่ใช่ว่าจะรุ่งเรืองอย่าง

ยอด แต่มีความความพอกอยู่พอกิน มีความสงบเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ถ้าเรารักษาความพอกอยู่พอกินนี้ได้ เราก็คงจะขอดยิ่งยวดได้... ฉะนั้น ถ้าทุกท่านซึ่งถือว่าเป็นผู้มีความคิดและมีอิทธิพล มีพลังที่จะทำให้ผู้อื่น ซึ่งมีความคิดเหมือนกัน ช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขออย่าพอกพรพอกอยู่พอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้ ก็จะเป็นของขวัญวันเกิดที่ถาวรที่จะมีคุณค่าอยู่ตลอดกาล”

“.....ถ้าไม่มี เศรษฐกิจพอเพียง เวลาไฟดับ.....จะพึ่งหมุด จะทำอย่างไร ที่ที่ต้องใช้ไฟฟ้าก็ต้องแยไป..... หากมีเศรษฐกิจพอเพียงแบบไม่เต็มที ถ้าเรามีเครื่องปั่นไฟ ก็ให้ปั่นไฟ หรือถ้าขั้น โบราณกว่า มีดก็จุดเทียน คือ มีทางที่จะแก้ปัญหาเสมอ.....ฉะนั้น เศรษฐกิจพอเพียง นี้ ก็มีเป็นขั้น ๆ แต่ละบอกว่าเป็น เศรษฐกิจพอเพียง นี้ ให้พอเพียงเฉพาะตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ จะต้องมีการแลกเปลี่ยน ต้องมีการช่วยกัน.....พอเพียงในทฤษฎีหลวงนี้ คือ ให้สามารถที่จะดำเนินงานได้ “

1.6 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2546

“ความสะดวกจะสามารถสร้างอะไรได้มาก นี่คือเศรษฐกิจพอเพียง สำคัญว่าต้องรู้จักขั้นตอน ถ้าไม่ทำอะไรให้เร็วเกินไปไม่พอเพียง ถ้าไม่เร็ว ช้าไปก็ไม่พอเพียง ต้องให้รู้จักก้าวหน้า โดยไม่ทำให้คนเดือดร้อน อันนี้เศรษฐกิจพอเพียงคงได้ศึกษามาแล้วเราพูดมาแล้ว 10 ปี ต้องปฏิบัติด้วยที่ประหลาดที่สุดเริ่มที่สระบุรี มลลชชัยพัฒนา เริ่มต้น 15 ปีแล้ว ก่อนถึงอายุ 60 ไปสร้างแล้ว ก่อนมีมูลนิธิชัยพัฒนาด้วยซ้ำ ไม่ใช่เงินงบประมาณ ใช้เงินในศาลาตุลาการ มีเพื่อนฝูงถามเอาไหมไปซื้อที่ 1,000-2,000 บาท ไปจัดการที่ตรงนั้น 15 ไร่ เศรษฐกิจพอเพียงเริ่มตรงนั้น จนกระทั่งไปทั่วประเทศ จนรัฐบาลสนใจ ไม่ใช่รัฐบาลเป็นพวกที่นักเศรษฐกิจเก่งๆ สนใจเดี๋ยวนี้ไม่ต้องโฆษณาแล้ว นักเศรษฐกิจที่มีความรู้เขาเข้าใจ เมื่อเข้าใจแล้วก็สบายใจ มาถวายพระพรก็สบายใจ อันนี้ที่พูดที่ทำอะไร เข้าใจเป็นพรที่ดีที่สุดก็พอใจเรื่องอื่น ที่ไม่ใช่เรื่องข้าว เรื่องปกครองทั้งหลาย ด้านวิชาการมันก็มีพอเพียงเหมือนกัน พูดถึงรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ก็มีรัฐศาสตร์พอเพียงเหมือนกัน ไม่งั้นจะทำให้ละอะไปหมด ที่พูดนี้ตะล่อมให้เข้าใจว่า ให้พอเพียง ไม่ใช่เศรษฐกิจเป็นความคิด ให้สามารถทำอะไรอยู่ได้ แม้แต่กองทัพ ซึ่งกองทัพทำอะไรเยอะเยอะช่วยหลายอย่าง ทำได้ อย่างทหารเรือ เรือ ต.91 เศรษฐกิจพอเพียงเดี๋ยวนี้ ต.91 พังแล้วรับราชการมาพอสมควร ต้องพูด เพราะว่ามีนายฯ มาพูดเมื่อวานนี้ ที่สนามหลวงแล้วถึงธง ชนะๆ ไชโย นี่แหละ ทราบดีว่านายฯ ไม่ค่อยชอบให้เดือน ใครเดือนเรามั่นเคียงแต่จะเล่าให้ฟัง เดือนนี้ สมเด็จพระบรมราชชนนี แม่เราอายุ 40-50แล้ว ท่านชมเก่ง ทำนี้แม่ชอบ แต่ท่านต้องต่อว่า อย่าลืมหัด ท่านว่าอย่างนั้นทุกครั้ง ท่านพูดว่าอย่าลืมหัด ท่านใช้คำว่าปอดล่อย ขาดต้องอยู่ติดดิน กับดิน ชื่อลูกภูมิพล ต้องเหยียบดิน ใ้อการล่อยไม่เหยียบดินใช้ไม่ได้ ภูมิพลเหยียบดิน ถึงเดินไปบนภูเขาก็กินบนดิน เหาะเฮลิกอปเตอร์ลงมาก็มาเดิน

บนดิน ท่านเตือนเสมอว่าห้ามไม่ให้ลอย จนอายุเกือบ 60 ถึงหยุด ท่านไม่เตือนแล้ว ท่านว่าแม่ชอบ ถ้าทำอะไรดีให้รู้ว่าดี อย่าไปเหิม ต้องระวัง”

จากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา จะพบว่า พระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาประเทศหรือ การบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรู้จักความ พอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชน คนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรม เป็นกรอบในการดำรงชีวิต ทั้งหมดนี้เป็นที่รู้จักกันภายใต้ชื่อว่า เศรษฐกิจพอเพียง

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “การบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางคุณธรรม” ว่า แนวคิดการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงในชุมชนมีความสำคัญ สืบเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมและระบบเศรษฐกิจโลกของประเทศทางตะวันตก เช่น สหรัฐอเมริกา ที่เน้นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม เสรีนิยม หรือบริโภคนิยมที่ให้ความสำคัญกับ วัตถุนิยม ประสิทธิภาพ กำไร ความรวดเร็ว การต่อสู้แข่งขัน ผลประโยชน์สูงสุด รวมทั้งเน้น ความเจริญก้าวหน้า การขยายตลาด และการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยใช้ข้อมูลข่าวสารและ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้น ๆ แนวคิดดังกล่าวนี้ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อแนวคิด แนวทางการ พัฒนา และแนวทางการบริหารจัดการภายในประเทศและในชุมชนของไทยที่ผ่านมา ตัวอย่างเช่น ในปี 2517 ช่วงกลางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) และ ในช่วงปี พ.ศ. 2530-2539 ขณะนั้นเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวในอัตราที่สูงตามแนวคิดของ ระบบทุนนิยมดังกล่าว และประมาณปี 2540 ระบบเศรษฐกิจของไทยเสียหายอย่างมหาศาล ในส่วน ของประชาชนบางส่วนยังคงมีความ โลภ บริโภคอย่างฟุ่มเฟือย ตกอยู่ในภาวะหนี้สิน

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางหนึ่งของการ บริหารจัดการ หรือการบริหารจัดการที่โดยเนื้อแท้แล้วนำศักยภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์กับ หลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องทางสายกลาง กล่าวคือ เศรษฐกิจพอเพียง ได้ส่งเสริม ให้ประชาชนและชุมชนทุกระดับยึดถือในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่จุดหมาย ปลายทางสูงสุด คือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข แนวทางดังกล่าวนี้ มีขั้นตอนการ ดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ 8 ประการ ดังนี้

1 ความพอเพียง หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนเน้นการผลิตและบริโภค โดยยึด ทางสายกลาง ความพอประมาณ และความพอดี ในเวลาเดียวกัน ก็ก้าวให้ทันโลกในยุค

โลกาภิวัตน์ด้วย ตัวอย่างความพอเพียงในระดับบุคคล เช่น เน้นการผลิต การบริโภค และการดำรงชีวิตอย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาทตามฐานะ ตามอัธยาศัย และไม่หลงใหลไปตามกระแสวัตถุนิยม มีอิสรภาพ เสรีภาพ ไม่พันธนาการอยู่กับสิ่งใด สำหรับความพอเพียงในระดับชุมชน เช่น เน้นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้าที่ส่งเสริมให้ชุมชนและเครือข่ายสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ในประเทศ เช่น บริษัทขนาดใหญ่ ธนาคาร สถาบันวิจัย เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ในการสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี ประสบการณ์ การแบ่งปัน และการช่วยเหลือกัน

2. *ความมีเหตุผล* หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งนี้ การตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน โดยความรู้นั้น ควรครอบคลุมความรู้ในวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน รวมถึงถึงความรอบคอบที่จะนำความรู้ที่นำมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการคิด การลงมือปฏิบัติจริง และการประเมินผล สำหรับคุณธรรมนั้น ควรมีความตระหนักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร และการใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

3. *การมีภูมิคุ้มกัน* หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรในการเตรียมความพร้อมรู้เท่าทันต่อผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว มีความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน

4. *การพึ่งตนเอง* หมายถึง ประชาชนและชุมชนสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งพิงคนอื่นหรือคนอื่นจนเกินความจำเป็น โดยเน้นความสามารถของประชาชนและชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงประชาชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ ตัวอย่างการพึ่งตนเองในระดับบุคคล เช่น ประชาชนในชุมชนมีการพึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดีเพื่อตนเอง ชุมชนและประเทศชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประณีประนอม และเห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สำหรับการพึ่งตนเองในระดับชุมชน เช่น แต่ละชุมชนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง เป็นอิสระ มีเกียรติและมีความภาคภูมิใจว่าขึ้นได้ด้วยขาของตนเอง

5. *การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน* หมายถึง การเสริมสร้างคุณภาพของคนหรือประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ด้านวัตถุครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีความรู้ มีวิชาการ มีความรอบรู้ มีความรอบคอบ และมีความระมัดระวัง ส่วนด้านจิตใจ ครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีคุณธรรม คือ คิดและทำคุณงามความดีเป็นประจำเพื่อ

ผลประโยชน์ของส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมให้ละความชั่วและทำความดี ไม่เบียดเบียน มีความ
 รับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทน มีความรอบคอบ มีความประหยัด มี
 ความเมตตา มีความเอื้ออาทรและมีความสามัคคี เพื่อร่วมแรงร่วมใจกันประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้
 บรรลุผลสำเร็จ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจึงมิได้หมายถึงรายได้แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังรวมถึง
 ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การสร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สถาบันชุมชน
 ความสามารถในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการ
 เรียนรู้ของชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี
 งามของชุมชนไทยให้คงอยู่ตลอดไป

6. *การรวมกลุ่ม* หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม
 โดยประชาชนหรือองค์กรในชุมชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้
 หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม การแปรรูปอาหาร การทำธุรกิจ
 ค้าขาย และการท่องเที่ยวระดับชุมชน เมื่อประชาชนหรือองค์กรในชุมชนได้รับการพัฒนาให้
 เข้มแข็ง และมีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้นแล้วประชาชนในชุมชนก็จะได้รับการดูแลให้มีรายได้
 เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับการแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศก็
 จะสามารถเติบโตไปได้อย่างมีเสถียรภาพ ซึ่งหมายความว่า เศรษฐกิจสามารถขยายตัวไปพร้อม ๆ
 กับสถานการณ์ด้านการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นด้วย

7. *การสร้างเครือข่าย* หมายถึง ประชาชนและชุมชนร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่าง
 เป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ในการสืบทอดภูมิปัญญา
 แลกเปลี่ยนความรู้ การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา ทำให้เกิดเครือข่าย
 ชุมชนที่ยึดการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเชื่อมโยงกันด้วยหลักไม่เบียดเบียน
 แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในที่สุด การสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบนั้น ควรจะมีความ
 เชื่อมโยงกันของชุมชนทุกระดับ นับแต่ระดับ (1) บุคคล ครอบครัว (2) หมู่บ้าน ชุมชน สังคม
 (3) ประเทศหรือรัฐ และ (4) ประชาคมโลก

8. *ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน* หมายถึง การสนับสนุนให้ประชาชนและ
 ชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกาภิวัตน์และ
 กระแสท้องถิ่นนิยม มีความหลากหลายในโครงสร้างการผลิต มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มี
 ประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม
 ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของท้องถิ่นที่ดีงาม

พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์ (2550: 24) ได้ให้ความหมายของ “การพัฒนาตามปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียง” คือ การพัฒนาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง ที่คำนึงถึงความ

พอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีโดยอาศัยความรู้และคุณธรรมในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนของบุคคลในทุกระดับชั้น

ศูนย์ เศรษฐกิจสร้าง (2550: 309-312) ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการปฏิบัติ 7 ขั้นตอนสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง : จากแนวการปฏิบัติสู่แนวคิดทางทฤษฎีของเศรษฐกิจพอเพียง” กล่าวถึงกระบวนการฝึกอบรมตามแนวพระบรมราโชวาทคุณธรรม 4 ประการ สู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า ไว้ว่า

1. คุณธรรมประการที่ 1 การที่ทุกคนคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกาย ต่อใจต่อกันจะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการตามชื่อ “A” หรือ “Appreciation”
2. คุณธรรมประการที่ 2 การที่แต่ละคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงานประสานประโยชน์กันให้งานที่ทำสำเร็จผลทั้งแก่ตนเอง แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ จะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการในชื่อ “I” หรือ “Influence”
3. คุณธรรมประการที่ 3 การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนสุจริตในกฎกติกา และในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียมเสมอกันจะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการในชื่อ “C” หรือ “Control”
4. คุณธรรมประการที่ 4 การที่ต่างคนต่างพยายามทำความคิดความเห็นของตนให้ถูกต้องเที่ยงตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผล จนเกิดความคิดจิตใจและการประพฤติปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดีที่เจริญ จะสอดคล้องกับกระบวนการของ “KM” หรือ “Knowledge Management”

เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ อาจเรียกหลักการเรียนรู้ตามแนวพระบรมราโชวาทคุณธรรม 4 ประการ นี้ว่า SEAL คือ

1. S = Spirit ได้แก่ ขั้นตอนการละลายพฤติกรรมและเสริมสร้างให้เกิดน้ำใจแห่งความเป็นมิตรที่ดี มุ่งเจริญต่อกันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
2. E = Endorse ได้แก่ ขั้นตอนการร่วมกันระดมความคิดเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน (share vision) อันจะนำไปสู่การประสานงานประสานประโยชน์ที่ทุกคนให้การรับรองด้วยความเห็นพ้องต้องกัน
3. A = Action ได้แก่ ขั้นตอนการทำแผนปฏิบัติ และการลงมือประพฤติปฏิบัติ โดยที่ทุกคนให้ความเคารพในข้อตกลง ภาระหน้าที่ กฎกติกา หรือ ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่ร่วมกันกำหนดดังกล่าว

4. L = Learning ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้เพื่อปรับความคิด จิตใจ และความเห็นต่าง ๆ ให้สอดคล้องลงรอยเดียวกันในทางที่เจริญขึ้นด้วยเหตุด้วยผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการลงมือประพฤติปฏิบัติตามสิ่งที่ร่วมกันคิดแล้ว ย่อมจะเผชิญกับอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ และความขัดแย้งในการทำงานเป็นธรรมดา ขั้นตอนสุดท้ายนี้จึงเป็นการ “ร่วมกันเรียนรู้” (team learning) เพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้น สรุปบทเรียน ปรับปรุงวิธีการทำงาน ฯลฯ อันเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะนำไปสู่การปลดปล่อยพลังทางปัญญา และการสรุปกระบวนการแก้ปัญหาจนเข้าถึง “หลักคิด” (metal model) และ “การคิดอย่างเป็นระบบ” (system thinking) ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่วิถีแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการศึกษาหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงนั้น นักวิชาการแต่ละคน ได้ให้ความหมายและหลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่เน้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระองค์ทรงเน้นย้ำให้ประชาชนรู้จักทางสายกลาง และมีภูมิคุ้มกันที่ดี เช่น พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์ นั้นให้คำจำกัดความไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีโดยอาศัยความรู้และคุณธรรมในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนของบุคคลในทุกระดับชั้น ในขณะที่ สุนัย เศรษฐ์บุญสร้าง ให้ความสำคัญกับกระบวนการฝึกอบรมตามแนวพระบรมราโชวาทคุณธรรม 4 ประการ สุวิณีเศรษฐกิจพอเพียง คุณธรรมประการที่ 1 การที่ทุกคนคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกายต่อใจต่อกัน คุณธรรมประการที่ 2 การที่แต่ละคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงานประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผลตั้งแต่ตนเอง แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ คุณธรรมประการที่ 3 ประพฤติปฏิบัติตนสุจริตในกฎกติกาและในระเบียบแบบแผน โดยเท่าเทียมกันเสมอกัน และคุณธรรมข้อที่ 4 การที่ต่างคนต่างพยายามทำความคิดความเห็นของตนให้ถูกต้องเที่ยงตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผลจนเกิดความคิดจิตใจและการประพฤติปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดีที่เจริญ สำหรับพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา จะพบว่า พระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาประเทศหรือการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิตทั้งหมดนี้เป็นที่รู้กันภายใต้ชื่อว่าเศรษฐกิจพอเพียง ในส่วนของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ได้ให้ความเห็นว่า เศรษฐกิจพอเพียงได้ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนทุกระดับยึดถือในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด คือ

ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ 8 ประการ ทั้งนี้ การให้ความหมายของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของนักวิชาการแต่ละคนล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดโดยยึดทางสายกลางเป็นหลัก

สรุป ผู้ศึกษาได้นำความหมายของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของวิรัช วิรัชนิภาวรรณ มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความหมายของคำว่าบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากนักวิชาการคนอื่น ๆ มุ่งเน้นให้ยึดถือทางสายกลาง ที่มีหลักการสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี แต่สำหรับวิรัช วิรัชนิภาวรรณ นั้น ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ 8 ประการ ซึ่งประกอบด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) ความมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญผู้ศึกษาเห็นว่าแนวคิดของวิรัช วิรัชนิภาวรรณ ชัดเจน ครอบคลุม และสามารถนำไปปรับใช้ได้ง่าย การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางหนึ่งของการบริหารจัดการ หรือการบริหารจัดการที่โดยเนื้อแท้แล้วนำยกย่องเลื่อมใสศรัทธาท่านองเดียวกับหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องทางสายกลาง กล่าวคือ เศรษฐกิจพอเพียงได้ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนทุกระดับยึดถือในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด คือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข แนวทางดังกล่าวนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ 8 ประการ หรือ 8 ด้าน

3. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ออสบอร์น และ เกร์เบอร์ (Osborne and Gaebler, 1993) อ้างถึงในสันติทิพย์ ชวลิตธำรง (2546: 101) “หลักการบริหารรัฐกิจกับระบบราชการไทย” ที่มุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ปัญหา (Anticipatory Government Prevention Rather Than Cure) การบริหารควรมุ่งถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อตรวจสอบว่ามีโอกาสที่จะเกิดปัญหาอะไรบ้าง จะได้เตรียมการป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้น ซึ่งจะเป็นการประหยัดมากกว่าการแก้ปัญหา

เสรี พงศ์พิศ (2549: 47-53) ได้เสนอว่า เศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทยยังไม่ได้เกิดเต็มตัว แต่มีเหตุผลที่จะเกิดได้เพราะ

1. “กระแส” ในเมืองไทยและในโลกเอื้อต่อเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งแม้กระแสหลักยังแข็งแรง แต่กระแสโลกก็กำลังเปลี่ยน เราจึงได้ยินการพูดถึง “ความสุขมวลรวมประชาชาติ” (GDH) มากขึ้นเรื่อย ๆ พูดถึง HPI (Happy Planet Index) อย่างจริงจัง สหประชาชาติเริ่มกำหนดตัวชี้วัดใหม่ให้เป็น HDI (Human Development Index) มากกว่าการวัดด้วย GDP อย่างที่ทำกันมานาน จนกระทั่งยูเอ็นได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลการพัฒนาแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้คนในโลกได้หันกลับมาแสวงหา “ธรรมชาติ” ซึ่งตัวเองได้ทำลายลงไปจนทำให้เกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการสูญเสียความสมดุลของระบบนิเวศ ดินเป็นพิษ น้ำเป็นพิษ อาหารเป็นพิษ อากาศเป็นพิษ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เกิดโรคร้ายแรงรักษายากอย่างมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน และโรคใหม่ ๆ อย่างโรคเอดส์ โรคซาร์ส และกำลังตามมาอีกหลายโรค ผู้คนตื่นตัวเรื่องการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การกินการอยู่ โหยหาสมุนไพร อยากกินผักกินอาหารปลอดพิษ ชีวิตจะได้ปลอดภัย อยากกินไถ่ปลาแม่น้ำ อยากกินผักป่าผักทุ่ง อยากออกไปจากเมืองใหญ่ ๆ ไปสู่อากาศบริสุทธิ์ ในธรรมชาติ อยากเห็นทุ่งนา ป่าเขา นับวันการท่องเที่ยวจะไปค้นหาสิ่งเหล่านี้ที่ขาดหายไปจากชีวิตคนเมืองจากบ้านเมืองที่เรียกกันว่า “พัฒนาแล้ว” ทั้งหลาย ที่หลังไหลไปประเทศ “ด้อยพัฒนา” ออกไปชนบท “ห่างไกลความเจริญ” เพื่อค้นหา “คุณค่า” ที่หายไปในบ้านเมืองของตนเอง วันนี้เราจึงพูดถึงเรื่องท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยววิเวศท่องเที่ยวเกษตรท่องเที่ยวยั่งยืน พูดเรื่อง “โฮมสเตย์” “ลองสเตย์” นักท่องเที่ยวอยากไปหมู่บ้านเพราะเชื่อว่ายังมี “ธรรมชาติ” ให้ได้สัมผัส ยังมีประเพณีวัฒนธรรมให้ได้เข้าชม ยังมีผักพื้นบ้านอาหารพื้นเมืองให้ได้รับประทาน และที่สำคัญ คนชนบทมีเสน่ห์ มีน้ำใจไมตรี อะไรดี ๆ ที่ขาดหายไปจากชีวิตของพวกเขา

2. สังคมไทยมี “ศักยภาพ” อยู่อย่างพอเพียง (ศักยภาพ แปลว่า ความสามารถที่ยังไม่พัฒนาหรือยังไม่พัฒนาเต็มที่) ยังมี “ทุน” เป็นอันมากเพื่อพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจพอเพียง เป็นทุนทรัพยากร ทุนทางปัญญา และทุนทางสังคม เรามีดิน น้ำ แดด ที่อุดมสมบูรณ์จนส่งออกไปขายพารา มันสำปะหลัง สับปะรด ข้าวโพดหวานเป็นอันดับหนึ่งของโลกและส่งข้าวปลาอาหารไปเลี้ยงคนในโลกจนกล้าประกาศว่า “เราคือครัวของโลก” เรามีภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สั่งสมและสืบทอดกันมานับพันปี เป็นมรดกที่มีคุณค่า ไม่ว่าปัจจัยสี่และวิถีของชุมชนซึ่งล้วนแต่เป็นคุณค่าและมูลค่ามหาศาลแก่เราลูกหลานวันนี้ เรามีคนที่มีความรู้ มีสถาบันการศึกษามากมายทุกระดับอย่างพอเพียง เรามีทุนทางสังคม คือ สิ่งที่ยึดรั้งผู้คนให้เป็นพี่น้อง เป็นชุมชน เป็นสังคมเดียวกัน ทุนซึ่งเป็นทั้งกฎระเบียบ จารีตประเพณี วิถีปฏิบัติต่าง ๆ ทำให้คนยังช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีน้ำใจต่อกัน เรามี “ทุน” ที่เป็นเงิน เป็นโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งพอสมควร แม้จะเคยมีปัญหาแต่ก็คลี่คลายมาถึงจุดที่มีความมั่นคงได้

3. สังคมไทยมีศักยภาพที่จะ “แข่งขัน” ได้ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ แต่ไม่ใช่แข่งขันตามวิธีทางทุนนิยมที่เป็นอยู่ เพราะปัจจัยที่จะไปแข่งกับใครต่อใครมีไม่พอ (เอาแค่การศึกษาที่สู้ใครไม่ได้แล้ว) เหมือนคนเล็ก ๆ ไปต่อกรกับคนตัวใหญ่ ๆ ไปทำแบบเขา ทำตามเขาก็เข้าทางเขาหมด นอกจากจะใช้ “กลยุทธ์” ใช้ความอ่อนสยบความแข็ง ไม้ชิงัด ไม้ซุง ได้ถ้ารู้จักคนจัดที่พอดี ถ้าจะแข่งขันกันที่ GDP คงสู้เขาไม่ได้ ทำไมเราต้องไปแข่ง GDP ด้วยในเมื่อพิสูจน์แล้วว่านั่นไม่ใช่การพัฒนาที่ยั่งยืนและไม่ได้ทำให้ผู้คนมีความสุขจริง ทำไมเราไม่พัฒนา GDH และแข่งขันที่การสร้างความสุขมวลรวมประชาชาติซึ่งเราดูมีศักยภาพดีกว่าบรรดายักษ์ใหญ่ทั้งหลาย สังคมไทยมีทางเลือกที่ดีกว่าที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบัน มีศักยภาพที่จะพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนได้ด้วยวิธีและวิถีของตนเอง ซึ่งไม่ได้หมายถึงการปิดกั้น โดดเดี่ยวตัวเอง ไม่ได้หมายถึงการทำกินทำใช้เองหมด อย่างคิดว่าถ้าไม่เอาทุนนิยมแบบอเมริกา ต้องเลือกเป็นพม่าและภูฏานเท่านั้น เรายังไม่ได้พัฒนาตัวเองของเราเองขึ้นมาเลย อาจเป็นได้ที่เศรษฐกิจตลาดแบบพอเพียง (Sufficiency Market Economy) จะเป็นทางเลือกคล้ายกับที่จีนและเวียดนามใช้เศรษฐกิจตลาดแบบสังคมนิยม (Socialist Market Economy) แบบไม่มีใครคาดคิด เพราะมันดูเหมือนขัดแย้งในตัวเอง เป็นความขัดแย้งที่ประหลาด (paradox)

4. เรามี “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานและทรงเป็นศูนย์รวมใจของคนไทยทั้งชาติ ทำให้สามารถผนึกกำลังกัน ทำให้ปรัชญาดังกล่าวเกิดเป็นจริงในชีวิตครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยรวมได้ เศรษฐกิจพอเพียงเกิดได้ ถ้า

4.1 มีเจตจำนงทางการเมืองที่แท้จริง (political will) ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ถึงระดับท้องถิ่น ตั้งแต่รัฐบาลจนถึง อบต. ตั้งแต่พรรคการเมืองใหญ่ไปจนถึงองค์กรประชาชนต่าง ๆ ซึ่งทำการเมือง “ภาคประชาชน” โดยผู้ที่เกี่ยวข้องการเมือง นโยบายการพัฒนา การตัดสินใจในระดับต่าง ๆ จะต้อง

4.1.1 ทำให้เศรษฐกิจพอเพียงเป็นวาระแห่งชาติ เป็น “หัวใจ” ของยุทธศาสตร์การพัฒนาแห่งชาติ และไม่ทำให้คนเข้าใจว่าเศรษฐกิจเป็นเรื่องชาวบ้าน เรื่องคนจน คนชนบทเท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาในทุกระดับและทุกภาคส่วน เหมือนลมหายใจเข้าออกที่ทำให้คนมีชีวิตอยู่ได้

4.1.2 มีนโยบายการพัฒนาที่ปฏิบัติได้ (practical) โดยไม่เป็นพวกปฏิบัตินิยมสุดโต่ง (pragmatic) ที่เน้นแต่ผลลัพธ์ (output) โดยละเลยกระบวนการ (process)

4.1.3 มีนโยบายที่กระจายอำนาจและธรรมาภิบาล ไม่สร้างระบบอุปถัมภ์เพื่อครอบงำ แต่ส่งเสริมความเป็นอิสระจากส่วนกลางและการพึ่งตนเองของชุมชนและท้องถิ่น ไม่ใช่ให้ระบบย่อยเกิดจากและขึ้นกับระบบใหญ่ แต่ให้ระบบใหญ่เป็นองค์รวมที่เกิดจากระบบย่อย

4.1.4 รวมใจผู้คนในชาติให้เป็นหนึ่งในเป้าหมายเดียวกัน (purpose) ว่าต้องการแก้ไขปัญหาความทุกข์ยากของแผ่นดิน แก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างจริงจัง โดยต้องรู้ว่าจริง

และชัดเจนในหลักการ เหตุผล และวิชาการเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (principle) ด้วยการศึกษาวิจัย ทดลองปฏิบัติจนเกิดความรู้และปัญญาและให้ทุกฝ่ายและทุกส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ (participation) แล้วจึงแบ่งบทบาทหน้าที่ของทุกฝ่ายทุก ส่วนเพื่อการดำเนินการเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดเป็นจริง (organization)

4.2 ชุมชนทั่วประเทศมีการเรียนรู้และมียุทธศาสตร์การพัฒนาของตนเอง หมายถึง การสร้างโอกาสและเงื่อนไขการเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับคนในชุมชนทั่วประเทศ เพราะสิ่งที่ขาด วันนี้ไม่ใช่ทรัพยากร แรงงาน หรือเงิน แต่ขาดทุนทางปัญญา เงินแก้ปัญหาความยากจนไม่ได้ ถ้าแก้ ได้ก็คงแก่นานแล้ว เพราะสังคมไทยไม่ได้ขาดเงิน ชนบทก็ไม่ได้ขาดเงิน คนที่ออกไปทำงานในที่ ต่าง ๆ ส่งเงินกลับบ้านมากมาย แต่ก็ไม่ได้พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง เพราะใช้เงินซื้ออยู่ซื้อกินและ ใช้ หนี้สิน เวียนว่ายตายเกิดอยู่กับ “จน-เครียด-กินเหล้า” เพียงเท่านั้น เพราะจนปัญญาหาทางออกไม่ได้ ถ้าชุมชนเรียนรู้ชุมชนจะเข้มแข็ง เพราะ

4.2.1 หลุดพ้นจากวิธีคิดแบบพึ่งพามาพึ่งตนเอง เลิกนั่งรอรับความช่วยเหลือ จากรัฐหรือภายนอก ได้รับความเชื่อมั่นที่หายไปกลับคืนมา จัดการชีวิตของตนเองอย่างมีแบบมีแผน ไม่ใช่ปล่อยให้ไปตามบุญกรรม มีข้อมูล มีความรู้ และด้วยปัญญา ค้นหาทุนอันอุดมสมบูรณ์ในท้องถิ่น ของตนเอง ทุนทรัพยากร ทุนความรู้ภูมิปัญญา ทุนทางสังคมวัฒนธรรม นำมาปรับใช้แก้ไขปัญหา และพึ่งพาตนเองได้

4.2.2 หลุดพ้นจากวัฒนธรรมอุปถัมภ์เข้าสู่วัฒนธรรมข้อมูลและความรู้ ได้เรียนรู้ จักตัวเอง รู้รากเหง้า รู้อดีต คนที่รู้อดีตก็ย่อมรู้อนาคต คนไม่มีอดีตเป็นคนไม่มีอนาคต ถูกคนอื่น กำหนดให้ ได้เรียนรู้จากโลก เรียนรู้จักชุมชน รู้จักทุน รู้จักทรัพยากร รู้จักปัญหาและสาเหตุ รู้ความ ต้องการที่แท้จริงของตนเองไม่ใช่ความต้องการที่มาจากความอยากและไม่ได้อยู่บนฐานข้อมูล ความรู้ แต่มาจากความรู้สึกอันนำไปสู่การเลียนแบบแทนที่จะเรียนรู้

4.2.3 หลุดพ้นจากวิธีคิดและวิธีจัดการแบบแยกส่วนมาคิดแบบเชื่อมโยง บูรณาการ และจัดการแบบผนึกกำลัง (synergy) ไม่เอาแต่หาเงินหารายได้มาซื้ออยู่ซื้อกิน จัดระเบียบชีวิตใหม่ จัดวงจรชีวิตใหม่ ตัดสินใจได้เองว่าจะกินจะอยู่ จะทำอะไร อย่างไร

4.2.4 ร่วมกันสร้างระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นที่พึ่งตนเองแทนที่จะพึ่งพาแต่ งบประมาณ ทุน เงิน มาทำโครงการ พอเงินหมดโครงการก็จบ หาเงินใหม่เพื่อทำโครงการใหม่ เงินสร้างได้แต่โครงการซึ่งไม่ยั่งยืน ชุมชนเรียนรู้ใช้ความรู้ใช้ปัญญาเพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน ระบบคือ ปัจจัยสำคัญเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้เศรษฐกิจพอเพียง เพราะระบบเป็นปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ นับสิบหรือหลายสิบ เชื่อมโยงกันเป็นคลัสเตอร์ (cluster) และก่อให้เกิดการผนึกพลัง (synergy) ที่ให้ผลมากกว่าบวก อาจเป็นคุณ เป็นทวีคูณ

โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจชุมชนมาจากข้อมูลและแผนแม่บทชุมชนที่ร่วมกันพัฒนาขึ้นมาจากการสำรวจวิจัย หรือที่เรียกกันว่า “การทำประชาพิชญ์” (People Research and Development – PR&D) ชุมชนที่เรียนรู้และมีแผนแม่บทชุมชนที่ดีจะมีระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นเป็นฐานที่มั่นคง บางแห่งมีโอท็อปก็ไม่เสี่ยง แม้อาจขายไม่ได้หรือขาดทุนก็ไม่กระทบเพราะชีวิตของชุมชนไม่ได้ฝากไว้กับโอท็อปแต่เพียงอย่างเดียว แต่ฝากไว้กับระบบ ซึ่งเป็น “ภูมิคุ้มกัน” ที่ดีของชุมชน สิ่งที่จะต้องร่วมมือกันอย่างเร่งด่วน คือ ปรับ “กระบวนทัศน์” (paradigm) ปรับวิถีคิด ปรับวิถีปฏิบัติ วิธีให้คุณค่า ปรับฐานการมองโลกความเป็นจริงตามกระบวนทัศน์พัฒนาแบบเดิมมาเป็นกระบวนทัศน์ตามแบบเศรษฐกิจพอเพียง คือ

- 1) “พอประมาณ” หมายถึง พัฒนาระบบเศรษฐกิจคุณธรรม (moral economy)
 - (1) ร่วมมือมากกว่าแข่งขัน แบ่งปันมากกว่ารายคนเดียว
 - (2) รอดก่อนรวย เอาตัวให้รอดก่อนคิดจะรวย และรอดแบบยั่งยืนทำเป็นขั้นเป็นตอนจากเล็กไปใหญ่ ไม่ลงทุนทำอะไรเพื่อหวังจะรวยอย่างเดียวแบบไม่รู้จักประมาณตน
 - (3) เลิกใช้เงินนำหน้า ปัญญาตามหลัง แต่ใช้ปัญญาและคุณธรรมนำหน้า ไม่ตั้งหน้าตั้งตาหาแต่จีดีพี และทำทุกอย่างเพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์โต เงินหมุนเวียนมาก ๆ จะได้มีเงินมาก ๆ มาพัฒนาประเทศ
 - (4) สมดุลรอบด้าน ไม่ใช่เอาแต่เศรษฐกิจกระตุ้นให้บริโภคอย่างเต็มที่เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แต่รวมถึงสังคม วัฒนธรรม การศึกษา สุขภาพ สิ่งแวดล้อม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
- 2) “มีเหตุผล” เลิกคิดเอาเอง แต่มาจากการศึกษาวิจัยอย่างถ่องแท้ทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ไม่นั่งเทียน ไม่เลียนแบบ ตัดสินใจด้วยฐานข้อมูล ความรู้และปัญญาเกิดจากแผนยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นให้เป็นฐานสำคัญของการพัฒนาระดับชาติ
- 3) “มีภูมิคุ้มกันที่ดี” เลิกการพัฒนาแบบทำโครงการ มาสร้างระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นให้มีโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เชื่อมโยงสานต่อเป็นคลัสเตอร์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ การวางแผน และการดำเนินการของชุมชนท้องถิ่นเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของพวกเขา

4. แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ในเชิงเปรียบเทียบ

ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 หัวข้อ ตามลำดับ ได้แก่ (1) ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเทศบาลเมืองนราธิวาส (2) ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก และ (3) การเปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ดังนี้

4.1 ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองนราธิวาส

แบ่งเป็น 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่

4.1.1 ความเป็นมา

เทศบาลเมืองนราธิวาส เดิมชื่อ “บางนรา” ลักษณะเป็นหมู่บ้านชายทะเล และเป็นท่าเรือสำคัญ ในแถบนี้เป็นตำบลที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเขตชุมชนเป็นเทศบาลเมืองนราธิวาส เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2479 และได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสใหม่เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2499 ปัจจุบันมีพื้นที่ 7.5 ตารางกิโลเมตร มีคณะเทศมนตรีบริหารกิจการเทศบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมารวม 27 คณะ องค์การของเทศบาลประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ สภาเทศบาล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน จำนวน 18 คน ทำหน้าที่นิติบัญญัติและควบคุมการบริหารงานของนายกเทศมนตรี และนายกเทศมนตรี ซึ่งมีจำนวน 1 คน และมีรองนายกเทศมนตรีที่มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรีจำนวน 3 คน ซึ่งนายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระในการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

ลักษณะชุมชนและการตั้งถิ่นฐานโดยทั่วไป เทศบาลเมืองนราธิวาสเป็นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำ ความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 1.3 เมตร ลักษณะชุมชนและการตั้งถิ่นฐานโดยสภาพเดิม นิยมตั้งบ้านเรือนตามแนวริมฝั่งน้ำบางนราลักษณะเป็นแนวยาว โดยเฉพาะตามแนวถนนภูผาภักดี และถนนพิชิตบำรุง ซึ่งบริเวณนี้ จะเป็นย่านธุรกิจการค้าและศูนย์รวมในด้านธุรกิจต่าง ๆ ของจังหวัดนราธิวาส ลักษณะของตัวเมือง ประกอบด้วย อาคารพาณิชย์และตึกสูง 1-3 ชั้นปะปนกัน อาคารพักอาศัย ร้านค้า ธนาคาร โรงแรม สถานที่ราชการ ลักษณะของเมืองเป็นเมืองขนาดเล็ก โครงสร้างของเมืองไม่ซับซ้อนและในตัวเมืองเป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดและส่วนราชการ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ปัจจุบัน สภาพความเจริญของเมืองขยายออกมาด้านนอกตามสภาพการเจริญเติบโตของเมืองและตามแนวถนนสายต่าง ๆ

4.1.2 โครงสร้าง

เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12

4.1.3 อำนาจหน้าที่

เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543

4.2 ความเป็นมา โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองสุโขโกลก

แบ่งเป็น 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ ความเป็นมา โครงสร้าง อำนาจหน้าที่

4.2.1 ความเป็นมา

สุโขโกลก เดิมเป็นป่าดงดิบรกร้างว่างเปล่าในตำบลปูโ๊ะ อำเภอสูโขโขปาดิ จังหวัดนครราชสีมา ความเป็นป่าทึบทำให้ชาวบ้านเรียกว่า ป่าจันตูลิ หมายความว่า ทึบจนเรียกไม่ได้ ยืนเหมือนหนูหนวก เมื่อเริ่มมีผู้เข้ามาหักร้างถางพง จากชื่อ ป่าจันตูลิ จึงเปลี่ยนเป็นสุโขโกลก (Sungai kolok) เป็นภาษามลายู มาจากคำว่า (Sungai) แม่น้ำ ลำคลอง และคำว่า โกลก (kolok) แปลว่า คดเคี้ยว ถ้าเป็นคำนามหมายถึงมีคพร้า ที่คนพื้นเมืองนิยมใช้ เมื่อนำคำว่า สุโข รวมกับ โกลก หมายถึง แม่น้ำที่คดเคี้ยว คงเรียกชื่อเมืองตามแม่น้ำที่ไหลผ่านพื้นที่ ปัจจุบันแม่น้ำสายนี้เป็นเส้นกั้นพรมแดนประเทศไทยกับรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

ต่อมาเมื่อจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ได้ล่องได้มาตรวจราชการที่ตำบลสุโขโกลก นายวงศ์ นายวงศ์ ไชยสุวรรณ ร้องขอให้ตั้งเป็นเทศบาล นายกรัฐมนตรีเห็นด้วย ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะตำบลสุโขโกลก เป็นเทศบาลตำบลสุโขโกลก เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2483 มีนายวงศ์ ไชยสุวรรณ เป็นนายกเทศมนตรีคนแรก

หลังจากตั้งเทศบาลแล้ว 8 ปี ตำบลสุโขโกลก จึงได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอ ขึ้นกับอำเภอสูโขโขปาดิ โดยมีเขตปกครอง 4 ตำบล คือ ตำบลสุโขโกลก ตำบลปูโ๊ะ ตำบลป่าเสม็ด และตำบลมูโนะ (โอนมาจากอำเภอตากใบ) กระทั่งวันที่ 1 มกราคม 2496 จึงได้ยกฐานะเป็นอำเภอสูโขโขปาดิ มีนายอนุบ นพสงศ์ เป็นนายอำเภอคนแรก เขตการปกครอง 4 ตำบลเท่าเดิม ส่วนเทศบาลตำบลสุโขโกลก เป็นเทศบาลที่มีความน่าภูมิใจใน คือ เป็นเทศบาลเดียวในประเทศที่จัดตั้งก่อนอำเภอถึง 13 ปี และเกิดจากความต้องการของประชาชน

ต่อมา เทศบาลตำบลสุโขโกลก ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองสุโขโกลก เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2543 มีพื้นที่ 22 ตารางกิโลเมตร ต่อมา ได้มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลไปทางทิศเหนือเขตตำบลป่าเสม็ด อำเภอสูโขโขปาดิ 0.5 ตารางกิโลเมตร ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 83 ตอนที่ 21 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2509 รวมพื้นที่ 22.5 ตารางกิโลเมตร และได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองสุโขโกลก เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2547 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลเป็นเทศบาลเมือง

ลักษณะชุมชนและการตั้งถิ่นฐานโดยทั่วไป เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก แม้จะมีพื้นที่ 22.5 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่ผังเมืองรวมประมาณ 25.63 ตารางกิโลเมตร แต่การตั้งถิ่นฐานของประชากรจะกระจุกตัวในย่านชุมชนหลังสถานีรถไฟตั้งแต่ดั้งเดิม ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบการพาณิชย์ และธุรกิจบริการต่าง ๆ รอบนอกเป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำสวนยาง สวนผัก สวนผลไม้

4.2.2 โครงสร้าง

เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12

4.2.3 อำนาจหน้าที่

เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543

4.3 การเปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก

เพื่อให้มองเห็นภาพของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้สรุปเปรียบเทียบไว้ในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก

หัวข้อที่เปรียบเทียบ	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
1. ประกาศจัดตั้งเทศบาล	วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2479	วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2547
2. ขนาดพื้นที่	7.5 ตารางกิโลเมตร	22.5 ตารางกิโลเมตร
3. ขนาดประชากร	40,423 คน	38,585 คน
4. รายได้	280,876,178.58 บาท	258,920,737.74 บาท
5. จำนวนชุมชน	32 ชุมชน	25 ชุมชน
6. ลักษณะเด่นของชุมชน	ศูนย์กลางราชการ	ศูนย์กลางธุรกิจ การค้าและสถานบันเทิง
7. ลักษณะพื้นที่	ตั้งอยู่ระหว่างศูนย์กลางของจังหวัดและมีความเจริญน้อยกว่า	เป็นอำเภอชายแดนติดกับประเทศมาเลเซีย เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นศูนย์กลางธุรกิจ มีความเจริญมากกว่า
8. โครงสร้าง	เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496	เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
9. อำนาจหน้าที่	เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496	เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส” ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการศึกษาไว้ 6 หัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ระยะเวลาทำการวิจัย
6. แผนการดำเนินงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หัวข้อประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

หนึ่ง ประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ดังนี้

- ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
 - ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก มีจำนวน 38,585 คน
- รวมประชากรประเภทที่หนึ่ง จำนวน 79,008 คน

สอง บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 125 คน

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 53 คน

รวมประชากรประเภทที่สอง จำนวน 178 คน

รวมประชากร ทั้ง 2 ประเภท (79,008 + 178) ได้ 79,186 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนของประชากรที่เลือกนำมาศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท เช่นกัน

หนึ่ง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 612 คน
 - กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุโขทัย มีจำนวน 612 คน
- รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่หนึ่ง (612 + 612) ได้ 1,224 คน

สอง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน
 - กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโขทัย จำนวน 53 คน
- รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่สอง (125 + 53) ได้ 178 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้คือประชากรทั้งหมด

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท (1,224+178) ได้จำนวน 1,402 คน

หัวข้อกลุ่มตัวอย่างนี้ยังแบ่งย่อยเป็น การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
2. ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุโขทัย มีจำนวน 38,585 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน
4. กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุโขทัย จำนวน 53 คน

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าประชากร โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) (อ้างในเอกสารการสอนชุดวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547: 114) ได้จำนวนตัวอย่าง 1,402 คน ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+(Ne^2)}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้ผิดพลาดได้ไม่เกิน 0.04

แทนค่าได้ดังนี้

$$\text{แทนค่าในสูตร (เขตเทศบาลเมืองนราธิวาส)} \quad n = \frac{40,423}{1+(40,423)(0.04^2)} = 612 \text{ คน}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร (เขตเทศบาลเมืองสุโหงโกลก)} \quad n = \frac{38,585}{1+(38,585)(0.04^2)} = 612 \text{ คน}$$

ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,402 คน และเก็บรวบรวมกลับคืนได้จริงจำนวน 1,303 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังมีรายละเอียดสรุปได้ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประชากร/กลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริง

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง ที่ต้องการ (คน)	จำนวนตัวอย่างที่เก็บ รวบรวมได้จริง (คน)
1. เทศบาลเมืองนราธิวาส			
1.1 ประชาชนที่อยู่ในเขต เทศบาลเมืองนราธิวาส	40,423	$(40,423 \times 612) / 40,423 =$ 612	582
1.2 บุคลากรที่ปฏิบัติราชการใน เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่าย การเมืองและฝ่ายประจำ	125	$(125 \times 125) / 125 = 125$	113

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง ที่ต้องการ (คน)	จำนวนตัวอย่างที่เก็บ รวบรวมได้จริง (คน)
2. เทศบาลเมืองสุโขทัย			
2.1 ประชาชนที่อยู่ในเขต เทศบาลเมืองสุโขทัย	38,585	$(38,585 \times 612) / 38,585 =$ 612	561
2.2 ประชาชนที่ปฏิบัติราชการ ในเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้ง ฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ	53	$(53 \times 53) / 53 =$ 53	47
รวม	79,186	1,402	1,303 (คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด (1,402 คน))

เหตุผลที่เลือกประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะว่าเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และเป็นผู้รับบริการของเทศบาลทั้ง 2 แห่งโดยตรง อีกทั้งยังมีสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม การประกอบอาชีพ และสภาพทางพื้นที่แตกต่างกันจึงทำให้เห็นภาพการเปรียบเทียบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้การสุ่มแบบง่าย (sample random sampling) โดยประชาชนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,402 คนนั้น สุ่มตัวอย่างมาจากกลุ่มอาชีพที่ต่างกัน นอกจากนั้น ยังเลือกบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในเทศบาลซึ่งเป็นผู้ให้บริการโดยตรง ทำให้การศึกษานี้ได้ข้อมูลหลายด้านทั้งฝ่ายผู้รับบริการเหล่านี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภทนั้นมีน้ำหนัก มีคุณภาพ และน่าเชื่อถือ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจาก

กลุ่มตัวอย่าง หัวข้อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ครอบคลุม 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ หลักเกณฑ์การสร้าง
ข้อคำถาม ลักษณะแบบสอบถาม และการทดสอบแบบสอบถาม

2.1 หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม

หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถามสำหรับแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลสนาม มีดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและขอบเขตการวิจัย

2.1.2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎี
หรือแนวคิดในการตั้งข้อคำถาม

2.1.3 ใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้ศึกษาเอง

2.1.4 ขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความร่วมมือจากผู้มีความรู้ความสามารถ หรือ
ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการเทศบาลตามแนวทางเศรษฐกิจ
พอเพียง จำนวน 2 คน นอกจากนี้ ยังขอให้คำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ให้ช่วยตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามอีกด้วย

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นตามวัตถุประสงค์การและวิจัยกรอบแนวคิดใน
การศึกษา โดยนำข้อมูลมาจากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดในบทที่ 2 มาใช้เป็นแนวทางใน
การสร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามหลายข้อที่สามารถใช้เป็นตัวแทนหรือตัวชี้วัดที่
ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการได้ครบถ้วน นอกจากนี้ ยังได้เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดง
ความคิดเห็นด้วยโดยประกอบด้วยข้อคำถามเปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีข้อคำถามเปิดในตอนท้ายสุด
ด้วย แบบสอบถามมีจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการ
ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

นอกจากนี้แล้ว ยังมีความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการ
บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลอีกด้วย

ในการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยภาคสนามนั้น ได้ใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยเลือกสร้างแบบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า (rating scale) ตามแนวคิดของ อาร์.เอ.ลิเคิร์ต (R.A.Likert) หรือ ลิเคิร์ต สเกล ที่กำหนดให้มีน้ำหนักเปรียบเทียบกัน โดยแบ่งมาตราประมาณค่าของการตีความหมายออกเป็น 3 ระดับ และผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ในส่วนของเกณฑ์วิเคราะห์ระดับแต่ละข้อได้ใช้การคำนวณช่วงการวัด ตามแนวคิดของ เบสท์ (Best) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระยะของช่วงคะแนน

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{3-1}{3} \\ &= 0.66 \end{aligned}$$

กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3 เห็นด้วยระดับมาก	ช่วงคะแนน	2.33-3.00 คะแนน
2 เห็นด้วยระดับปานกลาง	ช่วงคะแนน	1.67-2.32 คะแนน
1 เห็นด้วยระดับน้อย	ช่วงคะแนน	1.00-1.66 คะแนน

สำหรับเหตุผลสำคัญที่เลือกสร้างแบบสอบถามดังกล่าว มีดังนี้

1. ผู้ศึกษาไม่ต้องการใช้การประเมินความละเอียดในระดับที่มากจนเกินไป เช่น 5 หรือ 6 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่เกินความเป็นจริง เกินความจำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามแยกแยะความเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละระดับอย่างชัดเจนได้ยาก เกิดการโต้แย้งได้ง่าย ที่สำคัญคือ ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์จริงและฝืนสภาพความเป็นจริงแต่ผู้ศึกษาต้องการใช้การประเมินความละเอียดที่อยู่ในระดับที่พอเหมาะ ง่ายสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 3 ระดับ
2. ประหยัดเวลาแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น
4. ง่ายต่อผู้อ่านหรือนำผลการศึกษาไปอ่าน
5. ทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นกลุ่มก้อน ชัดเจน ถ้าเป็น 5 ระดับ ข้อมูลจะกระจายเมื่อเขียนบรรยายข้อมูลจะยืดเยื้อ ซ้ำซาก เกินความจำเป็น
6. ทำให้ประหยัดเวลาและง่ายต่อการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล รวมตลอดทั้งการนำเสนอหรือเขียนบรรยายข้อมูล

7. ในทางปฏิบัติบ่อยครั้งที่เริ่มแรกได้กำหนดไว้ 5-6 ระดับ แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ปรากฏว่า ข้อมูลมีลักษณะกระจายไม่เป็นกลุ่มก้อน แต่ละระดับไม่มีน้ำหนักมากเพียงพอทำให้ในที่สุดจำเป็นต้องยุบรวมเป็น 3 ระดับ

8. นักวิชาการได้ใช้เพียง 3 ระดับอย่างแพร่หลายและยอมรับการใช้แบบสอบถามที่เป็น 3 ระดับนี้ด้วย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ถัดควาลัย รอดมณี และไพฑูรย์ ภักดี 2529 กทม. : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2529: 310-311) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามทฤษฎีของ เบสท์ (Best 1977: 174) และแนวคิดของ แคนเนล (Daniel 1995: 18-19) โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับที่ต้องการแบ่ง

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือช่วยในการทำวิจัยสนาม โดยผู้ศึกษาได้สร้างหรือออกแบบสอบถามและสร้างตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะต้องมีความเที่ยงตรง (validity) และเชื่อถือได้ (reliability) และหลังจากสร้างข้อความหรือแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง **ยกร่างแบบสอบถาม** โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

ขั้นตอนที่สอง **การตรวจสอบความเที่ยงตรง** เป็นลักษณะของการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความสอดคล้อง ตลอดจนเนื้อหาและถ้อยคำของแบบสอบถามให้รัดกุมและถูกต้อง ขั้นตอนนี้ดำเนินการ โดย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 2 คน ได้แก่ (1) อาจารย์อุตร ตันติสุนทร ประธานกรรมการ (2) อาจารย์พลเอกศิรินทร์ ฐูปกล้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม เช่น ตัดข้อความที่ไม่จำเป็นออกและเพิ่มข้อความที่สำคัญบางข้อจนกระทั่งแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง

2. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีจำนวน 2 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และ อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ฐูปกล้า เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์และมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่สาม **การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (reliability)** ดำเนินการ โดย ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) เพื่อทดสอบหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยนำไป pre-test กับกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่เทศบาลเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา จำนวน 50 ชุด ต่อจากนั้น จึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด นั้นมาวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือได้จาก สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (L.J. Cronbach 1951: 297-334) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ได้กำหนดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าว มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ทั้งนี้ อาจคำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้

$$a = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right]$$

a = ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมด

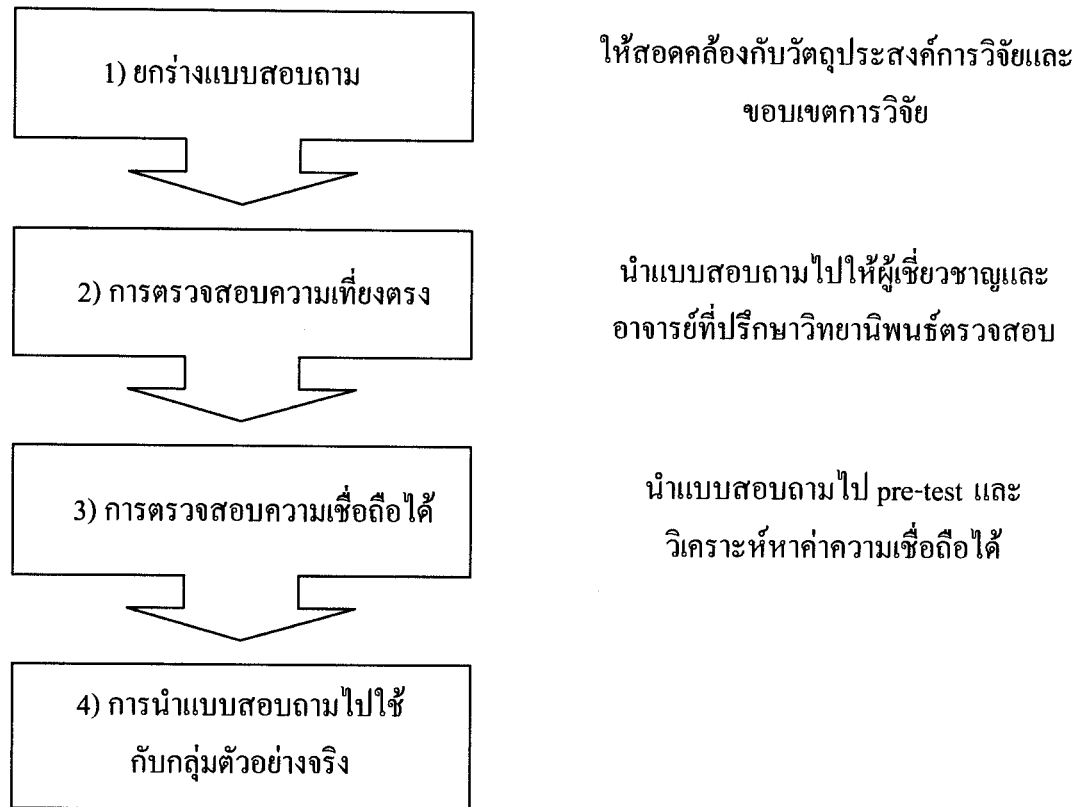
S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

หลังจากนำแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้เท่ากับ 0.92 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้กับตัวอย่างจริงได้

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ทั้งนี้ หากพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใด ผู้ศึกษาได้นำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถามทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นนี้ ได้สรุปไว้ในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

3.1 รวบรวมจากเอกสาร เช่น จากตำรา หนังสือ รายงานผลการวิจัย และเอกสารต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากเครือข่ายระหว่างประเทศหรืออินเทอร์เน็ต (internet on network หรือ internet)

3.2 รวบรวมจากการวิจัยสนาม ครอบคลุมถึงการที่ผู้ศึกษาได้ออกไปสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม หรือ แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอก หรือส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามด้วยตนเอง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามดำเนินการรวม 30 วัน ระหว่างวันที่ 5 กันยายน 2550 ถึง วันที่ 4 ตุลาคม 2550

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนามแล้วผู้ศึกษาได้ลงรหัสข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ลงรหัสข้อมูลแล้วมาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ผล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสถิติทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ ได้แก่

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-โลก ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. และการทดสอบค่าที (t-test)

5. ระยะเวลาทำการศึกษา

โครงการศึกษานี้มีระยะเวลาทำการศึกษา 8 เดือน นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551

6. แผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการซึ่งใช้เวลา 8 เดือนนั้น แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา สภาพทั่วไป รวมทั้งสถิติและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นเวลา 2 เดือน

6.2 วิจัยภาคสนามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-โลก เป็นเวลา 2 เดือน

6.3 ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเวลา 3 เดือน

6.4 เสนอแนะแนวทางการพัฒนาในการบริหารจัดการของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง เป็นเวลา 1 เดือน ทั้งนี้ ได้สรุปไว้ในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	ระยะเวลา 8 เดือน (พ.ศ. 2550 – 2551)						
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา สภาพทั่วไป รวมทั้งสถิติและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	_____						
2. วิจัยภาคสนามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุไโห-ลก	_____						
3. ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	_____						
4. เสนอแนะแนวทางการพัฒนาในการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองทั้งสอง 2 แห่ง	_____						

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลของการการศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก” เป็นการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ(1) การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (2) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัด และ (3) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ 8 ด้าน มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ ประกอบด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนในการวิจัยสนามได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,402 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ (SPSS for PC) สถิติที่นำมาใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ทั้งนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายประกอบตารางโดยจัดลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาจำนวนและค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย จึงประกอบด้วย 3 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารการ
บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง
นราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่หาจำนวนค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการ
บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง
นราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่หาจำนวน ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการ
พัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง
เทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่หา
จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ยังมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการ
บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง
นราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย อีกด้วย วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่หาจำนวน
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผู้ศึกษาได้เสนอความหมายของสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลดังนี้

1. n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
2. \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (mean)
3. S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. t แทน การทดสอบค่าที (t-test)

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่ม
ตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่

3.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ
ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล 2 แห่ง

3.2 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการ
พัฒนา ภาพรวมการบริหารจัดการ และภาพรวมแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการให้บริการ
ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล 2 แห่ง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกทั้งฝ่ายประจำและฝ่ายการเมือง รวมทั้งประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,402 คน และหลังจากการตอบแบบสอบถาม สามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้จริง 1,303 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ผู้ศึกษานำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเทศบาลตามลำดับเป็นจำนวน และค่าร้อยละไว้ในตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 รวมทั้งเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไว้ในตารางที่ 4.3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสที่ตอบแบบสอบถาม (n = 695) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม		n = 695	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทผู้ตอบ แบบสอบถาม	1.1 บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมือง นราธิวาสทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ	113	16.3
	1.2 ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง นราธิวาส	582	83.7
	รวม	695	100.0
2. เพศ	2.1 ชาย	304	43.7
	2.2 หญิง	391	56.3
	รวม	695	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ข้อมูลส่วนบุคคลของ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม	n = 695	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. อายุ	3.1 ต่ำกว่า 30 ปี	216	31.1
	3.2 ระหว่าง 31-40 ปี	272	39.1
	3.3 ระหว่าง 41-50 ปี	154	22.2
	3.4 เกิน 50 ปี ขึ้นไป	53	7.6
	รวม	695	100.0
4. การศึกษา	4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	382	55.0
	4.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	299	43.0
	4.3 สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	14	2.0
	รวม	695	100.0

ผลการศึกษາัตรางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่(ร้อยละ 56.3) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 43.7) เป็นชาย ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.1) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 31.1) อายุต่ำกว่า 30 ปี, (ร้อยละ 22.2) อายุระหว่าง 41-50 ปี, และที่เหลือ (ร้อยละ 7.6) อายุเกิน 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.0) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, รองลงมา (ร้อยละ 43.0) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และที่เหลือ (ร้อยละ 2.0) มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

หมายเหตุ ข้อมูลส่วนบุคคลที่น่าเสนอข้างต้นเป็นการนำเสนอเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเท่านั้น ไม่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลกที่ตอบแบบสอบถาม (n = 608) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม		n = 608	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทผู้ตอบ แบบสอบถาม	1.1 บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมือง สุโขทัยโก-ลกทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ	47	7.7
	1.2 ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง สุโขทัยโก-ลก	561	92.3
	รวม	608	100.0
2. เพศ	2.1 ชาย	283	46.5
	2.2 หญิง	325	53.5
	รวม	608	100.0
3. อายุ	3.1 ต่ำกว่า 30 ปี	164	27.0
	3.2 ระหว่าง 31-40 ปี	217	35.7
	3.3 ระหว่าง 41-50 ปี	198	32.6
	3.4 เกิน 50 ปี ขึ้นไป	29	4.8
	รวม	608	100.0
4. การศึกษา	4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	446	73.4
	4.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	151	24.8
	4.3 สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	11	1.8
	รวม	608	100.0

ผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.5) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 46.5) เป็นชาย ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 35.7) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 32.6) อายุระหว่าง 41-50 ปี, (ร้อยละ 27.0) อายุต่ำกว่า 30 ปี, และที่เหลือ (ร้อยละ 4.8) อายุเกิน 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73.4) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, รองลงมา (ร้อยละ 24.8) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และที่เหลือ (ร้อยละ 1.8) มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบจำนวนและร้อยละระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมือง
นราธิวาส (n = 695) กับเทศบาลเมืองสุโข-ลก (n = 608) ที่ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่าง กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโข-ลกที่ตอบแบบสอบถาม		เทศบาลเมืองนราธิวาส (n = 695)		เทศบาลเมืองสุโข-ลก (n = 608)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภท ผู้ตอบ แบบสอบถาม	1.1 บุคลากรที่ปฏิบัติราชการ ในเทศบาลทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ	113	16.3	47	7.7
	1.2 ประชาชนที่อยู่ในเขต เทศบาล	582	83.7	561	92.3
รวม		695	100.0	608	100.0
2. เพศ	2.1 ชาย	304	43.7	283	46.5
	2.2 หญิง	391	56.3	325	53.5
รวม		695	100.0	608	100.0
3. อายุ	3.1 ต่ำกว่า 30 ปี	216	31.1	164	27.0
	3.2 ระหว่าง 31-40 ปี	272	39.1	217	35.7
	3.3 ระหว่าง 41-50 ปี	154	22.2	198	32.6
	3.4 เกิน 50 ปี ขึ้นไป	53	7.6	29	4.8
รวม		695	100	608	100.0
4. การศึกษา	4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	382	55.0	446	73.4
	4.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	299	43.0	151	24.8
	4.3 สูงกว่าปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	14	2.0	11	1.8
รวม		695	100.0	608	100.0

ผลการศึกษาเปรียบเทียบตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของ
เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโข-ลกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.3 และ 53.5) เป็นหญิง

และที่เหลือ (ร้อยละ 43.7 และ 46.5) เป็นชาย ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.1 และ 35.7) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, รองลงมา ตามลำดับ คือ เทศบาลเมืองนราธิวาส (ร้อยละ 31.1) อายุต่ำกว่า 30 ปี เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก (ร้อยละ 32.6) อายุระหว่าง 41-50 ปี, เทศบาลเมืองนราธิวาส (ร้อยละ 22.2) อายุระหว่าง 41-50 ปี เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก (ร้อยละ 27.0) อายุต่ำกว่า 30 ปี, และที่เหลือ (ร้อยละ 7.6 และ 4.8) อายุ เกิน 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมือง สุไหงโก-ลกส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.0 และ 73.4) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 43.0 และ 24.8) การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, และ (ร้อยละ 2.0 และ 1.8) การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 นี้ แบ่งเป็น 3 หัวข้อดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้ศึกษาได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารการบริการ การจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาส กับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ประกอบด้วย 9 หัวข้อ (หัวข้อ 2.1.1-หัวข้อ 2.1.9) ซึ่งแบ่งเป็น หนึ่ง การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แต่ละด้าน (รวม 8 ด้านและในภาพรวม) ของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ตามลำดับ ควบคู่กันไป โดยนำเสนอไว้ใน 9 หัวข้อ (หัวข้อ 2.1.1-หัวข้อ 2.1.9 หรือใน 18 ตาราง คือ ตารางที่ 4.4-ตารางที่ 4.21) ต่อจากนั้น สอง เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (รวม 8 ด้านและในภาพรวม) ระหว่าง 2 เทศบาลดังกล่าว โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบไว้ใน 9 หัวข้อ (หัวข้อ 2.1.10-หัวข้อ 2.1.18 หรือใน ตารางที่ 4.22-ตารางที่ 4.30)

**2.1.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านความ
พอประมาณ** แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน)
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการ
ด้านความพอประมาณ

การบริหารจัดการ ด้านความพอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือทางสาย กลาง ความพอเพียงหรือความ ประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย	(294) 42.3	(372) 53.5	(29) 4.2	(695) 100.0	2.38	0.56	มาก
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุ มากเกินไป	(277) 39.9	(365) 52.5	(53) 7.6	(695) 100.0	2.32	0.60	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านความ พอประมาณสูง	(304) 43.7	(325) 46.8	(66) 9.5	(695) 100.0	2.34	0.64	มาก
เฉลี่ยรวม					2.34	0.60	มาก

หมายเหตุ สำหรับตารางที่ใช้สถิติค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. การ
ทดสอบค่าที (t-test)

1. ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

2. ระดับความเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับ กำหนดคะแนนเฉลี่ย

ดังนี้

2.1 เห็นด้วยมาก	ช่วงคะแนน	2.33 - 3.00	คะแนน
2.2 เห็นด้วยปานกลาง	ช่วงคะแนน	1.67 - 2.32	คะแนน
2.3 เห็นด้วยน้อย	ช่วงคะแนน	1.00 - 1.66	คะแนน

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านความพอประมาณ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.38) ว่า เทศบาลเมืองให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียงหรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการความพอประมาณของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.34)

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ

การบริหารจัดการ ด้านความพอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียงหรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย	(157)	(413)	(38)	(608)	2.19	0.53	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารจัดการ ด้านความพอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชนโดยไม่มียึดติดกับวัตถุมาก เกินไป	(117)	(382)	(109)	(608)	2.01	0.61	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความพอประมาณ สูง	(186)	(353)	(69)	(608)	2.19	0.61	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.13	0.58	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านความพอประมาณ เรียง
ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19)
ว่า เทศบาลเมืองสุโข-ลก ให้บริการประชาชน โดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียงหรือความ
ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า เทศบาลเมือง
สุโข-ลก ให้บริการประชาชน โดยไม่มียึดติดกับวัตถุมากเกินไป ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่าง
เห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองสุโข-ลกมีการบริหาร
จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
การความพอประมาณของเทศบาลเมืองสุโข-ลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง
(ค่าเฉลี่ยรวม 2.13)

**2.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านความมี
เหตุผล** แสดงไว้ในตารางที่ 4.6 และตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล

การบริหารจัดการ ด้านความมีเหตุผล	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	(303) 43.6	(334) 48.1	(58) 8.3	(695) 100.0	2.35	0.62	มาก
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(379) 54.5	(267) 38.4	(49) 7.1	(695) 100.0	2.47	0.62	มาก
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	(326) 46.9	(320) 46.0	(49) 7.1	(695) 100.0	2.39	0.61	มาก
เฉลี่ยรวม					2.40	1.85	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านความมีเหตุผล เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.35) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการความมีเหตุผลของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.40)

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล

การบริหารจัดการ ด้านความมีเหตุผล	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	(199) 32.7	(317) 52.1	(92) 15.1	(608) 100.0	2.17	0.66	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(205) 33.7	(335) 55.1	(68) 11.2	(608) 100.0	2.22	0.63	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	(210) 34.5	(336) 55.3	(62) 10.2	(608) 100.0	2.24	0.62	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.21	0.63	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ด้านความมีเหตุผล เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) ว่าเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ

(2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.21) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองสุโขทัยมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการความมีเหตุผลของเทศบาลเมืองสุโขทัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.21)

2.1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน แสดงไว้ในตารางที่ 4.8 และตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยได้เตรียมความพร้อม และ โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(271) 39.0	(360) 51.8	(64) 9.2	(695) 100.0	2.29	0.62	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยได้มีการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(282) 40.6	(370) 53.2	(43) 6.2	(695) 100.0	2.34	0.59	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการมี ภูมิคุ้มกันสูง	(257)	(355)	(83)	(695)	2.25	0.65	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม				2.29	0.62	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านการมีภูมิคุ้มกัน เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.29) ว่า เทศบาล
เมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยได้เตรียมความพร้อมและโดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึง
ผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย
2.34) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยได้มีการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นใน
การปรับตัว ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.25) ว่า ใน
ภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน
สูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
การมีภูมิคุ้มกันของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย
รวม 2.29)

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชน และได้เตรียมความ พร้อมโดยให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(187)	(332)	(89)	(608)	2.16	0.65	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชน โดยได้มีการวางแผนที่ ดีและมีความยืดหยุ่นในการ ปรับตัว	(166)	(372)	(89)	(608)	2.15	0.60	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการมี ภูมิคุ้มกันสูง	(130)	(341)	(137)	(608)	1.98	0.66	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม				2.09	0.63	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก ด้านการมีภูมิคุ้มกัน เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.16) ว่า เทศบาล
เมืองสุโขทัย โกลก ให้บริการประชาชน โดยได้เตรียมความพร้อม และ โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึง
ผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง
(ค่าเฉลี่ย 2.15) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก ให้บริการประชาชน โดยได้มีการวางแผนที่ดีและมี
ความยืดหยุ่นในการปรับตัว ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย

1.98) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรีมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกันของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.09)

2.1.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง แสดงไว้ในตารางที่ 4.10 และตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง

การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	(288) 41.4	(360) 51.8	(47) 6.8	(695) 100.0	2.34	0.60	มาก
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่	(320) 46.0	(311) 44.7	(64) 9.2	(695) 100.0	2.36	0.64	มาก
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง	(321) 46.2	(336) 48.3	(38) 5.5	(695) 100.0	2.40	0.59	มาก
	เฉลี่ยรวม				2.36	0.61	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ

กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านการพึ่งตนเอง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนบนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลักไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ ในส่วนของภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเองของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.36)

ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง

การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดหลักการ พึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพา พึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	(305) 43.9	(306) 44.0	(47) 6.8	(695) 100.0	2.30	0.55	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยใช้งบประมาณและ ทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่	(320) 46.0	(311) 44.7	(64) 9.2	695 100.0	2.33	0.54	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการ พึ่งตนเองสูง	(321)	(336)	(38)	695	2.18	0.59	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม				2.27	0.56	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านการพึ่งตนเอง เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า เทศบาล
เมืองสุโข-ลก ให้บริการประชาชนบนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิง
บุคคลหรือหน่วยงานอื่น และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.33) ว่า เทศบาลเมือง
สุโข-ลก ให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ ในส่วนของ
ภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.18) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมือง
สุโข-ลก มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
การพึ่งตนเองของเทศบาลเมืองสุโข-ลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย
รวม 2.27)

2.1.5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการ
เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน แสดงไว้ในตารางที่ 4.12 และตารางที่
4.13

ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

การบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	(305) 43.9	(306) 44.0	(84) 12.1	(695) 100.0	2.31	0.67	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(314) 45.2	(314) 45.2	(67) 9.6	(695) 100.0	2.35	0.65	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง	(273) 39.3	(358) 51.5	(64) 9.2	(695) 100.0	2.30	0.62	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.32	0.65	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.31) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาส ให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.35) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาส ให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมือง

นราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.32)

ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

การบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้ มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่ กัน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้าน จิตใจ	(205) 33.7	(290) 47.7	(113) 18.6	(608) 100.0	2.15	0.70	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และมี คุณธรรมควบคู่กัน	(173) 28.5	(345) 56.7	(90) 14.8	(608) 100.0	2.13	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้ มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่ กัน	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้ มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง	(131) 21.5	(402) 66.1	(75) 12.3	(608) 100.0	2.09	0.57	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.13	0.64	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้
มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่าง
เห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.15) ว่า เทศบาลเทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชน
ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.13) ว่า เทศบาล
เมืองสุโขทัยให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน
ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.05) ว่า ในภาพรวม เทศบาล
เมืองสุโขทัยมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้
มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
การเสริมสร้างคุณภาพคนให้ มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันของเทศบาลเมืองสุโขทัย
พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.13)

**2.1.6 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการ
รวมกลุ่ม** แสดงไว้ในตารางที่ 4.14 และตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส
จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม

การบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่าน ได้คำนึงถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่ม	(404) 58.1	(242) 34.8	(49) 7.1	(695) 100.0	2.51	0.62	มาก
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยผ่านกลุ่ม	(369) 53.1	(292) 42.0	(34) 4.9	(695) 100.0	2.48	0.58	มาก
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการ รวมกลุ่มสูง	(363) 52.2	(289) 41.6	(43) 6.2	(695) 100.0	2.46	0.61	มาก
เฉลี่ยรวม					2.49	0.61	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านการรวมกลุ่ม เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.51) ว่า เทศบาลเมือง
นราธิวาส ได้คำนึงถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย 2.48) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาส ให้บริการประชาชน โดยผ่านกลุ่ม ในส่วนของภาพรวม
กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาส มีการบริหาร
จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
การรวมกลุ่มของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.49)

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก
จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม

การบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านได้คำนึงถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่ม	(159) 26.2	(342) 56.3	(107) 17.6	(608) 100.0	2.08	0.65	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(200) 32.9	(257) 42.3	(151) 24.8	(608) 100.0	2.08	0.75	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการ รวมกลุ่มสูง	(135) 22.2	(387) 63.7	(86) 14.1	(608) 100.0	2.08	0.65	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.08	0.69	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก ด้านการรวมกลุ่ม เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า เทศบาล
เมืองสุโขทัย โกลกได้คำนึงถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับ
ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัย โกลกให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม ในส่วน
ของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมือง
สุโขทัย โกลกมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
การรวมกลุ่มของเทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย
รวม 2.08)

2.1.7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการสร้าง
 เครื่องช่วย แสดงไว้ในตารางที่ 4.16 และตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ
 ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส
 จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการสร้างเครื่องช่วย

การบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครื่องช่วย	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือความร่วมมือ อย่างเป็นเครื่องช่วย	(251) 36.1	(381) 54.8	(63) 9.1	(695) 100.0	2.27	0.61	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนสนับสนุนการสร้าง เครื่องช่วยอย่างเป็นระบบโดย เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม	(284) 40.9	(344) 49.5	(67) 9.6	(695) 100.0	2.31	0.63	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการสร้างเครื่องช่วยสูง	(232) 33.4	(378) 54.4	(85) 12.2	(695) 100.0	2.27	0.61	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.29	0.62	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
 กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส ด้านการสร้างเครื่องช่วย เรียง
 ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.27)
 ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือความร่วมมืออย่างเป็นเครื่องช่วย และ (2)
 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.31) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชน

สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.27) ว่า ในภาพรวม เทศบาล เมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการสร้างเครือข่ายสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.29)

ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย

การบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครือข่าย	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปาน กลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือความร่วมมือ อย่างเป็นเครือข่าย	(188)	(328)	(92)	(608)	2.15	0.66	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบโดย เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม	(111)	(397)	(100)	(608)	2.01	0.59	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการสร้างเครือข่าย สูง	(131)	(344)	(133)	(608)	1.99	0.65	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม				2.05	1.90	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านการก่อสร้างเครือข่าย เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.15) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือความร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนสนับสนุนการก่อสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.99) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองสุโขทัยมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการก่อสร้างเครือข่ายสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายของเทศบาลเมืองสุโขทัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.05)

2.1.8 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน แสดงไว้ในตารางที่ 4.18 และตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบ	(253) 36.4	(395) 56.8	(47) 6.8	(695) 100.0	2.29	0.58	ปานกลาง

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

การบริหารจัดการด้านความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยสนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	(301) 43.3	(353) 50.8	(41) 5.9	(695) 100.0	2.37	0.59	มาก
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	(366) 52.7	(287) 41.3	(42) 6.0	(695) 100.0	2.46	0.60	มาก
เฉลี่ยรวม					2.38	0.59	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน
เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย
2.29) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือภาพรวม
ทั้งระบบ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.37) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาส
ให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนด้านวัตถุและ
จิตใจ ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า ในภาพรวม เทศบาล
เมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่
ยั่งยืนสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน
ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับ
มาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.38)

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การบริหารจัดการด้านความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้ง ระบบหรือภาพรวมทั้งระบบ	(210) 34.5	(295) 48.5	(103) 16.9	(608) 100.0	2.17	0.69	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชนโดยสนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	(128) 21.1	(391) 64.3	(89) 14.6	(608) 100.0	2.06	0.59	ปานกลาง
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	(162) 26.6	(364) 59.9	(82) 13.5	(608) 100.0	2.13	0.62	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.12	0.64	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลกด้านความสมดุลและการพัฒนาที่
ยั่งยืน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง
(ค่าเฉลี่ย 2.17) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลกได้ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ
หรือภาพรวมทั้งระบบ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.06) ว่า เทศบาล
เมืองสุโขทัยโก-ลกให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืน
ด้านวัตถุและจิตใจ ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.13) ว่า ใน

ภาพรวมเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลกมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้าน ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.12)

2.1.9 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมือง สุโขทัยโก-ลก ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน แสดงไว้ในตารางที่ 4.20 และตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.20 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน

การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล ในภาพรวม 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการสูงทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมี เหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การ พึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพ คนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้าง เครือข่าย, และความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน	(388) 55.8	(280) 40.3	(27) 3.9	(695) 100.0	2.51	0.57	มาก
	เฉลี่ยรวม				2.51	0.57	มาก

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.51) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมที่ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.51)

ตารางที่ 4.21 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน

การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
1. ในเทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการสูงทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	(186)	(310)	(112)	(608)			
	30.6	51.0	18.4	100.0	2.12	0.69	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.12	0.69	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน กลุ่มตัวอย่าง

เห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรีมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมที่ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรีมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.12)

การนำเสนอข้อมูลต่อจากนี้ไป เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (รวม 8 ด้าน และในภาพรวม) ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบไว้ใน 9 หัวข้อ หรือ 9 ตาราง (หัวข้อ 2.1.10-หัวข้อ 2.1.18 หรือในตารางที่ 4.22-ตารางที่ 4.30) ดังนี้

2.1.10 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ แสดงไว้ในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ
ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จำแนกตามการ
บริหารจัดการด้านความพอประมาณ

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโหงโกลก ด้านความพอประมาณ	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส		สุโหงโกลก			
	\bar{X} (n = 695)	S.D.	\bar{X} (n = 608)	S.D.		
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียง หรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย	2.38	0.56	2.19	0.53	6.10	0.00*
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมาก เกินไป	2.32	0.60	2.01	0.61	9.13	0.00*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความพอความ ประมาณสูง	2.34	0.64	2.19	0.61	4.28	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.34	0.60	2.13	0.58	6.51	0.00*

หมายเหตุ

1. การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโหงโกลกต่อคำถามที่นำมาวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะน้อยกว่า α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะมากกว่าหรือ

เท่ากับ α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3. Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้ หมายถึง แตกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน

4. ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ $\alpha = 0.05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5. * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน

(Sig.(2-tailed) < α)

6. ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

(Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.22 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านความพอประมาณ ปรากฏดังนี้

1. เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียง หรือความประหยัดไม่ฟุ้งเฟ้อ พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องของความประหยัดไม่ฟุ้งเฟ้อของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องของการไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไปของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3. ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความพอประมาณสูง มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านความพอประมาณ พบว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียง หรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย (2) เทศบาลให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป และ (3) ในส่วนของภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความพอประมาณสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.11 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล แสดงไว้ในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ
ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จำแนกตามการ
บริหารจัดการด้านความมีเหตุผล

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโหงโกลก ด้านความมีเหตุผล	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส \bar{X} (n = 695)	S.D.	สุโหงโกลก \bar{X} (n = 608)	S.D.		
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส	2.35	0.62	2.17	0.66	4.88	0.18 ^{ns}
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมี เหตุมีผล	2.47	0.62	2.22	0.63	7.14	0.03*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	2.39	0.61	2.24	0.62	4.50	0.01*
เฉลี่ยรวม	2.40	1.85	2.21	0.63	5.51	0.08*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.23 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ต่อการบริหารจัดการของ
เทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ด้านความมีเหตุผล ปรากฏดังนี้

1. เทศบาลให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส **ไม่**
แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่
เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.18) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในเรื่องของ
ความมีเหตุผลและความโปร่งใส ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. เทศบาลให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.03) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องของการการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผลของเทศบาล แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3. ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.01) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผลสูง มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านความความมีเหตุผล พบว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผลมีความแตกต่างกัน และ (3) ส่วนในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผลสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน แสดงไว้ในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ
ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโก-ลก จำแนกตามการ
บริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโหงโก-ลก ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส \bar{X} (n = 695)		สุโหงโก-ลก \bar{X} (n = 608)			
	S.D.	S.D.				
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้เตรียมความ พร้อม โดยให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	2.29	0.62	2.16	0.65	3.84	0.10 ^{ns}
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้มีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	2.34	0.59	2.15	0.63	5.60	0.00*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง	2.25	0.65	1.98	0.66	7.16	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.29	0.62	2.09	0.63	5.54	0.04*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.24 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโก-ลก ต่อการบริหารจัดการของ
เทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ปรากฏ
ดังนี้

1. เทศบาลให้บริการประชาชน โดยได้เตรียมความพร้อม และ โดยให้ความรู้
แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed)
มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.
(2-tailed) เท่ากับ 0.10) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส

กับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องการเตรียมความพร้อม ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2. เทศบาลให้บริการประชาชนโดยได้มีการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่น ในการปรับตัว พบว่า **แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องของการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3. ในภาพรวม เทศบาลการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง พบว่า มีความ **แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผลสูง มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านความมีเหตุผล พบว่า ความคิดเห็นของเทศบาล 2 แห่ง ที่ว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส ไม่แตกต่างกัน (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล มีความแตกต่างกัน และ (3) ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความมีความมีเหตุผลสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง แสดงไว้ในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี ด้านการพึ่งตนเอง	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส \bar{X} (n = 695)	S.D.	สุโขทัย-ลพบุรี \bar{X} (n = 608)	S.D.		
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก โดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	2.34	0.60	2.30	0.55	1.32	0.00*
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่	2.36	0.64	2.33	0.54	1.04	0.00*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง	2.40	0.59	2.18	0.59	6.70	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.36	0.61	2.09	0.56	3.02	0.00*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.25 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี จังหวัดนราธิวาส ด้านการพึ่งตนเอง ปรากฏดังนี้

1) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก โดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ

กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องการยึดหลักการพึ่งตนเอง ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องของการใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเองสูง มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านความมีเหตุผล พบว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก โดยไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น มีความแตกต่างกัน และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ มีความแตกต่างกัน ส่วนในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเองสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน แสดงไว้ในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลกด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส (n = 695)		สุโหงโกลก (n = 608)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	2.31	0.67	2.15	0.70	4.33	0.19 ^{ns}
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	2.35	0.65	2.13	0.64	6.09	0.00*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง	2.30	0.62	2.09	0.57	6.25	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.32	0.65	2.13	0.63	5.56	0.07^{ns}

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.26 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ปรากฏดังนี้

1) เทศบาลให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ พบว่า **ไม่แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.19) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของ

กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่อง การให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า **แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องของการส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันของเทศบาลแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง พบว่า **แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ใน ตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง แตกต่างกัน (ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ต่อการบริหาร การจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านความความมี เหตุผล พบว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่มีความแตกต่าง และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน มี ความ แตกต่างกัน และในส่วนของภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพ คนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม แสดง ไว้ในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านการรวมกลุ่ม	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส		สุโข-ลก			
	\bar{X} (n = 695)	S.D.	\bar{X} (n = 608)	S.D.		
1. เทศบาลฯ ของท่าน ได้คำนึงถึง การรวมกลุ่ม	2.51	0.62	2.08	0.65	11.92	0.00*
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยผ่านกลุ่ม	2.48	0.58	2.08	0.75	10.57	0.04*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่าน มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง	2.46	0.61	2.08	0.59	11.32	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.49	0.61	2.08	0.69	11.27	0.02*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.27 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส ด้านการรวมกลุ่ม ปรากฏดังนี้

1) เทศบาลได้คำนึงถึงการรวมกลุ่ม พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องการคำนึงถึงการรวมกลุ่มของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ใน

ตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.04) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องของการให้บริการประชาชน โดยผ่านกลุ่มของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่มสูง (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านการรวมกลุ่ม พบว่า (1) เทศบาลได้คำนึงถึงการรวมกลุ่ม มีความแตกต่างกัน และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชน โดยผ่านกลุ่ม มีความแตกต่างกัน ส่วนในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่มสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย แสดงไว้ในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลกด้านการสร้างเครือข่าย	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	นราธิวาส		สุโขทัยโก-ลก			
	\bar{X} (n = 695)	S.D.	\bar{X} (n = 608)	S.D.		
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยยึดความร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย	2.27	0.61	2.15	0.66	3.12	0.84 ^{ns}
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยยึดความร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย	2.31	0.63	2.01	0.59	8.56	0.00*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการสร้างเครือข่ายสูง	2.21	0.64	1.99	0.65	5.95	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.29	0.62	2.08	0.69	5.88	0.28*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.28 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ด้านการสร้างเครือข่ายปรากฏดังนี้

1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดความร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย พบว่าไม่แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.84) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก ในเรื่องการ

ยึดความร่วมมืออย่างเป็นทางการเครือข่ายของเทศบาล ไม่มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) เทศบาลให้บริการประชาชนสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม พบว่า **แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องของการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นทางการของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการสร้างเครือข่ายสูง พบว่า **แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายสูง (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดความร่วมมืออย่างเป็นทางการ ไม่มีความแตกต่าง และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดความร่วมมืออย่างเป็นทางการ ไม่มีความแตกต่างกัน และในส่วนของภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านกรรวมกลุ่มสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน แสดงไว้ในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาลเมืองนราธิวาส		เทศบาลเมืองสุโข-ลก			
	เมือง	S.D.	เมือง	S.D.		
	นราธิวาส		สุโข-ลก			
	\bar{X}		\bar{X}			
	(n = 695)		(n = 608)			
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือภาพรวมทั้งระบบ	2.29	0.58	2.17	0.69	3.34	0.03*
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	2.37	0.59	2.06	0.59	9.39	0.00*
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	2.46	0.60	2.13	0.62	9.81	0.00*
เฉลี่ยรวม	2.38	0.59	2.12	0.64	7.52	0.01*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.29 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ปรากฏดังนี้

1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือภาพรวมทั้งระบบ พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ

0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.03) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องการคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องของการสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจของเทศบาลฯ แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง พบว่า แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ในเรื่องภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า (1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือภาพรวมทั้งระบบ มีความแตกต่างกัน และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ มีความแตกต่างกัน ส่วนในภาพรวม เทศบาลมีการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง มีความแตกต่างกัน

2.1.18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน แสดงไว้ในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จำแนกตามการบริหารจัดการในภาพรวม ทั้ง 8 ด้าน

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาลเมืองนราธิวาส		เทศบาลเมืองสุโข-ลก			
	เมือง	S.D.	เมือง	S.D.		
	\bar{X} (n = 695)		\bar{X} (n = 608)			
1. ในเทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	2.51	0.57	2.12	0.69	11.36	0.96*
เฉลี่ยรวม	2.51	0.57	2.12	0.69	11.36	0.96*

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.30 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส ในภาพรวมทั้ง 8 ด้านปรากฏดังนี้

1) ในภาพรวม การบริหารจัดการของเทศบาลมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอเพียง, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า **ไม่แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า α (ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.96) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องการคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบของเทศบาล มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในภาพรวม ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกัน

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ประกอบด้วย 3 ตาราง กล่าวคือ หนึ่ง วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน ของเทศบาลเมืองนราธิวาส (ตารางที่ 4.31) และ สอง ของเทศบาลเมืองสุโข-ลก (ตารางที่ 4.32) ตามลำดับ ต่อจากนั้น สาม เป็นวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.31 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
1. ปัญหาการบริหาร							
ด้านความพอประมาณ							
1. เทศบาลของท่านไม่ได้ให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง หรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณ อย่างฟุ่มเฟือย		(345) 49.6	(239) 34.4	(695) 100.0	1.81*	0.68	ปานกลาง
2. เทศบาลของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุนิยม ฐานะความจำเป็น		(369) 53.1	(230) 33.1	(695) 100.0	1.80	0.65	ปานกลาง
รวม					1.81	0.67	ปานกลาง
2. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านความมีเหตุผล							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการ ประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลโดย ไม่ได้คำนึงประชาชนเป็นหลัก	(107) 15.4	(329) 47.3	(259) 37.3	(695) 100.0	1.78	0.69	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจตรวจสอบได้	(107) 18.0	(397) 66.8	(90) 15.2	(594) 100.0	1.80*	0.74	ปานกลาง
รวม					1.79	0.72	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
3. ปัญหาการบริหารจัดการ							
 <u>ด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยหลักการ เตรียมความพร้อมและรู้เท่าทัน ผลกระทบที่จะเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(73)	(336)	(286)	(695)			
	10.5	48.3	34.4	100.0	1.69	0.65	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึง การวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความ เปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่น ในการปรับตัว	(113)	(323)	(259)	(695)			
	16.3	46.5	37.3	100.0	1.73*	0.65	ปานกลาง
	รวม				1.71	0.65	ปานกลาง
4. ปัญหาการบริหารจัดการ							
 <u>ด้านการพึ่งตนเอง</u>							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการ พึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้ งบประมาณหรือทรัพยากรจาก หน่วยงานอื่น	(113)	(323)	(259)	(695)			
	16.3	46.5	37.3	100.0	1.78*	0.70	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
2. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ส่งเสริม ให้ประชาชนดำเนินชีวิตตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้น การพัฒนาให้ประชาชนสามารถ พึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ ประชาชนหรือชุมชน ไม่ได้เป็น เจ้าของ	(91) 13.1	(327) 47.1	(277) 39.9	(695) 100.0	1.73	0.67	ปานกลาง
รวม					1.76	0.69	ปานกลาง
5. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มี							
ทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึง หลักการเสริมสร้างคุณภาพของ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น	(123) 17.7	(296) 42.6	(276) 39.7	(695) 100.0	1.77	0.72	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชน มีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร	(149) 13.8	(310) 53.1	(236) 33.1	(695) 100.0	1.87*	0.73	ปานกลาง
รวม					1.82	0.72	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
6. ปัญหาการบริหารจัดการ							
 <u>ด้านการรวมกลุ่ม</u>							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่เห็นถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อ ช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรม สาธารณะ	(177)	(261)	(257)	(695)			
	25.5	37.6	37.0	100.0	1.88*	0.78	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่ม แกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)	(151)	(258)	(286)	(695)			
	18.0	66.8	15.2	100.0	1.80	0.76	ปานกลาง
	รวม				1.84	0.77	ปานกลาง
7. ปัญหาการบริหารจัดการ							
 <u>ด้านการสร้างเครือข่าย</u>							
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับ การร่วมมืออย่างเป็นทางการกับ หน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน	(112)	(325)	(258)	(695)			
	16.1	46.8	37.1	100.0	1.78	0.69	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่สนับสนุนการ สร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(103)	(354)	(238)	(695)			
	14.8	50.9	34.2	100.0	1.80*	0.67	ปานกลาง
	รวม				1.79	0.68	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)	(n) (%)			
8. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือ ความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมจริยธรรมอันดี	(93)	(379)	(223)	(695)			
	28.5	63.3	8.2	100.0	1.81*	0.64	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	(83)	(336)	(276)	(695)			
	11.9	48.3	39.7	100.0	1.72	0.66	ปานกลาง
	รวม				1.77	0.65	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม				1.79	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษา ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส โดยแยกออกเป็น 8 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.81) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุนิฐานะความจำเป็น (2) ปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.78) ว่า เทศบาลไม่ได้

ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลโดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) ว่าเทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด คัดตึงใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ความสะดวก โปร่งใสหรือไม่อาจตรวจสอบได้ (3) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.69) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการเตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.73) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับ ความเปลี่ยนแปลง และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว (4) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.78) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.73) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ (5) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.77) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้ และมีคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร (6) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.88) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) (7) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.78) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นทางการเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นทางการเป็นระบบ และ (8) ปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.81) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดย

ไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี และกลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.72) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนโดยไม่ สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.79)

หมายเหตุ ปัญหาตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้านดังกล่าวข้างต้นนี้ แต่ละด้านมีหลายปัญหา แต่ในที่นี้ ได้พิจารณา คัดเลือกเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ศึกษาวิเคราะห์ใน "กระบวนการ พิจารณาแก้ไขปัญหา" ในบทที่ 5 หัวข้อ 2. อภิปรายผล หัวข้อย่อย ปัญหาและแนวทางการพัฒนา

สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านดังกล่าว มีตามลำดับ ดังนี้ หนึ่ง พิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของปัญหาในแต่ละด้าน กล่าวคือหากปัญหาด้าน ใดมีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก สอง ถ้าหากค่าเฉลี่ยของ ปัญหาในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากันจะพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการ กระจายของข้อมูลของปัญหาแต่ละด้าน โดยเลือกปัญหาที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็น อันดับสอง และ สาม ถ้าหากปัญหาแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีกจะพิจารณาจาก จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของปัญหาแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยดูจากจำนวนของกลุ่ม ตัวอย่าง (n) ที่มากที่สุดที่เห็นด้วยในระดับมาก (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้ายเพื่อให้เห็น ชัดเจนยิ่งขึ้น ในตารางที่ 4.31 ข้างบน และตารางที่ 4.32 ข้างล่างนี้ แสดงการวิเคราะห์ปัญหา ผู้ศึกษา ได้ใส่เครื่องหมาย* ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านไว้ด้วย

ตารางที่ 4.32 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านความพอประมาณ							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยยึดถือทาง สายกลางหรือความพอดี ใช้จ่าย งบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย	(169) 27.8	(275) 45.2	(164) 27.0	(695) 100.0	2.00	0.74	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชน โดยยึดติดกับวัตถุนิยม ฐานะความจำเป็น	(126) 20.7	(358) 58.9	(124) 24.0	(695) 100.0	2.00*	0.64	ปานกลาง
รวม					2.00	0.69	ปานกลาง
2. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านความมีเหตุผล							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของ เหตุผล โดยไม่ได้คำนึงประชาชน เป็นหลัก	(130) 21.4	(359) 59.0	(119) 19.6	(695) 100.0	2.01*	0.64	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชน โดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจตรวจสอบได้	(126) 20.7	(320) 52.6	(162) 26.6	(695) 100.0	1.94	0.68	ปานกลาง
รวม					1.98	0.66	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
3. ปัญหาการบริหารจัดการ							
 <u>ด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยหลักการ เตรียมความพร้อมและรู้เท่าทัน ผลกระทบที่จะเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(85)	(337)	(186)	(695)			
	14.0	55.4	30.6	100.0	1.83	0.64	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึง การวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความ เปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่น ในการปรับตัว	(104)	(361)	(143)	(695)			
	17.1	59.4	23.5	100.0	1.93*	0.63	ปานกลาง
	รวม				1.88	0.64	ปานกลาง
4. ปัญหาการบริหารจัดการ							
 <u>ด้านการพึ่งตนเอง</u>							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยยึด หลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยัง ต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากร จากหน่วยงานอื่น	(198)	(291)	(119)	(695)			
	32.6	47.9	19.6	100.0	2.12*	0.71	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
2. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ส่งเสริม ให้ประชาชนดำเนินชีวิตตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้น การพัฒนาให้ประชาชนสามารถ พึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็น เจ้าของ	136	(342)	(130)	(695)	2.00	0.66	ปานกลาง
รวม					2.06	0.69	ปานกลาง
5. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มี							
ทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ ให้บริการประชาชน โดยไม่คำนึงถึง หลักการเสริมสร้างคุณภาพของ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้าน จิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	(95)	(355)	(158)	(695)	1.89	0.63	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และมี คุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร	(152)	(277)	(179)	(695)	1.95*	0.73	ปานกลาง
รวม					1.92	0.68	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
6. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านการรวมกลุ่ม							
1. เทศบาลฯ ของท่าน ไม่เห็นถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อ ช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำ กิจกรรมสาธารณะ	(88)	(317)	(203)	(695)			
	14.5	52.1	33.4	100.0	1.81	0.66	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)	(133)	(304)	(171)	(695)			
	21.9	50.0	28.1	100.0	1.93*	0.70	ปานกลาง
	รวม				1.87	0.68	ปานกลาง
7. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านการสร้างเครือข่าย							
1. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยไม่ให้ความสำคัญกับ การร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับ หน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน	(76)	(382)	(150)	(695)			
	12.5	62.8	24.7	100.0	1.87*	0.59	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยไม่สนับสนุนการ สร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(82)	(304)	(222)	(695)			
	13.5	50.0	36.5	100.0	1.76	0.66	ปานกลาง
	รวม				1.82	0.63	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
8. ปัญหาการบริหารจัดการ							
ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือ ความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมจริยธรรมอันดี	(88)	(370)	(150)	(695)			
	14.5	60.9	24.7	100.0	1.89*	0.61	ปานกลาง
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	(77)	(385)	(146)	(695)			
	12.7	63.3	24.0	100.0	1.88	0.59	ปานกลาง
	รวม				1.77	0.65	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม				1.81	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.32 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษา ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก โดยแยกออกเป็น 8 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

(1) ปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุเกินฐานะความจำเป็น (2) ปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง

(ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลโดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.94) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด คัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใสหรือไม่อาจตรวจสอบได้ (3) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.83) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการเตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.93) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลง และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว(4) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า เทศบาลไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ (5) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.95) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร (6) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.81) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.93) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) (7) ปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.76) ว่า เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ (8) ปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ

หรือความสมดุกรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจ ประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.88) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้ง 8 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.81)

ตารางที่ 4.33 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย โกลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง นราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโขทัย โกลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)					Sig. (2-tailed)
	เทศบาล เมือง นราธิวาส	S.D.	เทศบาล เมือง สุโขทัย โกลก	S.D.	t	
	\bar{X}		\bar{X}			
	(n = 695)		(n = 608)			
1. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ						
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย	1.81	0.68	2.00	0.74	-4.86	0.69 ^{ns}
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุเกินฐานะความจำเป็น	1.80	0.65	2.00	0.64	-5.43	0.00*
รวม	1.80	0.59	2.00	0.69	-5.14	0.34^{ns}

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง นราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาลเมือง นราธิวาส \bar{X} (n = 695)		เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก \bar{X} (n = 608)			
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชน มีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร	1.87	0.73	1.95	0.73	-1.97	0.21 ^{ns}
รวม	1.82	0.72	1.92	0.68	-2.52	0.10^{ns}
6. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหาร						
จัดการด้านการรวมกลุ่ม						
1. เทศบาลฯ ของท่านไม่เห็นถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อ ช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรม สาธารณะ	1.88	0.78	1.81	0.66	1.84	0.00*
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่ม แกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)	1.80	0.76	1.93	0.70	-3.22	0.00*
รวม	1.84	0.77	1.87	0.68	-0.69	0.00*

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง นราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโหงโกลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาลเมือง นราธิวาส \bar{X} (n = 695)		เทศบาลเมือง สุโหงโกลก \bar{X} (n = 608)			
7. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย						
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน	1.78	0.69	1.87	0.59	-2.45	0.00*
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	1.80	0.67	1.76	0.66	0.96	0.62 ^{ns}
รวม	1.79	0.68	1.81	0.62	-0.74	0.31^{ns}
8. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน						
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือ ความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมจริยธรรมอันดี	1.81	0.64	1.89	0.61	-2.42	0.00*

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาลเมือง นราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโหงโกลก จำแนกตามปัญหา 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)					
	เทศบาลเมือง นราธิวาส		เทศบาลเมือง สุโหงโกลก		t	Sig. (2-tailed)
	\bar{X} (n = 695)	S.D.	\bar{X} (n = 608)	S.D.		
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่สนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและ ยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ	1.72	0.66	1.88	0.59	-4.70	0.00*
รวม	1.76	0.65	1.88	0.60	-3.56	0.00*
เฉลี่ยรวม	1.78	0.68	1.92	0.66	-3.80	0.11ns

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโหงโกลกต่อคำถามที่นำมาวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะน้อยกว่า α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะมากกว่าหรือเท่ากับ α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้ หมายถึง ต่างกัน หรือไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ $\alpha = 0.05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) < α)

6) ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.33 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก ต่อปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัยโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ปรากฏดังนี้

1) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และเทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุนิยามความจำเป็น

2) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก และเทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจตรวจสอบได้

3) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยหลักการเตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และเทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น และเทศบาลไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

5) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ควบคู่คุณธรรม เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และ

เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร

6) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม เทศบาลไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ และเทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น แกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

7) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน และเทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นทางการและเป็นระบบ และ

8) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมจริยธรรมอันดี และเทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

พบว่า **ไม่มีความแตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) มากกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.69, 0.00, 0.00, 0.00, 0.00, 0.00, 0.32, 0.00, 0.00, 0.21, 0.00, 0.00, 0.00, 0.62, 0.00, 0.00 ตามลำดับ) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในเรื่องปัญหาการบริหารจัดการของเทศบาล ทั้ง 8 ด้าน **ไม่มีความแตกต่างกัน** (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ต่อปัญหาการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้ง 8 ด้าน **ไม่มีความแตกต่างกัน**

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ประกอบด้วย 3 ตาราง กล่าวคือ หนึ่ง วิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน ของเทศบาลเมืองนราธิวาส (ตารางที่ 4.34) และ สอง ของเทศบาลเมือง

สุโขทัย (ตารางที่ 4.35) ตามลำดับ ต่อจากนั้น สาม เป็นวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.34 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
1. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(430)	(253)	(30)	(695)	2.57	0.57	มาก
2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล รวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	(450)	(220)	(25)	(695)	2.61	0.55	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลเมือง นราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
3. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนโดยเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิด จากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมทั้ง ควรวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่น และปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์	(410)	(256)	(29)	(695)	2.54	0.57	มาก
4. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการพึ่งตนเอง							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนโดยใช้งบประมาณและ ทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพา ทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของ ทั้งการผลิตและบริโภค	(427)	(228)	(40)	(695)	2.55	0.60	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลเมือง นราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
5. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการส่งเสริมคุณภาพ							
คนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม							
ควบคู่กัน							
เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ	(408)	(250)	(37)	(695)			
ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้าน จิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน มีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่ กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจ ของประชาชนให้มีสติปัญญาและ ความรอบคอบ มีเหตุผล	58.7	36.0	5.3	100.0	2.53	0.59	มาก
6. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการรวมกลุ่ม							
เทศบาลฯ ของท่านควรเห็นถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่มทั้ง ให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม เพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่ม แกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)	(430)	(235)	(30)	(695)			
	61.9	33.8	4.3	100.0	2.57	0.57	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลเมือง นราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
7. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ	(362)	(313)	(20)	(695)			
ประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้ง หน่วยงานภายในและหน่วยงาน ภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการ สร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	52.1	45.0	2.9	100.0	2.49	0.55	มาก
8. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ	(335)	(328)	(32)	(695)			
ประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้ง ระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและ สนับสนุนการบริหารจัดการใน ทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไป พร้อม ๆ กับการพัฒนาด้านวัตถุ	48.2	47.2	4.6	100.0	2.43	0.58	มาก
	เฉลี่ยรวม				2.53	0.57	มาก

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.34 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองนราธิวาส จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน มีดังนี้ (1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.57) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาส ควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักความ

ประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.61) ว่าเทศบาลเมืองนราธิวาสควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลรวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก (3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.54) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสควรให้บริการประชาชนโดยเตรียมความพร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์ (4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.55) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสควรให้บริการประชาชน โดยใช้งบประมาณและทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและบริโภค (5) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.53) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชนให้มีสติปัญญาและความรอบคอบ มีเหตุผล (6) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.57) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสควรเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มทั้งให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม เพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) (7) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสควรให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ (8) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า เทศบาลเมืองนราธิวาสควรให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาด้านวัตถุ

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.53)

ตารางที่ 4.35 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตาม
 แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามแนวทางการ
 พัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน

แนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลเมือง สุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านความพอประมาณ							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนโดยยึดหลักความ ประหยัดและประโยชน์สูงสุดของ ประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณ อย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึด ติดกับวัตถุมากเกินไป	(256)	(279)	(73)	(608)	2.30	0.67	ปานกลาง
2. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านความมีเหตุผล							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล รวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือ ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมี ผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	(200)	(350)	(58)	(608)	2.23	0.60	ปานกลาง

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลเมือง สุโขทัย ทั้ง 8 ด้าน	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
3. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ	(168)	(392)	(48)	(608)			
ประชาชนโดยเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิด จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรวางแผนที่ดีสามารถ ยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุก สถานการณ์	27.6	64.5	7.9	100.0	2.19	0.56	ปานกลาง
4. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการพึ่งตนเอง							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ	(256)	(265)	(87)	(608)			
ประชาชนโดยใช้งบประมาณและ ทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพา ทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของ ทั้งการผลิตและบริโภค	42.1	43.6	14.3	100.0	2.27	0.69	ปานกลาง

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลเมือง สุโขทัย ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
5. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการส่งเสริมคุณภาพ							
คนให้มีความรู้และคุณธรรม							
ควบคู่กัน							
เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ	(217)	(281)	(110)	(608)			
ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้าน จิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน มีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่ กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจ ของประชาชนให้มีสติปัญญาและ ความรอบคอบ มีเหตุผล	35.7	46.2	18.1	100.0	2.17	0.71	มาก
6. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการรวมกลุ่ม							
เทศบาลฯ ของท่านควรเห็นถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่มทั้ง ให้บริการประชาชน โดยผ่านกลุ่ม เพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำ เยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน (อสม.)	(221)	(315)	(72)	(608)			
	36.3	51.8	11.8	100.0	2.24	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาการบริหาร	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n)	ปานกลาง (n)	น้อย (n)	รวม (n)			
จัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัยทั้ง 8 ด้าน	(%)	(%)	(%)	(%)			
7. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(296)	(301)	(11)	(608)			
	48.7	49.5	1.8	100.0	2.46	0.53	มาก
8. แนวทางการพัฒนาการบริหาร							
จัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาทางด้านวัตถุ	(188)	(369)	(51)	(608)			
	30.9	60.7	8.4	100.0	2.22	0.58	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.26	0.62	ปานกลาง

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.35 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน มีดังนี้ (1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกควรให้บริการประชาชน

โดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลรวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก (3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยเตรียมความพร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์ (4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.27) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและบริโภค (5) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.17) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชนให้มีสติปัญญาและความรอบคอบ มีเหตุผล (6) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.24) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มทั้งให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม เพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) (7) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ (8) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) ว่า เทศบาลเมืองสุโขทัยให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาด้านวัตถุ

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา ทั้ง 8 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.26)

ตารางที่ 4.36 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการให้บริการประชาชน ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ 8 ด้าน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการ ให้บริการประชาชนระหว่างเทศบาล เมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโขทัย-ลพบุรี ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)					t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาลเมืองนราธิวาส (n = 695)		เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรี (n = 608)				
1. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ							
ด้านความพอประมาณ							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนโดยยึดหลักความประหยัด และประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมาก เกินไป	2.57	0.57	2.30	0.67	7.86	0.00*	
2. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ							
ด้านความมีเหตุผล							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล รวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดย คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	2.61	0.55	0.60	0.24	11.70	0.94 ^{ns}	

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการ ให้บริการประชาชนระหว่างเทศบาล เมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโขทัย ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)					t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาล เมือง นราธิวาส \bar{X} (n = 695)	S.D.	เทศบาล เมือง สุโขทัย-ลก \bar{X} (n = 608)	S.D.			
3. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ							
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนโดยเตรียมความพร้อมใน ทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควร วางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและ ปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์	2.54	0.57	0.56	0.22	11.10	0.00*	
4. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ							
ด้านการพึ่งตนเอง							
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนโดยใช้งบประมาณและ ทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการ ส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากร ที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิต และบริโภค	2.55	0.60	0.69	0.28	7.66	0.00*	

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการ ให้บริการประชาชนระหว่างเทศบาล เมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาล เมือง นราธิวาส \bar{X} (n = 695)	S.D.	เทศบาล เมือง สุโขทัย-ลก \bar{X} (n = 608)	S.D.		
5. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ด้านการส่งเสริมคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน						
เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้ง ความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของ ประชาชนให้มีสติปัญญาและความ รอบคอบ มีเหตุผล	2.53	0.59	0.71	0.28	9.75	0.02*
6. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม						
เทศบาลฯ ของท่านควรเห็นถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่มทั้ง ให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม เพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่ม แกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)	2.57	0.57	0.65	0.26	9.73	0.14 ^{ns}

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการ ให้บริการประชาชนระหว่างเทศบาล เมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมือง สุโขทัย-ลก ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)				t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาล เมือง นราธิวาส \bar{X} (n = 695)	S.D.	เทศบาล เมือง สุโขทัย-ลก \bar{X} (n = 608)	S.D.		
7. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ						
ด้านการสร้างเครือข่าย						
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้ง หน่วยงานภายในและหน่วยงาน ภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบ	2.49	0.55	0.53	0.21	0.77	0.16 ^{ns}
8. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ						
ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน						
เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการ ประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้ง ระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและ สนับสนุนการบริหารจัดการใน ทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ใน ศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อมๆ กับการพัฒนาทางด้านวัตถุ	2.43	0.58	0.58	0.23	6.49	0.00*

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ย
ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างของเทศบาล

เมืองนราธิวาสและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลกต่อคำถามที่นำมาวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะน้อยกว่า α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ค่า Sig.(2-tailed) จะมากกว่าหรือเท่ากับ α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย^{ns} ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้ หมายถึง แยกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ $\alpha = 0.05$ หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แยกต่าง (Sig.(2-tailed) < α)

6) ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.35 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ปรากฏดังนี้ (1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ เทศบาล ควรให้บริการประชาชน โดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน เทศบาลควรให้บริการประชาชนโดยเตรียมความพร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรมีการวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง เทศบาลควรให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและบริโภค (4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ

ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เทศบาลควรให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชนให้มีสติปัญญาและความรอบคอบ มีเหตุผล (5) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เทศบาลควรให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาด้านวัตถุ พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00, 0.00, 0.00, 0.02, 0.00 ตามลำดับ) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาล 5 ด้าน มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

ส่วน (1) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล เทศบาลควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลรวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผลโปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก (2) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม เทศบาลควรเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มรวมทั้งให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่มเพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และ (3) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาด้านการสร้างเครือข่าย เทศบาลควรให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ พบว่า ไม่แตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) จะมากกว่าหรือเท่ากับ α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) $> \alpha$ หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.94 และ 0.14 และ 0.16 ตามลำดับ)

สรุป ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส พบว่า มีความแตกต่างกัน 5 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 3 ด้าน

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ยังมี การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก อีกด้วย ประกอบด้วย 3 ตาราง กล่าวคือ หนึ่ง วิเคราะห์ความคิดเห็น

ของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส (ตารางที่ 4.37) และ สอง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย (ตารางที่ 4.38) ตามลำดับ ต่อจากนั้น สาม เป็นวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.37 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส

การเปรียบเทียบภาพรวม แนวโน้มของการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองนราธิวาส	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. ในภาพรวม การบริหาร จัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่ จะสูงกว่าในปัจจุบัน	(358) 51.5	(293) 42.2	(44) 6.3	(695) 100.0	2.45	0.61	มาก
2. ในภาพรวม การบริหาร จัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่ เอื้อต่อประโยชน์ต่อประชาชน เพิ่มมากขึ้น	(368) 52.9	(301) 43.3	(26) 3.7	(695) 100.0	2.49	0.57	มาก

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

การเปรียบเทียบภาพรวม	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็นด้วย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม			
แนวโน้มนៃของการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองนราธิวาส	(n)	(n)	(n)	(n)			
	(%)	(%)	(%)	(%)			
3. ในภาพรวม การบริหาร จัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่ จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ ใกล้เคียง	(337)	(327)	(31)	(695)	2.44	0.57	มาก
	48.5	47.1	4.5	100.0			
4. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะ นำการบริหารจัดการด้านการให้ บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้มากกว่า ในปัจจุบัน	(306)	(346)	(43)	(695)	2.37	0.59	มาก
	44.0	49.8	6.2	100.0			
5. ในภาพรวม ความสำนึกและ ความรับผิดชอบต่อประชาชน ในด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของบุคลากรในเทศบาลฯ ของ ท่านซึ่งสังกัดราชการบริหาร ส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่ สังกัดหน่วยงานของราชการ บริหารส่วนภูมิภาค	(276)	(397)	(22)	(695)	2.36	0.54	มาก
	39.7	57.1	3.2	100.0			
	เฉลี่ยรวม				2.42	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.37 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาส ปรากฏดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.49) ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสในอนาคตมีแนวโน้มที่เชื่อมต่อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.44) ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.37) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองนราธิวาสในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน และ (5) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลเมืองนราธิวาสซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 2.42)

ตารางที่ 4.38 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก

การเปรียบเทียบภาพรวม แนวโน้มการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. ในภาพรวม การบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมี แนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	(242) 39.8	(333) 54.8	(33) 5.4	(608) 100.0	2.34	0.57	มาก
2. ในภาพรวม การบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมี แนวโน้มที่เชื่อมต่อประ โยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	(283) 46.5	(265) 43.6	(60) 9.9	(608) 100.0	2.36	0.65	มาก
3. ในภาพรวม การบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมี แนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่น ที่อยู่ใกล้เคียง	(185) 30.4	(322) 53.0	(101) 16.6	(608) 100.0	2.13	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

การเปรียบเทียบภาพรวม แนวโน้มการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาลเมืองสุโขทัย	ระดับความเห็นด้วย				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
4. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำ การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่า ในปัจจุบัน	(163) 26.8	(346) 56.9	(99) 16.3	(608) 100.0	2.13	0.66	ปานกลาง
5. ในภาพรวม ความสำนึกและ ความรับผิดชอบต่อประชาชนใน ด้านการให้บริการประชาชนใน ด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ บุคลากรในเทศบาลฯ ของท่าน ซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วน ท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัด หน่วยงานของราชการบริหาร ส่วนภูมิภาค	(179) 29.4	(331) 54.4	(98) 16.1	(608) 100.0	2.13	0.66	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					2.21	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.38 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย ปรากฏดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัยในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ

ให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกในอนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อต่อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.13) ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า ในภาพรวม เทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน และ (5) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.13) ว่า ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สรุป ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.21)

ตารางที่ 4.39 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบ ภาพรวมแนวโน้มของการบริหาร จัดการระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาส กับเทศบาลเมือง สุโขทัย-ลก	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)					t	Sig. (2-tailed)
	เทศบาล เมือง นราธิวาส	S.D.	เทศบาล เมือง สุโขทัย-ลก	S.D.			
1. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของ ท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่า ในปัจจุบัน	\bar{X} (n = 695)	0.61	\bar{X} (n = 608)	0.57	3.27	0.00*	

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบ ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการ ระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมือง สุโขทัย	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,303)					
	เทศบาลเมือง นราธิวาส		เทศบาลเมือง สุโขทัย		t	Sig. (2-tailed)
	\bar{X} (n = 695)	S.D.	\bar{X} (n = 608)	S.D.		
2. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่าน ในอนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อต่อประโยชน์ ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น	2.49	0.57	2.36	0.65	3.65	0.00*
3. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯของท่าน ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาล อื่นที่อยู่ใกล้เคียง	2.44	0.57	2.13	0.67	8.71	0.30 ^{ns}
4. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านในอนาคต มีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้าน การให้ บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน	2.37	0.59	2.10	0.64	7.85	0.00*
5. ในภาพรวม ความสำนึกและความ รับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ของท่าน ซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่า บุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการ บริหารส่วนภูมิภาค	2.36	0.54	2.13	0.66	6.94	0.72 ^{ns}
เฉลี่ยรวม	2.42	0.57	2.21	0.63	6.08	0.20 ^{ns}

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.39 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโข-ลกต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ปรากฏดังนี้ (1) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน (2) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อต่อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น และ (3) ในภาพรวม เทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน จากคำถามทั้ง 2 ข้อนี้ พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00, 0.00, 0.00 ตามลำดับ) ในส่วนของ 2 คำถามที่ว่า (1) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง และ (2) ในภาพรวม ความสำคัญและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค พบว่า ไม่มีความแตกต่าง โดยค่า Sig.(2-tailed) จะมากกว่าหรือเท่ากับ α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) $> \alpha$ หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.30 และ 0.72 ตามลำดับ)

สรุป ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลกต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ไม่มีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 นี้แบ่งเป็น 2 หัวข้อได้แก่

3.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล 2 แห่ง แสดงรายละเอียดไว้ในภาพที่ 4.1

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุโขทัย		
	ระดับความเห็นด้วย			ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ						
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดทางสายกลาง ความพอเพียง หรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย	42.3	53.5	4.2	25.8	67.9	6.30
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดคิดกับวัดดูมาก เกินไป	39.9	52.5	7.6	19.2	62.8	17.9
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความพอประมาณ สูง	43.7	46.8	9.5	30.6	58.1	11.3
2. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล						
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส	43.6	48.1	8.3	32.7	52.1	15.1
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้คิด คัดสินใจ และ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมี เหตุผล	54.5	38.4	7.1	33.7	55.1	11.2
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ(การให้บริการ ประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	46.9	46.0	7.1	34.5	55.3	10.2

การบริหาร
จัดการของ
เทศบาล
เมือง
นราธิวาส
และเทศบาล
เมือง
สุโขทัย

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส				เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก		
	ระดับความเห็นด้วย				ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
3. การบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้เตรียมความพร้อม และโดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึง ผลกระทบที่จะเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	39.0	51.8	9.2		30.8	54.6	14.6
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้มีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	40.6	53.2	6.2		27.3	61.2	11.5
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง	37.0	51.1	11.9		21.4	51.6	22.5
4. การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง							
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึดหลักการพึ่ง ตนเองเป็นหลัก โดยไม่ต้องพึ่งพา พึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	41.4	51.8	6.80		35.2	60.0	4.8
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยใช้งบประมาณและ ทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่	46.0	44.7	9.2		37.3	58.7	3.9
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี สูงในการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านการ พึ่งตนเอง	43.9	44.0	12.1		28.8	61.0	10.2
5. การบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	43.9	44.0	12.1		33.7	47.7	18.6
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมี ทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	45.2	45.2	9.6		28.5	56.7	14.8
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการเสริมสร้าง คุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กันสูง	39.3	51.5	9.2		21.5	66.1	12.3

การบริหาร
จัดการของ
เทศบาล
เมือง
นราธิวาส
และเทศบาล
เมือง
สุไหงโก-ลก

การเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุโขทัย			
	ระดับความเห็นด้วย			ระดับความเห็นด้วย			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
6. การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม							
1. เทศบาลฯ ของท่าน ได้คำนึงถึง ความสำคัญของกรรวมกลุ่ม	<u>58.1</u>	34.8	7.1		26.2	<u>56.3</u>	17.6
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยผ่านกลุ่ม	<u>53.1</u>	42.0	4.9		32.9	<u>42.3</u>	24.8
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง	<u>52.2</u>	41.6	6.2		22.2	<u>63.7</u>	14.1
7. การบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
1. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยยึดถือความร่วมมือ อย่างเป็นเครือข่าย	36.1	<u>54.8</u>	9.1		31.0	<u>53.9</u>	15.1
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน สนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบโดย เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม	40.9	<u>49.5</u>	9.6		18.3	<u>65.3</u>	16.4
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการสร้างเครือข่าย สูง	33.4	<u>54.4</u>	12.2		21.5	<u>56.6</u>	21.9
8. การบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
1. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้ง ระบบหรือภาพรวมทั้งระบบ	36.4	<u>56.8</u>	6.8		34.5	<u>48.5</u>	16.9
2. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชน โดยสนับสนุนการบริหาร จัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืน ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	43.3	<u>50.8</u>	5.9		21.1	<u>64.3</u>	14.6
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	<u>52.7</u>	41.3	6.0		26.6	<u>59.9</u>	13.5

การบริหาร
จัดการของ
เทศบาล
เมือง
นราธิวาส
และเทศบาล
เมือง
สุโขทัย

ภาพที่ 4.1 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ
ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล
เมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย

จากภาพที่ 4.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาส และเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปภาพที่ 4.1 ไว้ในบทที่ 5 ดังตารางที่ 5.6

3.2 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการพัฒนาภาพรวมการบริหารจัดการ และภาพรวมแนวโน้มการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล 2 แห่ง ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง การบริหารจัดการ สอง ปัญหา สาม แนวทางการพัฒนา และ สี่ ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
1. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ											
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดย ยึดถือทางสาย กลาง ความ พอเพียงหรือ ความประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านไม่ได้ ให้บริการ ประชาชนโดย ยึดถือทางสาย กลางหรือความ พอดี ใช้จ่าย งบประมาณอย่าง ฟุ้งเฟ้อ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควรให้ บริการประชาชน โดยยึดหลักความ ประหยัดและ ประโยชน์สูงสุดของ ประชาชน ไม่ใช่ จ่ายงบประมาณ อย่างฟุ้งเฟ้อ รวมทั้งไม่ควรยึด ติดกับวัดผูก เกินไป	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	42.3	<u>53.5</u>	4.2		16.0	<u>49.6</u>	34.4		<u>61.9</u>	33.8	4.3
	เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย		
25.8	<u>67.9</u>	6.3	27.8	<u>45.2</u>	27.0	42.1	<u>45.9</u>	12.0			
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยไม่ยึดติดกับ วัดผูกเกินไป	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านให้บริการ ประชาชนโดยยึด ติดกับวัดผูก เกินฐานะความ จำเป็น	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	39.9	<u>52.5</u>	7.6		13.8	<u>53.1</u>	33.1				
	เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย						
19.2	<u>62.8</u>	17.9	20.7	<u>58.9</u>	20.4						
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีกฏบริหาร จัดการ (การให้ บริการ ประชาชน) ด้าน ความ พอประมาณสูง	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	43.7	<u>46.8</u>	9.5								
	เทศบาลเมือง สุโขทัย										
30.6	<u>58.1</u>	11.3									

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
2. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล											
1. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน บนพื้นฐานของ เหตุผลและความ โปร่งใส	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านไม่ได้ให้ บริการประชาชน บนพื้นฐานของ เหตุผลและโดย ไม่ได้คำนึงถึง ประชาชนเป็น หลัก	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควรให้ บริการประชาชน บนพื้นฐานของ เหตุผลรวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลง มือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล โปร่งใส หรือ ตรวจสอบได้โดย คำนึงถึง ประชาชนเป็น หลัก	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	43.6	48.1	8.3		15.4	47.3	37.3		64.7	31.7	3.6
	เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย		
	32.7	52.1	15.1		21.4	59.0	19.6		32.9	57.6	9.5
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยได้คิด ตัดสินใจ และลง มือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านให้บริการ ประชาชนโดย ไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจ ตรวจสอบได้	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	54.5	38.4	7.1		19.6	41.3	39.1				
	เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย						
	33.7	55.1	11.2		20.7	52.6	26.6				
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้าน ความมีเหตุผล สูง	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	46.9	46.0	7.1								
	เทศบาลเมือง สุโขทัย										
	34.5	55.3	10.2								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
3. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน											
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการ ประชาชนโดยได้ เตรียมความ พร้อม โดยให้ ความรู้แก่ ประชาชนถึง ผลกระทบที่จะ เกิดจากการ เปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านไม่ได้ ให้บริการ ประชาชนโดย หลักการเตรียม ความพร้อมและ รู้เท่าทัน ผลกระทบที่จะ เกิดจากการ เปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควรให้ บริการประชาชน โดยเตรียมความ พร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ ประชาชนถึง ผลกระทบที่จะ เกิดจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรมีกร วมคนที่สามารถ ยืดหยุ่นและ ปรับตัวได้ในทุก สถานการณ์	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	39.0	51.8	9.2		10.5	48.3	41.2		59.0	36.8	4.2
	เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย		
	30.8	54.6	14.6		14.0	55.4	30.6		27.6	64.5	7.9
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยได้มีการ วางแผนที่ดีและ มีความยืดหยุ่น ในการปรับตัว	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านไม่ได้ ให้บริการ ประชาชนโดย คำนึงถึงการ วางแผนที่ดีเพื่อ รองรับความ เปลี่ยนแปลงและ ขาดความยืดหยุ่น ในการปรับตัว	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	40.0	53.2	6.2		11.5	50.9	37.6				
	เทศบาลเมือง สุโขทัย				เทศบาลเมือง สุโขทัย						
	27.3	61.2	11.5		17.1	59.4	23.5				
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีกบบริหาร จัดการ (การให้ บริการ ประชาชน) ด้าน การมีภูมิคุ้มกัน สูง	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	37.0	51.1	11.9								
	เทศบาลเมือง สุโขทัย										
	21.4	56.1	22.5								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
4. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง											
1. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยหลักการ พึ่งตนเองเป็น หลักไม่ต้อง พึ่งพาพึ่งพิง บุคคลหรือ หน่วยงานอื่น	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านไม่ได้ ให้บริการ ประชาชนโดยยึด หลักการพึ่งพา ตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้ งบประมาณหรือ ทรัพยากรจาก หน่วยงานอื่น	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควร ให้บริการ ประชาชนโดยใช้ งบประมาณและ ทรัพยากรของ เทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ ความสำคัญกับ การส่งเสริมให้ ประชาชนพึ่งพา ทรัพยากรที่ ประชาชนเป็น เจ้าของทั้งการ ผลิตและบริโภค	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	41.4	51.8	6.8		16.3	46.5	37.3		61.4	32.8	5.8
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		
	32.5	60.0	4.8		32.6	47.9	19.6		42.1	43.6	14.3
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยใช้ งบประมาณ และทรัพยากรที่ ตนเองมีอยู่	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านไม่ได้ ส่งเสริมให้ ประชาชนดำเนิน ชีวิตตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนา ประชาชน สามารถพึ่งพา ตนเองได้ ยังคง ต้องพึ่งพาปัจจัยที่ ประชาชนหรือ ชุมชนไม่ได้เป็น เจ้าของ	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	46.0	44.7	9.2		13.1	47.1	39.9				
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก						
	37.3	58.7	3.9		22.4	56.3	21.4				

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
4. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง (ต่อ)											
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการพึ่ง ตนเองสูง	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	46.2	<u>48.3</u>	5.5								
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก										
	28.8	<u>61.0</u>	10.2								
5. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการส่งเสริมคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน											
1. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการ ประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้าน จิตใจ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านให้ บริการ ประชาชนโดยไม่ คำนึงถึงการ เสริมสร้าง คุณภาพของ ประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้าน จิตใจ ไม่ส่งเสริม วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควรให้ บริการประชาชน ทั้งด้านวัตถุและ ด้านจิตใจรวมทั้ง ส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้ง ความรู้และ คุณธรรมควบคู่ กัน เช่น สตรี สร้างพื้นฐาน จิตใจของ ประชาชนให้มี สติปัญญาและ ความรอบคอบ มี เหตุผล	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	43.9	<u>44.0</u>	12.1		17.7	<u>42.6</u>	39.7		<u>58.7</u>	36.0	5.3
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		
	33.7	<u>47.7</u>	18.6		15.6	<u>58.4</u>	26.0		35.7	<u>46.2</u>	18.1
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้ง ความรู้และ คุณธรรมควบคู่ กัน	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านให้ บริการ ประชาชนโดย ส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้ง ความรู้และ คุณธรรมควบคู่ กันไม่มาก เท่าที่ควร	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	45.2	<u>45.2</u>	6.6		34.0	<u>44.6</u>	21.4				
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก						
	28.5	<u>56.7</u>	14.8		25.0	<u>45.6</u>	29.4				

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
5. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการส่งเสริมคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน(ต่อ)											
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้าน การเสริมสร้าง คุณภาพคนให้ม ทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่ กันสูง	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	39.3	51.5	9.2								
	เทศบาลเมือง สุโหงโกลก										
	21.5	66.1	12.3								
6. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม											
1. เทศบาลฯของ ท่านได้คำนึงถึง ความสำคัญของ การรวมกลุ่ม	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านเห็นถึง ความสำคัญของ การรวมกลุ่มเพื่อ ช่วยเหลือเกื้อกูล และทำกิจกรรม สาธารณะ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯของ ท่านควรเห็นถึง ความสำคัญของ การรวมกลุ่ม รวมทั้งให้ บริกษ โดยผ่านกลุ่มเพื่อ กระทำกิจกรรม สาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ร่วมกัน เช่น กลุ่ม แกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัคร สาธารณสุข (อสม.)	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	58.1	34.8	7.1		25.5	37.6	37.0		61.9	33.8	4.3
	เทศบาลเมือง สุโหงโกลก				เทศบาลเมือง สุโหงโกลก				เทศบาลเมือง สุโหงโกลก		
	26.2	56.3	17.6		14.5	52.1	33.4		36.3	51.8	11.8
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการประชาชน โดยผ่านกลุ่ม	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านให้ บริการ ประชาชนโดยไม่ ผ่านกลุ่ม เช่น แกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชนและ อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	53.1	42.0	4.9		21.7	37.1	41.2				
	เทศบาลเมือง สุโหงโกลก				เทศบาลเมือง สุโหงโกลก						
	32.9	42.3	24.8		21.9	50.0	28.1				

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้าน การรวมกลุ่ม	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	52.2	41.6	6.2								
	เทศบาลเมือง สุโหงโกลก										
	22.2	63.7	14.1								
7. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย											
1. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชนโดยยึด หลักความ ร่วมมืออย่างเป็น เครือข่าย	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านให้บริการ ประชาชนโดย ไม่ให้ความ สำคัญกับการ ร่วมมืออย่างเป็น เครือข่ายกับ หน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควร ให้บริการ ประชาชนอย่าง เป็นเครือข่ายทั้ง หน่วยงานภายใน และหน่วยงาน ภายนอก รวมทั้ง สนับสนุนการ สร้างเครือข่าย อย่างเป็นระบบ	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	36.1	54.8	9.1		16.1	46.8	37.1		52.1	45.0	2.90
	เทศบาลเมือง สุโหงโกลก				เทศบาลเมือง สุโหงโกลก				เทศบาลเมือง สุโหงโกลก		
	31.0	53.9	15.1		12.5	62.8	24.7		48.7	49.5	1.8
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการ สนับสนุนการ สร้างเครือข่าย อย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยง และร่วมมือกัน เพื่อประโยชน์ ต่อส่วนรวม	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านให้ บริการ ประชาชนโดยไม่ สนับสนุนการ สร้างเครือข่าย อย่างเป็นระบบ	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	40.9	49.5	9.6		14.8	50.9	34.2				
	เทศบาลเมือง สุโหงโกลก				เทศบาลเมือง สุโหงโกลก						
	18.3	65.3	16.4		13.5	50.0	36.5				

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้าน สร้างเครือข่าย สูง	เทศบาลเมืองนราธิวาส										
	33.4	54.4	12.2								
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก										
	21.5	56.6	21.9								
8. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน											
1. เทศบาลฯ ของท่าน ให้บริการ ประชาชนโดย คำนึงถึงองค์ รวมทั้งระบบ หรือภาพรวมทั้ง ระบบ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านให้บริการ ประชาชนโดยไม่ คำนึงถึงองค์ รวมทั้งระบบหรือ ความสมดุลรอบ ด้าน เช่น พัฒนา แต่ด้านวัตถุไม่ให้ ความสำคัญกับ การพัฒนาจิตใจ หรือประชาชนให้ อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี	เทศบาลเมือง นราธิวาส			1. เทศบาลฯ ของ ท่านควรให้ บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์ รวมทั้งระบบหรือ ภาพรวมทั้งระบบ และสนับสนุน การบริหารจัดการ ในทิศทางที่ สมดุลยั่งยืนรอบ ด้าน เช่น พัฒนา จิตใจให้ ประชาชนอยู่ใน ศีลธรรมและ จริยธรรมอันดีไป พร้อม ๆ กับการ พัฒนาด้านวัตถุ	เทศบาลเมือง นราธิวาส		
	36.4	56.8	6.8		13.4	54.5	32.1		48.2	47.2	4.6
	เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		
	34.5	48.5	16.9		14.5	60.9	24.7		30.9	60.7	8.4

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง การบริหาร จัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการ พัฒนาการ บริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย		มาก	ปาน กลาง	น้อย
2. เทศบาลฯ ของท่านให้ บริการ ประชาชนโดย สนับสนุนการ บริหารจัดการ ในทิศทางที่ สมดุลและยั่งยืน ทั้งด้านวัตถุและ จิตใจ	เทศบาลเมือง นราธิวาส			2. เทศบาลฯ ของ ท่านให้ บริการ ประชาชนโดยไม่ สนับสนุนการ บริหารจัดการใน ทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้าน วัตถุและด้าน จิตใจ	เทศบาลเมือง นราธิวาส						
	43.3	<u>50.8</u>	5.90		11.9	<u>48.3</u>	39.7				
	เทศบาลเมือง สุโหงโก-ลก				เทศบาลเมือง สุโหงโก-ลก						
	21.1	<u>64.3</u>	14.6		12.7	<u>63.3</u>	24.0				
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของ ท่านมีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้าน ความสมดุลและ การพัฒนาที่ ยั่งยืนสูง	เทศบาลเมือง นราธิวาส										
	52.7	<u>41.3</u>	6.0								
	เทศบาลเมือง สุโหงโก-ลก										
26.6	<u>59.9</u>	13.5									

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

สี่ ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง						
การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้ม ของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุโขทัย		
	ระดับความเห็นด้วย			ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ในภาพรวม บริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	<u>51.5</u>	42.2	6.3	39.8	<u>54.8</u>	5.40
2. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น	<u>52.9</u>	43.3	3.7	<u>46.5</u>	43.6	9.9
3. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง	<u>48.5</u>	47.1	4.5	30.4	<u>53.0</u>	16.6
4. ในภาพรวม เทศบาลฯของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน	44.0	<u>49.8</u>	6.2	26.8	<u>56.9</u>	16.3
5. ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค	39.7	<u>57.1</u>	3.2	29.4	<u>54.4</u>	16.1

จากตารางที่ 4.40 แสดงให้เห็นว่า

หมายเหตุ จากตารางที่ 4.40 หัวข้อ หนึ่ง การบริหารจัดการของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ได้สรุปไว้แล้วได้ภาพที่ 4.1 ข้างต้น จึงไม่นำมาสรุปซ้ำในตารางนี้อีก ในตารางนี้เป็นการสรุปเฉพาะหัวข้อ สอง ถึง หัวข้อ สี่ เท่านั้น

3.2.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาส กับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก รวม 8 ด้าน มีดังนี้

1) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ

กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุเกินฐานะความจำเป็น

2) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลเมืองมีปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผลใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใสหรือไม่อาจตรวจสอบได้

3) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการเตรียมความพร้อม และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับ ความเปลี่ยนแปลง และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการเตรียมความพร้อม และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) เทศบาลไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

5) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคน ให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และ (2) เทศบาล

ให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร

6) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชนกลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

7) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

8) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 เทศบาลเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลมีปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี และ (2) เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

3.2.2 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก รวม 8 ด้าน มีดังนี้

1) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโหงโกลกเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป

2) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโหงโกลกเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล

รวมทั้งคิดตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างมีเหตุมีผล โปร่งใสหรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก

3) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน
กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมือง
สุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรให้บริการประชาชน โดยเตรียมความพร้อม
ในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรมี
การวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์

4) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง
กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมือง
สุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรให้บริการประชาชน โดยใช้งบประมาณ
และทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพา
ทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและบริโภค

5) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้าง
คุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วย
ในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า
เทศบาลของท่านควรให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมี
ทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชนให้มีสติปัญญาและ
ความรอบคอบ มีเหตุผล

6) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม
กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมือง
สุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มรวมทั้ง
ให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่มเพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น
กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

7) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้าง
เครือข่าย กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 แห่ง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรให้ความสำคัญกับการ
นำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติจริง รวมทั้งควรฝึกอบรมผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ว่า
เทศบาลควรให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก
รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

8) การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลควรให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาทางด้านวัตถุ

3.2.3 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก มีดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม ในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน

2) กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น

3) กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง ขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง

4) กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน

5) กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลของเทศบาลเมืองนราธิวาสและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลกเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส” โดยใช้ “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ 8 ด้าน เป็นกรอบแนวคิด ผู้ศึกษาได้นำเสนอสรุปผลการศึกษาที่สำคัญ เป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่

1.1.1 ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

1.1.2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

1.1.3 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

หนึ่ง ประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ดังนี้

- ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 40,423 คน
 - ประชาชนทั้งหมดในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก มีจำนวน 38,585 คน
- รวมประชากรประเภทที่หนึ่ง จำนวน 79,008

สอง บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ

- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 125 คน
- บุคลากรที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ มีจำนวน 53 คน

รวมประชากรประเภทที่สอง จำนวน 178 คน

รวมประชากร ทั้ง 2 ประเภท (79,008 + 178) ได้ 79,186 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนของประชากรที่เลือกนำมาศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท เช่นกัน

หนึ่ง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส มีจำนวน 612 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก มีจำนวน 612 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่หนึ่ง (612 + 612) ได้ 1,224 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1976) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04

สอง แบ่งเป็น

- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวน 125 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติราชการในเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จำนวน 53 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างประเภทที่สอง (125 + 53) ได้ 178 คน

กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนี้คือประชากรทั้งหมด

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท (1,224+178) ได้จำนวน 1,402 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ (pre-test) จำนวน 50 ชุด และผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถาม จำนวน 1,402 ชุด แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 ประเภท ได้แก่ (1) บุคลากรที่ปฏิบัติราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำในเทศบาลทั้ง 2 แห่ง รวม 178คนรวมทั้ง (2) ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลทั้ง 2 แห่ง รวม 1,224คนโดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และใช้เวลาเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2550 ถึง วันที่ 4 ตุลาคม 2550 รวม 30 วัน สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาได้จำนวน 1,303 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกออกไป (1,402 ชุด)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาแปลงเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ คือ SPSS for PC โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

ในส่วนของวิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยสถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. และการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการนำข้อมูลมาเขียนบรรยายหรือพรรณนาพร้อมภาพ และตารางประกอบ ตามความเหมาะสม

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก โดยสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน อันได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 หัวข้อเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และแต่ละหัวข้อได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 5.1- ตารางที่ 5.5 ตามลำดับ ดังนี้

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.1)

1.3.2 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.2)

1.3.3 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.3)

1.3.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส (แสดงไว้ในตารางที่ 5.4)

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ผู้ศึกษายังได้ สรุปผลการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส อีกด้วย (แสดงไว้ในตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส		เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก		สรุป
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. เพศ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของเทศบาลฯ เป็น		✓		✓	เป็นหญิงเหมือนกัน
2. อายุ	21-40 ปี	41-60 ปี	21-40 ปี	41-60 ปี	
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของเทศบาลฯ อายุ	✓		✓		21-40 ปีเหมือนกัน
3. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของเทศบาลฯ มีระดับการศึกษา	✓		✓		ต่ำกว่าปริญญาตรีเหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ							
1.1 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางความพอเพียงหรือความประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย	✓				✓		แตกต่างกัน
1.2 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
1.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง	✓				✓		แตกต่างกัน
2. การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
2.1 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
2.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	✓				✓		แตกต่างกัน
2.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความมีเหตุมีผล สูง	✓				✓		แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
3.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้เตรียมความ พร้อมโดยให้ความรู้แก่ประชาชน ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
3.2 เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยได้มีการวางแผนที่ดีและมี ความยืดหยุ่นในการปรับตัว	✓				✓		แตกต่างกัน
3.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน สูง		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส		เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		สรุป	
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก		ปาน กลาง
4. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการพึ่งตนเอง						
4.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยยึดหลักการ พึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพา พึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น	✓			✓		แตกต่างกัน
4.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้ใช้งบประมาณ และทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่	✓			✓		มาก เหมือนกัน
4.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง	✓			✓		แตกต่างกัน
5. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการเสริมคุณภาพคน ให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน						
5.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้าน จิตใจ		✓		✓		ปานกลาง เหมือนกัน
5.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน		✓		✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
	5.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมสูง						
6. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการรวมกลุ่ม							
6.1 เทศบาลฯ ได้คำนึงถึง ความสำคัญของการรวมกลุ่ม	✓				✓		แตกต่างกัน
6.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	✓				✓		แตกต่างกัน
6.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง	✓				✓		แตกต่างกัน
7. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
7.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยยึดถือความ ร่วมมืออย่างเป็นทางการเป็นเครือข่าย		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
	7.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบโดย เชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม						
7.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการสร้าง เครือข่ายสูง							ปานกลาง เหมือนกัน
8. การเปรียบเทียบการบริหาร จัดการด้านความสมดุลและการ พัฒนาที่ยั่งยืน							
8.1 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยคำนึงถึงองค์ รวมทั้งระบบ							ปานกลาง เหมือนกัน
8.2 เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้สนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ							แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุโขทัย-ลก			สรุป
	มาก	ปานกลาง		มาก	ปานกลาง		
		น้อย	น้อย		น้อย		
8.3 ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	✓				✓		แตกต่างกัน
8.4 ในภาพรวม การบริหาร จัดการของเทศบาลฯ มีการ บริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอเพียง, ความ มีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การ พึ่งตนเอง, การเสริมสร้าง คุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม , การสร้างเครือข่าย, และความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา การบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส		เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก		สรุป	
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก		ปาน กลาง
1. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ						
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัดตมมากเกินไปจนความจำเป็น		✓			✓	ปานกลาง เหมือนกัน
2. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล						
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลโดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่คำนึงถึงเหตุผลขาดความโปร่งใสหรือไม่อาจตรวจสอบได้		✓			✓	ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา การบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
3. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหาร จัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมี ภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยหลักการ เตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันผลกระทบที่ จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดย คำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความ เปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการ ปรับตัว		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
4. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหาร จัดการด้านการพึ่งตนเอง							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพา ตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือ ทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น และ (2) เทศบาล ฯ ไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิต ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการ พัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชน ไม่ได้เป็นเจ้าของ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา การบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส	เทศบาลเมือง สุโขทัย	สรุป
<p>5. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</p> <p>เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>✓</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>✓</p>	<p>ปานกลาง เหมือนกัน</p>
<p>6. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม</p> <p>เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)</p>	<p>✓</p>	<p>✓</p>	<p>ปานกลาง เหมือนกัน</p>

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา							
การบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
7. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน และ (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
8. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
เทศบาลฯ มีปัญหาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือ ความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี (2) เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	✓				✓		แตกต่างกัน
2. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลรวมทั้งคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล โปร่งใส หรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก	✓				✓		แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยเตรียมความพร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
4. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและการบริโภค	✓				✓		แตกต่างกัน
5. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเสริมคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชนให้มีสติปัญญาและความรอบคอบ มีเหตุผล	✓			✓			มากเหมือนกัน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมืองนราธิวาส			เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก			สรุป
6. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เทศบาลฯ ควรเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มทั้งให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่มเพื่อกระทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	✓				✓		แตกต่างกัน
7. การเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย							มากเหมือนกัน
8. การเปรียบเทียบ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							แตกต่างกัน
เทศบาลฯ ควรให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาด้านวัตถุ	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.5 สรุปผลการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวม แนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
1) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	✓			✓			มาก เหมือนกัน
2) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	✓			✓			มาก เหมือนกัน
3) ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่น ที่อยู่ใกล้เคียง	✓				✓		แตกต่างกัน
4) ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมี แนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าใน ปัจจุบัน	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาล ทั้ง 2 แห่ง	เทศบาลเมือง นราธิวาส			เทศบาลเมือง สุไหงโก-ลก			สรุป
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
5) ในภาพรวม ความสำนึกและความ รับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาล ซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูง กว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค	✓				✓		แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

นอกจากข้างต้นนี้แล้ว ยังมีการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส อีกด้วย

2.1 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ในจังหวัดนราธิวาส

ตารางที่ 5.6 สรุปการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง
เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก ใน
จังหวัดนราธิวาส

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโหงโกลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโหงโกลก
1. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านความ พอประมาณ	1.1 การบริหารจัดการด้านความ พอประมาณ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับมากว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสาย กลาง ความพอเพียง หรือ ความ ประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยไม่ ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป นอกจากนี้ แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยใน ระดับมากกว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มี การบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง	1.1 การบริหารจัดการด้านความ พอประมาณ พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดย ยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียง หรือ ความประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมาก เกินไป นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน ความพอประมาณสูง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	1.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัย ไม่สามารถจูงใจให้พนักงานเทศบาลร่วมแรงร่วมใจกันทำงานให้สำเร็จบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งไม่ปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมในการทำงานที่เอื้อต่อระบบราชการในยุครัฐบาล และ ไม่ส่งเสริมให้พนักงานเทศบาลรู้จักพัฒนาตนเองให้เข้ากับสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ได้ให้ความสำคัญกับความพอเพียงอย่างจริงจัง รวมถึงไม่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาส่งผลให้การบริหารจัดการเทศบาลเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร			
2. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านความมีเหตุผล	2.1 การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง	2.1 การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล และความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง		

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
	2.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่ สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า พนักงานเทศบาลปฏิบัติราชการโดยไม่ได้อยู่บน พื้นฐานของการมีเหตุผล ขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชน	
3. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.1 การบริหารจัดการด้านการมี ภูมิคุ้มกัน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยได้เตรียมความ พร้อม โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึง ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยได้มีการ วางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นใน การปรับตัว นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การมีภูมิคุ้มกันสูง	3.1 การบริหารจัดการด้านการมี ภูมิคุ้มกัน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดย ได้เตรียมความพร้อม โดยให้ ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบ ที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาล ฯ ให้บริการประชาชน โดยได้มีการ วางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นใน การปรับตัว นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับ ปานกลางว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการ ประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
	<p>3.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่ได้บริหารงานเทศบาลโดยมุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหา ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ ออสมบอร์น และ เกร์เบอร์ (Osborne and Gaebler) (1993) (อ้างถึงใน สันติสิทธิ์ ชวลิตธำรง (2546: 101)) “หลักการบริหารรัฐกิจกับระบบราชการไทย” ที่มุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหา การบริหารควรมุ่งถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อตรวจสอบว่ามีโอกาสที่จะเกิดปัญหาอะไรบ้าง จะได้เตรียมการป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้น ซึ่งจะเป็นการประหยัดมากกว่าการแก้ไขปัญหา</p>	
<p>4. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง</p>	<p>4.1 การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง</p>	<p>4.1 การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง</p>

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
	4.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งพาตนเองของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับ ที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเมืองสุโขทัย ไม่ได้ให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงยังต้องพึ่งพาทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น	
5. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้าง คุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน	5.1 การบริหารจัดการด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า (1) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนทั้งด้าน วัตถุและด้านจิตใจ และ (2) กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมสูง	5.1 การบริหารจัดการด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยส่งเสริมให้ ประชาชนมีทั้งความรู้และ คุณธรรมควบคู่กัน นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการ เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้ง ความรู้และคุณธรรมสูง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก พอเพียง 8 ด้าน	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโข-ลก
	5.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันของเทศบาลเมืองนราธิวาส และ เทศบาลเมืองสุโข-ลก พบว่า อยู่ในระดับที่เท่ากัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ผู้บริหารเทศบาลบางส่วนไม่สนับสนุนให้พนักงานเทศบาลบริการประชาชนด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน		
6. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม	6.1 การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่มพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ได้คำนึงถึง	6.1 การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า	6.1 การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า
	ความสำคัญของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมากกว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง	เทศบาลฯ ได้คำนึงถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง	เทศบาลฯ ได้คำนึงถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ในภาพรวมเทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง
	6.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่มของเทศบาลเมืองนราธิวาสอยู่ในระดับที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเมืองสุโข-ลก ไม่ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการรวมกลุ่มหรือไม่ดำเนินการผ่านกลุ่มแกนนำหรือผู้แทนชุมชน		

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโข-ลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโข-ลก
7. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านการสร้าง เครือข่าย	<p>7.1 การบริหารจัดการด้านการสร้าง เครือข่าย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ โดยยึดถือความร่วมมืออย่าง เป็นเครือข่าย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนสนับสนุนการสร้าง เครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยง และร่วมมือกันเพื่อประ โยชน์ต่อ ส่วนรวม นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่ม ตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้าน การสร้างเครือข่ายสูง</p> <p>7.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่ายของเทศบาลเมืองนราธิวาส และ เทศบาลเมืองสุโข-ลก อยู่ในระดับที่เท่ากัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ผู้บริหาร เทศบาลไม่ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็น ระบบอย่างจริงจัง</p>	<p>7.1 การบริหารจัดการด้านการ สร้างเครือข่าย พบว่า (1) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการโดย ยึดถือความร่วมมืออย่างเป็น เครือข่าย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็น ด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาล ฯ ให้บริการประชาชนสนับสนุน การสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อ ประโยชน์ต่อส่วนรวม นอกจากนี้ แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วย ในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการ สร้างเครือข่ายสูง</p>

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
8. การเปรียบเทียบ การบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและ การพัฒนาที่ยั่งยืน	8.1 การบริหารจัดการด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า (1) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดย คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชนโดยได้ สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่ สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยังเห็น ด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหารจัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง	8.1 การบริหารจัดการด้านความ สมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน ระดับปานกลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึง องค์รวมทั้งระบบ และ (2) กลุ่ม ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า เทศบาลฯ ให้บริการ ประชาชนโดยได้สนับสนุนการ บริหารจัดการในทิศทางที่สมดุล และยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนี้แล้ว (3) กลุ่มตัวอย่างยัง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ใน ภาพรวม เทศบาลฯ มีการบริหาร จัดการ (การ ให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ ยั่งยืนสูง
8.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของเทศบาลเมือง นราธิวาสอยู่ในระดับที่สูงกว่า เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สืบเนื่องมาจากการให้ บริการประชาชนของเทศบาลเมืองสุโขทัย ไม่มุ่งเน้นถึงองค์รวมทั้ง ระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุ โดยไม่ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี		

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

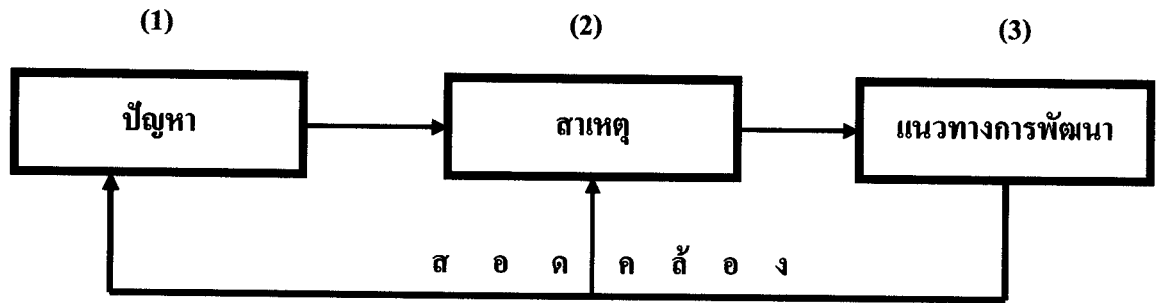
ผู้ศึกษามีความเห็นว่ เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาส มี “ปัญหา” ในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน โดยแต่ละด้านมีหลายปัญหาขึ้นอยู่กับมุมมองหรือความคิดเห็นของแต่ละคน เช่น ปัญหาด้านความพอเพียงอาจแบ่งเป็น เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย และเทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น ก็ได้ เป็นต้น แต่ในที่นี้ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ของเทศบาลแต่ละแห่ง ด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น โดยแต่ละปัญหาได้นำมาจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ในบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ที่มีเครื่องหมาย * ในเวลาเดียวกัน ผู้ศึกษาได้เสนอ “สาเหตุ” 2 สาเหตุ และ “แนวทางการพัฒนา” การบริหารจัดการ 2 แนวทาง ควบคู่ไปด้วยเพื่อให้การศึกษาวิเคราะห์เป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ดังต่อไปนี้ **หมายเหตุ** ในการนำปัญหาของแต่ละเทศบาลมาวิเคราะห์ต่อจากนี้ไป ผู้ศึกษาได้มีแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ดังนี้ **หนึ่ง** นำ “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของแต่ละเทศบาลมาเปรียบเทียบกันว่า เหมือนกันหรือแตกต่างกัน โดยผู้ศึกษาไปดูจาก “ข้อมูลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง มีในบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ที่มีเครื่องหมาย * **สอง** ถ้า “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของแต่ละเทศบาลเหมือนกัน ผู้ศึกษาถือว่าเป็น “ปัญหาที่สำคัญที่สุดร่วมกัน” หรือเป็น “ปัญหาที่สำคัญที่สุดเหมือนกัน” ของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง เช่นนี้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง รวมกัน ไป และ **สาม** ถ้า “ปัญหาที่สำคัญที่สุด” ในแต่ละด้านของเทศบาลเมืองแตกต่างกัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละเทศบาลแยกกัน

ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ทั้ง 8 ด้าน ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” ของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549: 57-58) ในหนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา” มาปรับใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา โดยแต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องกัน ดังได้นำเสนอไว้ในภาพที่ 5.1 ดังนี้

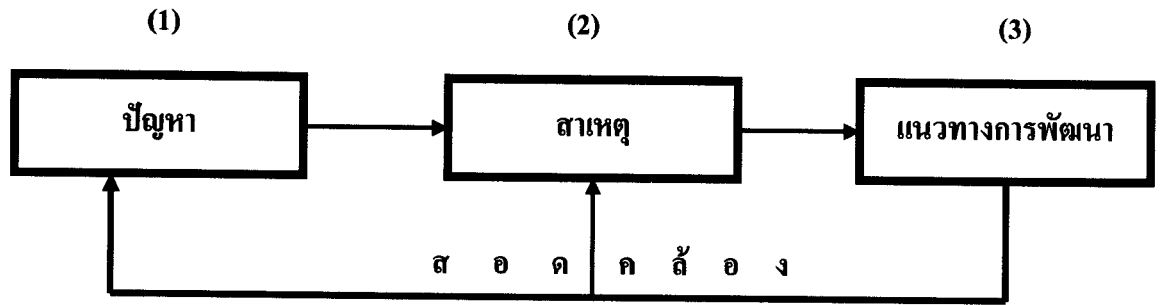
หมายเหตุ สำหรับปัญหาแต่ละข้อในภาพที่ 5.1 นำมาจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ที่มีเครื่องหมาย *

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

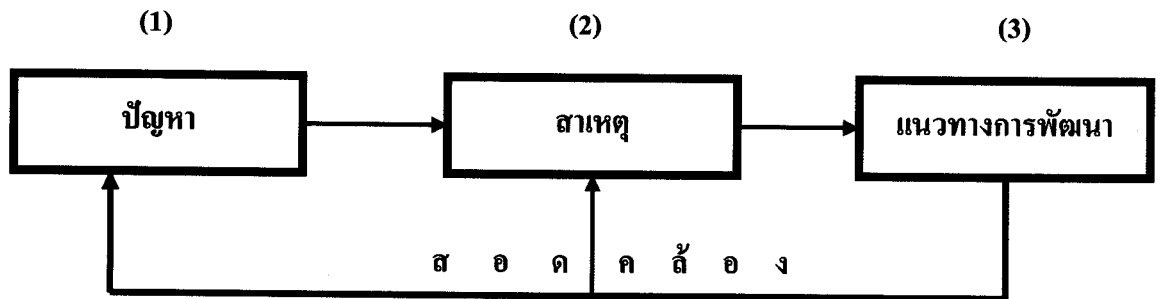
<p>1. ด้านความพอประมาณ</p> <p>1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>1.1.1 เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย</p>		<p>1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>1.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับของเทศบาลเมืองนราธิวาสในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงานโดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างพอเพียง</p> <p>1.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างพอเพียง</p>
--	--	--

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

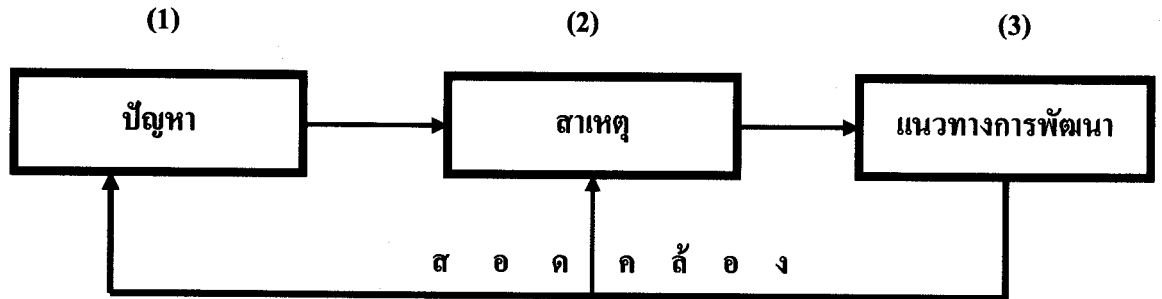
<p>1.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย</p> <p>1.2.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น</p>	<p>1.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย</p> <p>1.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น</p> <p>1.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น</p>	<p>1.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย</p> <p>1.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น</p> <p>1.2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินฐานะความจำเป็น</p>
<p>2. ด้านความมีเหตุผล</p> <p>2.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>2.1.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจตรวจสอบได้</p>	<p>2.1. เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>2.1.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสตรวจสอบได้</p>	<p>2.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>2.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้</p>

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

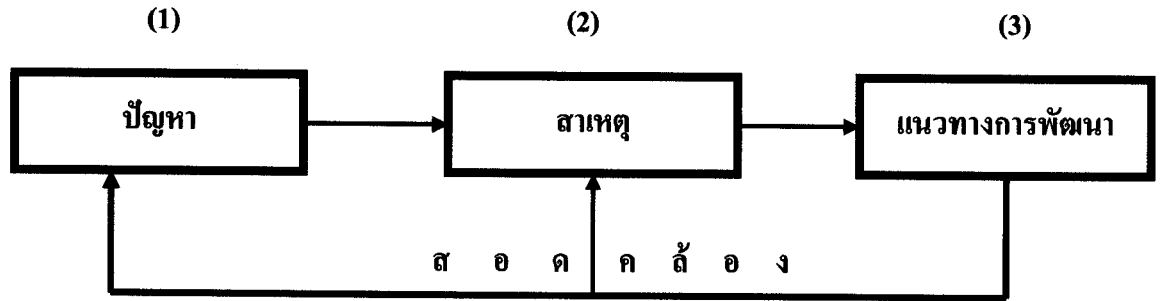
	<p>2.1.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือตรวจสอบได้</p>	<p>2.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้</p>
<p>2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 2.2.1 เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก</p>	<p>2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 2.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก</p>	<p>2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย 2.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก</p>
	<p>2.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก</p>	<p>2.2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก</p>

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

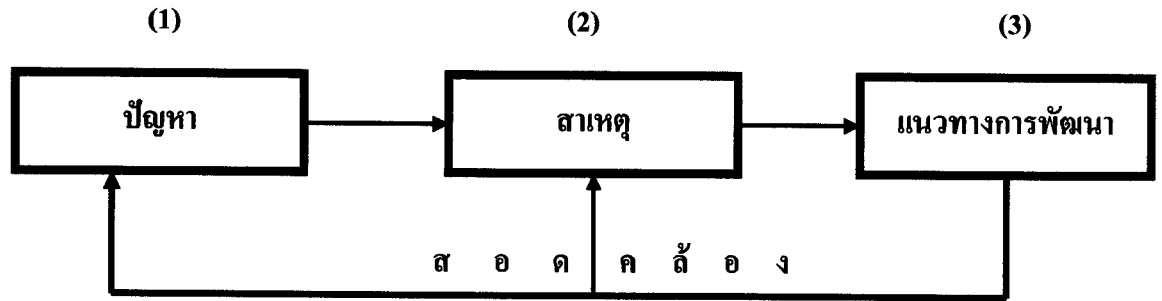
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน		
<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย</p>	<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย</p>	<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย</p>
<p>3. เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว</p>	<p>3.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว</p>	<p>3.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว</p>
	<p>3.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว</p>	<p>3.2 เทศบาลเมืองทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว</p>

กระบวนการพิจารณาแก้ไข้ปัญหา

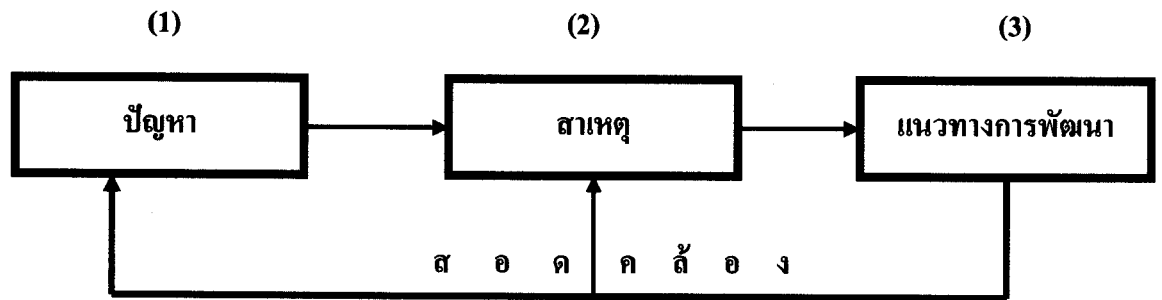
4. ด้านการพึ่งตนเอง		
<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก</p> <p>4. เทศบาลไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น</p>	<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก</p> <p>4.1 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น</p> <p>4.2 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น</p>	<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก</p> <p>4.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและมีจิตสำนึกที่ดีของการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น</p> <p>4.2 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น</p>

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

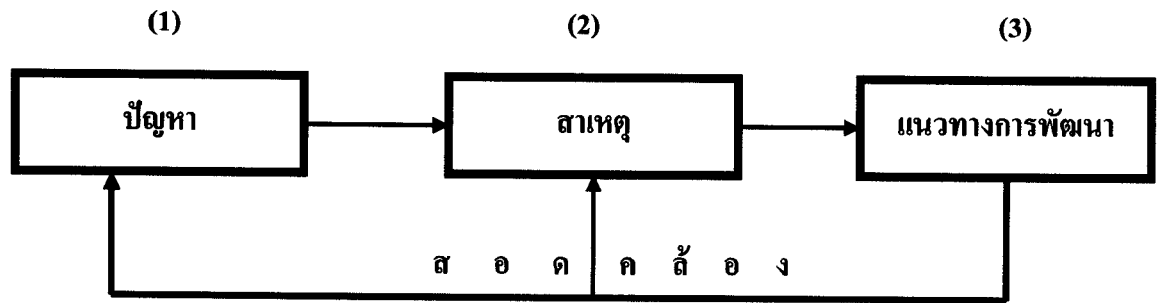
5. ด้านการเสริมสร้างคุณภาพ		
<p><u>คนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม</u></p>		
<p><u>ควบคู่กัน</u></p>		
<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโงโก-ลก</p>	<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโงโก-ลก</p>	<p>เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโงโก-ลก</p>
<p>5. เทศบาลให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ไม่มากเท่าที่ควร</p>	<p>5.1 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ไม่เห็นถึงความสำคัญ และขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</p>	<p>5.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</p>
	<p>5.2 ผู้บริหารบางส่วน of เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</p>	<p>5.2 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนา หรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</p>

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

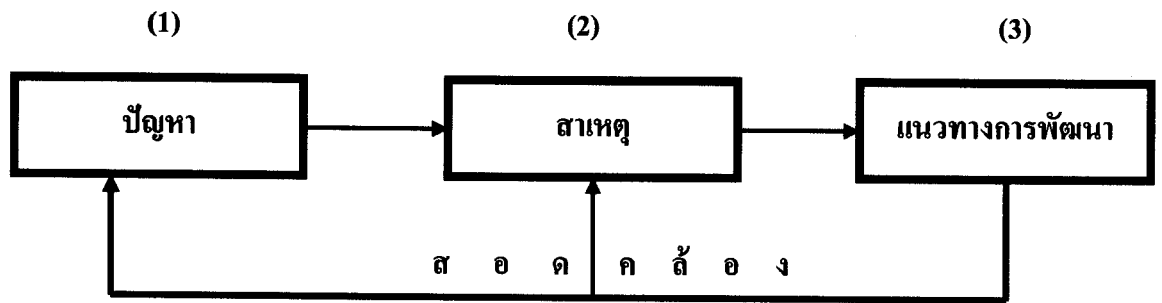
6. ด้านการรวมกลุ่ม		
<p>6.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>6.1.1 เทศบาลไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ</p>	<p>6.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>6.1.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ประทับใจในการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ เช่น รวมกลุ่มแล้วไม่ประสบประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร</p> <p>6.1.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ</p>	<p>6.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>6.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรฝึกอบรมหรือพัฒนาผู้บริหารทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจและมีความประทับใจในการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ</p> <p>6.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมหรือกระตุ้นอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ</p>
<p>6.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย</p> <p>6.2.1 เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มเยาวชน และอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)</p>	<p>6.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย</p> <p>6.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม</p>	<p>6.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย</p> <p>6.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม</p>

กระบวนการพิจารณาแก้ไข้ปัญหา

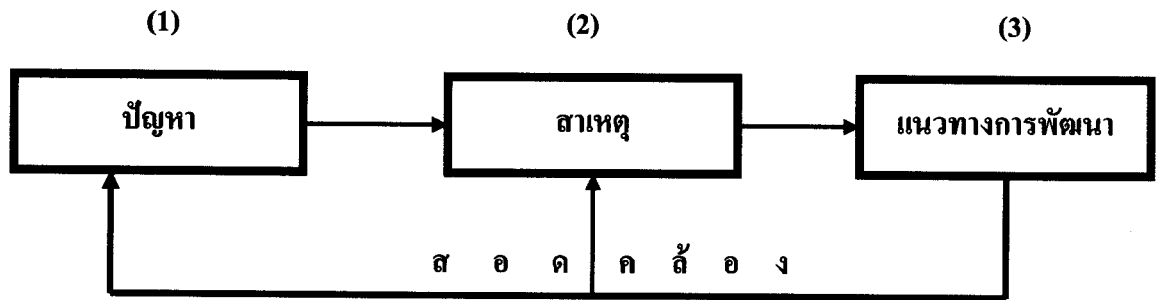
<p>7. ด้านการสร้างเครือข่าย</p> <p>7.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>7.1.1 เทศบาลให้บริการประชาชน โดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ</p>	<p>6.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลพบุรีให้ความสนใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม</p> <p>7.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>7.1.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ</p> <p>7.1.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองนราธิวาสขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ</p>	<p>6.2.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม</p> <p>7.1 เทศบาลเมืองนราธิวาส</p> <p>7.1.1 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ</p> <p>7.1.2 เทศบาลเมืองนราธิวาสควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ</p>
---	---	---

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

7.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย	7.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย	7.2 เทศบาลเมืองสุโขทัย
7.2.1 เทศบาลให้บริการประชาชน โดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน	7.2.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย 7.2.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย	7.2.1 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น 7.2.2 เทศบาลเมืองสุโขทัยควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาชน

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

8. ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน		
เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย	เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย
8. เทศบาลให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี	8.1 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่งไม่เห็นถึงความสำคัญและขาดจิตสำนึกของการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน	8.1 เทศบาลทั้ง 2 แห่งควรพัฒนาและฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน
	8.2 ผู้บริหารบางส่วนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน	8.2 เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย ในจังหวัดนราธิวาส โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” มาประยุกต์ใช้

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาฯ ยังได้ เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ไว้ด้วย ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ในจังหวัดนราธิวาส

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก
1. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	1.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	1.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน
ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน	1.1 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ล้วนเห็นด้วยในระดับมากว่า “ในภาพรวมการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน” เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากในขณะนี้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกระแสใหม่ที่อยู่ในความสนใจของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน อีกทั้งรัฐบาลได้ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จึงมีแนวโน้มสูงที่การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลทั้ง 2 แห่ง ในอนาคตจะให้ความสำคัญและนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
2. ในภาพรวม การ บริหารจัดการด้าน การให้บริการ ประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่ เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	2.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	2.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น
	2.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมือง สุโขทัยเห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น” เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากเทศบาลทั้ง 2 แห่ง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับ ประชาชนทำให้ทราบถึงความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นมากกว่า หน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้น จึงมีแนวโน้มที่จะสามารถให้บริการที่เอื้อประโยชน์ต่อ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขณะนี้เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ได้เริ่มมี การส่งเสริมให้ประชาชนทราบถึงหลักการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงทำให้ประชาชนพอใจเพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการประกอบ อาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้จริง	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขทัย	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขทัย
3. ในภาพรวม การ บริหารจัดการด้าน การให้บริการ ประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของเทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่ จะสูงกว่าเทศบาลอื่น ที่อยู่ใกล้เคียง	3.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวมการบริหารจัดการด้าน การให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ใน อนาคตมีแนวโน้มที่อยู่ใกล้เคียง	3.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง ว่า ในภาพรวมการบริหาร จัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ เทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่อยู่ ใกล้เคียง
	3.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส เห็นด้วยในระดับ มากว่า “ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่า เทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง” เนื่องจากผู้บริหารของเทศบาลเมืองนราธิวาส เล็งเห็นถึงความสำคัญและมีความเอาใจจริงเอาใจอีกทั้งได้วางแผนการ ดำเนินงาน โดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้พนักงานเทศบาลเมืองนราธิวาสยึด หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นต้นแบบในการให้บริการประชาชน ในขณะที่ กลุ่ม ตัวอย่างของเทศบาลเมืองสุโขทัยเห็นด้วยในระดับปานกลาง นั้น เนื่องจากผู้บริหารของเทศบาลเมืองสุโขทัยขาดความเอาใจจริงเอาใจ และ ไม่ได้มีการวางแผนการดำเนินงาน โดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็น แนวทางสำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และไม่ได้ยึด หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นต้นแบบในการให้บริการประชาชน	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขโกลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขโกลก
4. ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมี แนวโน้มที่จะนำการ บริหารจัดการด้าน การให้บริการ ประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้มากกว่า ในปัจจุบัน	4.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคต มีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ มากกว่าในปัจจุบัน”	4.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง ว่า “ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการ บริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน”
	4.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส เห็นด้วยในระดับ มากว่า “ในภาพรวม เทศบาลฯ ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าใน ปัจจุบัน” เนื่องจากเทศบาลเมืองนราธิวาสได้มีการส่งเสริมให้พนักงานเทศบาล ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง รณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักและเข้าใจหลักการเศรษฐกิจพอเพียงอย่าง ถูกต้องมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ประกอบกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็น แนวทางที่กำลังได้รับความนิยมและเกือบทุกหน่วยงานของภาครัฐจะยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินงานแทบทั้งสิ้น ทำให้มีแนวโน้ม ว่าในอนาคตเทศบาลเมืองนราธิวาสจะต้องมีการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้บริหารจัดการเทศบาลมากกว่าปัจจุบัน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างของ เทศบาลเมืองสุโขโกลก เห็นด้วยในระดับปานกลาง นั้น เนื่องจากผู้บริหาร เทศบาลเมืองสุโขโกลก ขาดการปลูกฝัง/ส่งเสริมให้พนักงานเทศบาลเมืองสุ โขโกลกนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ขาดการวางแผนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม รวมถึงขาดการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงนโยบายและผลการดำเนินงานซึ่ง ข้อนี้ถือว่าสำคัญ เพราะอาจจะเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปาน กลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุโขโกลก	
	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุโขโกลก
5. ในภาพรวม ความ สำนึกและความ รับผิดชอบต่อ ประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชน ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง ของบุคลากรใน เทศบาลฯ ซึ่งสังกัด ราชการบริหารส่วน ท้องถิ่นสูงกว่า บุคลากรที่สังกัด หน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค	5.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า “ในภาพรวม ความสำนึกและความ รับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรใน เทศบาลฯ ซึ่งสังกัดราชการบริหาร ส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัด หน่วยงานของราชการส่วนภูมิภาค”	5.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับ ปานกลาง ว่า “ในภาพรวม ความ สำนึกและความรับผิดชอบต่อ ประชาชนในด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ซึ่ง สังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูง กว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค”
	5.2 สรุปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองนราธิวาส เห็นด้วยในระดับ มาก ว่า “ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการ ให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของ ราชการส่วนภูมิภาค” เช่นนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า เนื่องจากเทศบาลเมืองนราธิวาสเป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทำหน้าที่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้บริการที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนมายาวนาน และการที่บุคลากร ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ซึ่งทราบถึงความต้องการและปัญหาของท้องถิ่น มากกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาคอยู่แล้ว สำนึกความรับผิดชอบต่อประชาชนก็น่าจะสูงกว่า ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่าง ของเทศบาลเมืองสุโขโกลก เห็นด้วยในระดับปานกลางนั้น เนื่องจาก หน่วยงานที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคก็เป็นส่วนราชการที่มีเป้าหมาย ของการปฏิบัติงานเหมือนกับเทศบาลเมืองสุโขโกลก คือ บำบัดทุกข์ บำรุง สุข บุคลากรก็มีหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน เช่นเดียวกันกับบุคลากรที่สังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จะแตกต่างกันก็	

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

การบริหารจัดการตาม แนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับ เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก				
	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="568 544 1070 600">เทศบาลเมืองนราธิวาส</th> <th data-bbox="1078 544 1479 600">เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td colspan="2" data-bbox="568 611 1479 831"> <p>เพียงแต่สังกัดและนโยบายการทำงานที่เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้น ดังนั้น การมีหลายหน่วยงานที่มีเป้าหมายของการปฏิบัติงานเหมือนกัน จึงทำให้เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกไม่มีความโดดเด่นกว่าหน่วยงานอื่น จึงมีส่วนที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก</p> </td> </tr> </tbody> </table>	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	<p>เพียงแต่สังกัดและนโยบายการทำงานที่เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้น ดังนั้น การมีหลายหน่วยงานที่มีเป้าหมายของการปฏิบัติงานเหมือนกัน จึงทำให้เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกไม่มีความโดดเด่นกว่าหน่วยงานอื่น จึงมีส่วนที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก</p>	
เทศบาลเมืองนราธิวาส	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก				
<p>เพียงแต่สังกัดและนโยบายการทำงานที่เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้น ดังนั้น การมีหลายหน่วยงานที่มีเป้าหมายของการปฏิบัติงานเหมือนกัน จึงทำให้เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกไม่มีความโดดเด่นกว่าหน่วยงานอื่น จึงมีส่วนที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก</p>					

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับเทศบาลทั้ง 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก แบ่งเป็น 2 หัวข้อตามลำดับ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการศึกษาหรือวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกในจังหวัดนราธิวาส ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะตามกรอบแนวคิดที่นำมาศึกษา

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ” หรือ 8 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิด ดังนั้น ข้อเสนอแนะในส่วนนี้จึงจัดหัวข้อตามกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ด้วย ดังนี้

1) **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน โดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างพอเพียง รวมทั้งควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยยึดถือทางสายกลางหรือความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างพอเพียง

2) **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารทุกระดับคำนึงถึงความสำคัญของการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล มีความโปร่งใสหรือการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้ รวมทั้งควรส่งเสริมให้ผู้บริหารทุกระดับศึกษาข้อมูลทั้งด้านบวกและด้านลบให้มากเพียงพอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแล้วทำการเปรียบเทียบผลดีและผลเสียเพื่อให้มีเหตุมีผลในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

3) **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารทุกระดับรวมถึงบุคลากรได้มีโอกาสศึกษาดูงานในหน่วยงานที่มีความรู้ความชำนาญด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีความละเอียดรอบคอบในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและบุคลากรเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรศึกษาเพื่อให้ทราบว่าเทศบาลตนเองมีทรัพยากรอะไรบ้างเพื่อนำมาใช้ประโยชน์หรือพึ่งพาทรัพยากรที่มีอยู่ภายในเทศบาลของตนเองเป็นหลักในการบริหารจัดการภายในเทศบาล โดยใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่นหรือจากภายนอกเทศบาลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

5) **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน รวมทั้งควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

6) **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม** เทศบาลทั้ง 2 แห่ง ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชนหรือจัดให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ความเข้าใจและมีความประทับใจในการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ รวมทั้งควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมหรือกระตุ้นอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภายนอก เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ

7) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ควรเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านเครือข่ายทั้งในระดับเทศบาลด้วยกันและต่างระดับ เช่น ระหว่างเทศบาลกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ขณะเดียวกันควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างเทศบาลด้วยกัน และระหว่างเทศบาลกับประชาชน

8) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เทศบาล ทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาและฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการเห็นถึงความสำคัญและการมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน รวมทั้งควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี

3.1.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

นอกจากการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นนั้น เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย ทั้ง 2 แห่ง ควรนำแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ผู้ศึกษาจะได้นำเสนอไว้ข้างล่างนี้ไปเป็นแนวทางให้เทศบาลทั้ง 2 แห่ง และพนักงานเทศบาลยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนอันจะนำไปสู่ความอยู่ดีกินดีของประชาชน และความยั่งยืนของประเทศชาติต่อไป โดยเทศบาลทั้ง 2 แห่ง อาจนำมาปรับใช้เพียงแนวทางเดียว หรือหลายแนวทาง หรือผสมผสานกัน หรือนำมาบางส่วนก็ได้ ข้อเสนอแนะมีดังนี้

1) แนวคิดกระบวนการฝึกอบรมตามแนวพระบรมราโชวาทคุณธรรม 4 ประการ สู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Active Learning หรือ SEAL) สุนัย เศรษฐ์บุญสร้าง (2550: 309-312) ในหนังสือ เรื่อง “แนวทางการปฏิบัติ 7 ขั้นตอนสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง : จากแนวการปฏิบัติสู่แนวคิดทางทฤษฎีของเศรษฐกิจพอเพียง” กล่าวไว้ว่า

(1) คุณธรรมประการที่ 1 การที่ทุกคนคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกายต่อใจต่อกันจะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการตามข้อ “A” หรือ “Appreciation”

(2) คุณธรรมประการที่ 2 การที่แต่ละคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงานประสานประโยชน์กันให้งานที่ทำสำเร็จผลทั้งแก่ตนเอง แก่ผู้อื่น และแก่ประเทศชาติ จะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการในข้อ “I” หรือ “Influence”

(3) คุณธรรมประการที่ 3 การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนสุจริตในกฎ กติกา และในระเบียบแบบแผน โดยเท่าเทียมเสมอกันจะสอดคล้องกับขั้นตอนของกระบวนการใน ข้อ “C” หรือ “Control”

(4) คุณธรรมประการที่ 4 การที่ต่างคนต่างพยายามทำความคิดความเห็น ของตนให้ถูกต้องเที่ยงตรง และมั่นคงอยู่ในเหตุในผล จนเกิดความคิดจิตใจและการประพฤติ ปฏิบัติที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดีที่เจริญ จะสอดคล้องกับกระบวนการของ “KM” หรือ “Knowledge Management”

เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ อาจเรียกหลักการเรียนรู้ตามแนวพระบรมราโชวาท คุณธรรม 4 ประการ นี้ว่า SEAL คือ

1) **S = Spirit** ได้แก่ ขั้นตอนการละลายพฤติกรรมและเสริมสร้างให้เกิด น้ำใจแห่งความเป็นมิตรที่ดี มุ่งเจริญต่อกันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

2) **E = Endorse** ได้แก่ ขั้นตอนการร่วมกันระดมความคิดเพื่อกำหนด เป้าหมายร่วมกัน (share vision) อันจะนำไปสู่การประสานงานประสานประ โยชน์ที่ทุกคนให้การ รับรองด้วยความเห็นพ้องต้องกัน

3) **A = Action** ได้แก่ ขั้นตอนการทำแผนปฏิบัติ และการลงมือ ประพฤติปฏิบัติ โดยที่ทุกคนให้ความเคารพในข้อตกลง ภาระหน้าที่ กฎกติกา หรือ ระเบียบแบบ แผนในการปฏิบัติที่ร่วมกันกำหนดดังกล่าว

4) **L = Learning** ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้เพื่อปรับความคิด จิตใจ และ ความเห็นต่าง ๆ ให้สอดคล้องลงรอยเดียวกันในทางที่เจริญขึ้นด้วยเหตุด้วยผล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการลงมือประพฤติปฏิบัติตามสิ่งที่ร่วมกันคิดแล้ว ย่อมจะเผชิญกับอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ และ ความขัดแย้งในการทำงานเป็นธรรมดา ขั้นตอนสุดท้ายนี้จึงเป็นการ “ร่วมกันเรียนรู้” (team learning) เพื่อแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้น สรุบทบทเรียน ปรับปรุงวิธีการทำงาน ฯลฯ อันเป็นขั้นตอน สำคัญที่จะนำไปสู่การปลดปล่อยพลังทางปัญญา และการสรุปกระบวนการแก้ปัญหาจนเข้าถึง “หลักคิด” (metal model) และ “การคิดอย่างเป็นระบบ” (system thinking) ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะ นำไปสู่วิถีแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) แนวคิดการให้บริการประชาชน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549: 84-86) ใน หนังสือ เรื่อง “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา” กล่าวไว้ว่า แนวคิด การให้บริการประชาชน หมายถึง แนวคิดที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้บริการ ประชาชน อำนวยความสะดวก หรือการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน ขยายความได้ว่า เป็นลักษณะ การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจนแล้วเสร็จตามคำขอที่ประชาชนยื่นตาม

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญาที่หน่วยงานของรัฐทำกับประชาชน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐกระทำการอันมีผลในทางราชการไม่ว่าในทางที่สมประโยชน์แก่ผู้ยื่นคำร้องหรือไม่ เช่น การอนุญาต อนุมัติ การให้ความเห็น การรับรอง การรับจดทะเบียน การรับแจ้ง... ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องออกระเบียบเพื่อกำหนดให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของตนให้บริการประชาชนหรือการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนในลักษณะที่สะดวก รวดเร็ว และแน่นอนและชัดเจนแก่ประชาชนผู้มาขอรับบริการ ที่สำคัญคือ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงระลึกเสมอว่า “มีหน้าที่ให้บริการประชาชน” และ “ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีดังนี้

- (1) ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับทราบจากหน่วยงานของรัฐทุกแห่งว่าการให้บริการในแต่ละเรื่องมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างไร ใช้เวลาดำเนินการเท่าไร ต้องเตรียมเอกสารหลักฐานใดบ้าง และหากจะต้องเสียค่าธรรมเนียมต้องเสียจำนวนเท่าไร
- (2) กรณีที่ประชาชนไม่ได้รับบริการตามระยะเวลาที่กำหนด ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับทราบถึงเหตุผลและการแจ้งขยายระยะเวลาดำเนินการหน่วยหน่วยงานของรัฐนั้น
- (3) ประชาชนมีสิทธิจะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ โดยระบุเหตุผลที่ชัดเจนกรณีเจ้าหน้าที่ไม่อาจดำเนินการตามคำขอได้
- (4) ประชาชนมีสิทธิร้องเรียนกรณีเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ให้บริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการที่กำหนดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550” หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 77 (4) ที่ว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐให้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

3) แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 86 (1)-(5) ดังนี้ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนดังต่อไปนี้ (1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ โดยต้องจัดให้มีข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน และรับฟัง

ความคิดเห็นของประชาชนก่อนการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนการจัดทำบริการสาธารณะและต้องจัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และผลการตัดสินใจของรัฐได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ในรูปแบบองค์การทางวิชาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่นและต้องไม่กระทำการที่มีลักษณะเป็นการแทรกแซงการดำเนินงานของสื่อมวลชนทั้งของรัฐและเอกชนในการเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐเพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร (4) จัดให้มีมาตรฐานกลางในการกำกับดูแลตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ (5) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง และให้มีการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองเพื่อช่วยเหลือดำเนินกิจกรรมสาธารณะของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันในลักษณะเครือข่ายทุกรูปแบบที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชนในพื้นที่ได้

4) แนวคิดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้นำ อุดร ดันติสุนทร (2551) บรรยายเมื่อ 5 มกราคม 2551 ณ ห้องประชุมสาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กล่าวไว้ว่า ผู้นำควรมีวิสัยทัศน์ที่ดี มีความซื่อสัตย์ และมีการศึกษาสูง และวิธีการที่จะได้มาซึ่งผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลนั้นต้องเริ่มจาก กกต. ควรเป็นผู้กลั่นกรองควบคุมบุคลากรภายนอกที่จะเข้ามาทำหน้าที่ นายกเทศมนตรี บุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่นั้นต้องมีความรู้ในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ การงาน และหากเมื่อได้ผู้นำมาแล้วหน่วยงานของรัฐ เช่น ปปช. , สตง. , หรือองค์การอิสระต่าง ๆ ควรเข้ามาจับบทบาท โดยการตรวจสอบการบริหารงบประมาณซึ่งก็จะทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งผู้นำนั้นก็ควรรายงานความเป็นไปในการดำเนินงานรวมถึงข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของงบประมาณให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ

จากการนำเสนอข้อเสนอแนะข้างต้นนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ได้จากการศึกษาเรื่องนี้ คือ เรื่องของความซื่อสัตย์ ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และวิสัยทัศน์ความรู้ความสามารถของผู้บริหารซึ่งเป็นปัญหาที่พบเห็นอยู่ทั้ง 2 เทศบาลถึงแม้จะไม่ใช่วิธีการที่สำคัญที่สุดแต่ก็เป็นปัญหาที่ไม่ควรละเลยเนื่องจากก่อนข้างมีผลกระทบต่อการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาคิดว่าหากผู้บริหารของแต่ละเทศบาลมีความซื่อสัตย์ มีความรู้ มีความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของการบริหารจัดการ และหลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงก็จะทำให้การบริหารงานของเทศบาลนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะทำให้เกิดเรื่องนี้ขึ้นได้ก็คือ กรมการ

ปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาที่ควรจะมีมองเห็นถึงความสำคัญในจุดนี้ เพราะความซื่อสัตย์ ความรู้ในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการฝึกอบรมผู้บริหารให้มีความซื่อสัตย์และมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยอาจร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เปิดหลักสูตรการอบรมผู้บริหารขึ้นและต้องมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง โดยระบุไปว่าผู้ที่ได้เข้ามาทำหน้าที่บริหารเทศบาลนั้นต้องผ่านหลักสูตรดังกล่าวหลังจากที่ได้รับแต่งตั้งภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในครั้งต่อไป ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดหรือเป็นตัวแบบในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ทำให้ได้ทราบและเข้าใจปัญหา รวมทั้งแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก ในจังหวัดนราธิวาส ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการพึ่งตนเอง (5) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) ด้านการรวมกลุ่ม (7) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (8) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรนำกรอบแนวคิดหรือตัวแบบนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยก็จะเป็นการช่วยพิสูจน์หรือยืนยันว่า ตัวแบบนี้มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและครอบคลุมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์หรือการบริหารการพัฒนาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างยิ่งเมื่อนำไปวิเคราะห์หรือศึกษาเปรียบเทียบกับตัวแบบอื่น

3.2.2 ศึกษาวิจัยแนวเจาะลึกในแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านการสร้างเครือข่ายและด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยเหตุผลที่ว่า ถึงแม้ปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่ายและปัญหาด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนจะไม่ได้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด แต่เนื่องจากการบริหารจัดการของเทศบาลที่ผ่านมายังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายและไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน อย่างเป็นทางการ

ระบบ ตลอดจนไม่ส่งเสริมการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ
ดังนั้น เรื่องดังกล่าวนี้จึงน่าสนใจและควรนำมาศึกษาวิจัยแนวเจาะลึกเฉพาะด้านต่อไป

3.2.3 ศึกษาวิจัยหลายรูปแบบควบคู่กัน เช่น การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ควบคู่กับ
การสังเกตหรือสัมภาษณ์บุคลากรที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ต่างๆรวมทั้งประชาชนในพื้นที่ของเทศบาล
ทั้ง 2 แห่ง

3.2.4 ศึกษาวิจัยโดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์
เปรียบเทียบว่าผลการวิจัยคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันเพียงใด

3.2.5 ศึกษาเปรียบเทียบหน่วยการปกครองท้องถิ่นในระดับอื่น เช่น องค์การ
บริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.6 ศึกษาการมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ เช่น ประชาชน และฝ่ายการเมือง
รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของนักการเมืองในท้องถิ่นในระดับจังหวัดและระดับชาติต่อการบริหาร
จัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุโขทัย ตาม
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปี 2548 (2549) “โดยส่วนวิจัยและพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง” ม.ป.ท.
- เทศบาลเมืองนราธิวาส (2550) “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550-2552)” ม.ป.ท.
- เทศบาลเมืองสุโขทัย (2550) “แผนดำเนินงานประจำปี 2549” ม.ป.ท.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์ (2550) *เศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงอะไร* กรุงเทพมหานคร
วนิดาการพิมพ์
- มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น(ม.ป.ป.) *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อปท.ของเรา*
กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์
- ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช...ฉบับรับฟังความคิดเห็น (2550) “สาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พร้อมตารางเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญฯ พุทธศักราช 2540” หน้า 53-54 กรุงเทพมหานคร องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) *แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ : การประยุกต์และการพัฒนา*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร
- _____. (2550) “แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และพัฒนา” ค้นคืนวันที่
24 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>
- _____. (2550) “การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของการบริหารจัดการ การบริหารการ
พัฒนาและการบริหารจัดการ” ค้นคืนวันที่ 24 มิถุนายน 2550 จาก
<http://www.wiruch.com>
- _____. (2550) “แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์” ค้นคืนวันที่
24 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>
- _____. (2550) “หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงใน
ชุมชน” ค้นคืนวันที่ 24 มิถุนายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>
- _____. (2550) “การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางคุณธรรม”
ค้นคืนวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 จาก <http://www.wiruch.com>
- สมพิศ ปินะเก (2550) ผลการศึกษา เรื่อง “การประเมินการให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลเมือง
มหาสารคาม ตามชุดสิทธิประโยชน์ด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและการ
ควบคุมโรค ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545” ค้นคืนวันที่
24 มิถุนายน 2550 จาก <http://khood.msu.ac.th/full77/sompis7501/chapter5.pdf>

- ศูนย์ เศรษฐ์บุญสร้าง (2550) “แนวทางการปฏิบัติ 7 ขั้นตอนสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง : จากแนวการปฏิบัติสู่แนวคิดทางทฤษฎีของเศรษฐกิจพอเพียง” ม.ป.ท.
- สันติทิ์ ขวลิตรำรง (2546) *หลักการบริหารรัฐกิจกับระบบราชการไทย* อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- เสรี พงศ์พิศ (2549) *เศรษฐกิจพอเพียงการพัฒนาที่ยั่งยืน* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์พลังปัญญา

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถาม เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างเทศบาลเมืองนราธิวาสกับเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส” ในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ศึกษาขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางแก่จังหวัดนราธิวาสในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาลให้ดียิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบตามความเป็นจริงเพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความต้องการของท่านมากที่สุดอันจะเป็นประโยชน์ต่อท่านและจังหวัดนราธิวาสในอนาคตเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของเทศบาล ข้อมูลที่กรุณาตอบจะใช้เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น

แบบสอบถาม ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

- (1) บุคลากรหรือพนักงานเทศบาลเมืองนราธิวาสทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ
- (2) บุคลากรหรือพนักงานเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลกทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ
- (3) ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส
- (4) ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก

2. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

3. อายุ (1) ต่ำกว่า 30 ปี (2) 31-40 ปี (3) 41- 50 ปี (4) เกิน 50 ปี
4. การศึกษา (1) ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 (3) สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

**ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาม
 แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 ขั้ละเครื่องหมายเดียว

1) การบริหารจัดการ หมายถึง วิธีการทำงานหรือรูปแบบการปฏิบัติงานของพนักงานใน
 เทศบาลเมืองนราธิวาสและเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือเป็น
 ประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม

2) เทศบาลฯ หมายถึง เทศบาลเมืองนราธิวาส หรือเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก

3) พนักงานเทศบาลฯ หมายถึง บุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำที่ปฏิบัติราชการ
 อยู่ในเทศบาลเมืองนราธิวาส หรือเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก

2.1 การบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยยึดถือทางสายกลาง ความพอเพียง หรือความประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย			
2. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป			
3. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความพอประมาณสูง			
2.2 การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล			
4. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความ โปร่งใส			
5. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล			
6. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ(การให้บริการประชาชน) ด้านความมีเหตุผลสูง			

2.3 การบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
7. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยได้เตรียมความพร้อม โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ			
8. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยได้มีการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว			
9. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ(การให้บริการประชาชน) ด้านการมีภูมิคุ้มกันสูง			
2.4 การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
10. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก โดยไม่ต้อง พึ่งพาพึ่งพิงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น			
11. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่			
12. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการพึ่งตนเองสูง			
2.5 การบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน			
13. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ			
14. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้ และมีคุณธรรมควบคู่กัน			
15. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ(การให้บริการประชาชน) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันสูง			
2.6 การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม			
16. เทศบาลฯ ของท่านได้คำนึงถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม			
17. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม			
18. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการรวมกลุ่มสูง			

2.7 การบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
19. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยยึดถือความร่วมมืออย่างเป็นเครือข่าย			
20. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม			
21. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านการสร้างเครือข่ายสูง			
2.8 การบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
22. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือ ภาพรวมทั้งระบบ			
23. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยสนับสนุนการบริหารจัดการใน ทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ			
24. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการ (การให้บริการประชาชน) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนสูง			
25. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านมีการบริหารจัดการสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน ความพอเพียง, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้าง คุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย , และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของเทศบาล

3.1 ปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
26. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลางหรือ ความพอดี ใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย			
27. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยยึดติดกับวัตถุนิยามความ จำเป็น			

3.2 ปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
28. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลโดยไม่ได้คำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก			
29. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยไม่ได้คิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่คำนึงถึงเหตุผล ขาดความโปร่งใส หรือไม่อาจตรวจสอบได้			
3.3 ปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
30. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการเตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ			
31. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงการวางแผนที่ดีเพื่อรองรับ ความเปลี่ยนแปลง และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว			
3.4 ปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
32. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ให้บริการประชาชน โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ยังต้องใช้งบประมาณหรือทรัพยากรจากหน่วยงานอื่น			
33. เทศบาลฯ ของท่านไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ยังคงพึ่งพาปัจจัยที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ			
3.5 ปัญหาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้ และคุณธรรมควบคู่กัน			
34. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยไม่คำนึงถึงหลักการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ไม่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น			
35. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้ และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร			

3.6 ปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
36. เทศบาลฯ ของท่านไม่เห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลและกระทำกิจกรรมสาธารณะ			
37. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่ผ่านกลุ่ม เช่น กลุ่มแกนนำชุมชนกลุ่มเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)			
3.7 ปัญหาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย			
38. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการร่วมมืออย่างเป็นทางการกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน			
39. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นทางการ			
3.8 ปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
40. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่คำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบ หรือความสมดุลรอบด้าน เช่น พัฒนาแต่ด้านวัตถุโดยไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดี			
41. เทศบาลฯ ของท่านให้บริการประชาชนโดยไม่สนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลและยั่งยืนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ			

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

4.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
42. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักความประหยัดและประโยชน์สูงสุดของประชาชน ไม่ใช่จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย รวมทั้งไม่ควรยึดติดกับวัตถุมากเกินไป			

4.2 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
43. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลรวมทั้งคิดตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างมีเหตุผล โปร่งใสหรือตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก			
4.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
44. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชน โดยเตรียมความพร้อมในทุกด้าน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนถึงผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งควรมีการวางแผนที่ดีสามารถยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์			
4.4 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
45. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชน โดยใช้งบประมาณและทรัพยากรของเทศบาลเป็นหลัก รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาทรัพยากรที่ประชาชนเป็นเจ้าของทั้งการผลิตและบริโภค			
4.5 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน			
46. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีทั้งความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน เช่น เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชนให้มีสติปัญญาและความรอบคอบ มีเหตุผล			
4.6 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม			
47. เทศบาลฯ ของท่านควรเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มรวมทั้งให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่มเพื่อกระทำการกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบร่วมกัน เช่น กลุ่มแกนนำชุมชน แกนนำเยาวชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)			
4.7 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย			
48. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายทั้งหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ			

4.8 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
49. เทศบาลฯ ของท่านควรให้บริการประชาชน โดยคำนึงถึงองค์รวมทั้งระบบหรือภาพรวมทั้งระบบและสนับสนุนการบริหารจัดการในทิศทางที่สมดุลยั่งยืนรอบด้าน เช่น พัฒนาจิตใจประชาชนให้อยู่ในศีลธรรมและจริยธรรมอันดีไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาทางด้านวัตถุ			

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล

ภาพรวมแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาล	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
50. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าในปัจจุบัน			
51. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น			
52. ในภาพรวม การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าเทศบาลอื่นที่อยู่ใกล้เคียง			
53. ในภาพรวม เทศบาลฯ ของท่านในอนาคตมีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าในปัจจุบัน			
54. ในภาพรวม ความสำนึกและความรับผิดชอบต่อประชาชนในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในเทศบาลฯ ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นสูงกว่าบุคลากรที่สังกัดหน่วยงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค			

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวมาริษา ตันติพรเดชา
วัน เดือน ปีเกิด	21 กันยายน 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	ร.บ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2547
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลดอกคำใต้ ตำบลคอนศรีชุม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 3